НАРОДНА АРМІЯ
8 вересня, 2016
#35 {5464}

ЯК ОТРИМАТИ «БОЙОВУ» ТИСЯЧУ

Головне — чітко та своєчасно доповісти про бойове зіткнення старшому командиру з фіксацією в журналі бойових дій та бойовому донесенні, а також подати відповідний рапорт з докладним описанням бою

стор. 15

Українська армія вже на 75% контрактна. І ця складова й надалі збільшуватиметься

НАШ КОМПАС ПОКАЗУЄ НА НАТО

— МИ ВИЙШЛИ НА БЕЗПРЕЦЕДЕНТНИЙ І ЯК НІКОЛИ ТІСНИЙ РІВЕНЬ СПІВПРАЦІ З КРАЇНАМИ АЛЬЯНСУ, ЯКИЙ БУДЕМО ПІДВИЩУВАТИ, РОЗШИРЮВАТИ, ПОГЛИБЛЮВАТИ — АЖ ДО ПОВНОГО ДОСЯГНЕННЯ КРИТЕРІЇВ ЧЛЕНСТВА. НАШОЮ СТРАТЕГІЧНОЮ МЕТОЮ ЗАЛИШАЄТЬСЯ ВСТУП ДО НАТО, — НАГОЛОСИВ ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ ПЕТРО ПОРОШЕНКО У ЩОРІЧНОМУ ПОСЛАННІ ДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ «ПРО ВНУТРІШНЄ ТА ЗОВНІШНЄ СТАНОВИЩЕ УКРАЇНИ У 2016 РОЦІ».

— НАМ ПОТРІБНІ ТРИ СКЛАДОВІ: МИР, БЕЗПЕКА ТА РЕФОРМИ. НІ ВІД КОГО І НІ ВІД ЧОГО НАША З ВАМИ БЕЗПЕКА НЕ ЗАЛЕЖИТЬ БІЛЬШЕ, НІЖ ВІД ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ І ВІД ЯКІСНОЇ РОБОТИ УКРАЇНСЬКОЇ ДИПЛОМАТІЇ.

стор. 2-3

«БРОНЬОВАНИЙ КУЛАК» НАШОГО ВІЙСЬКА

Як показав досвід бойових дій на Донбасі, танкові частини та підрозділи продовжують бути одним із станових хребтів Сухопутних військ української армії

стор. 4-5

УЧИТИСЯ, ЩОБ ПЕРЕМАГАТИ

В Україні стартував черговий навчальний рік. 3600 українців цього року вступили на перший курс вищих військових навчальних закладів, із них 1300 — військовослужбовці-контрактники, більшість з яких брали участь в АТО

стор. 6-7

«ЩОБ ВИРВАТИСЬ З ОТОЧЕННЯ В ЛУГАНСЬКОМУ АЕРОПОРТУ, МИ ВИКЛИКАЛИ ВОГОНЬ НА СЕБЕ»

24 серпня під час параду до 25-річчя Незалежності України Президент Петро Порошенко присвоїв полковнику Андрію Ковальчуку звання Героя України і вручив орден «Золота Зірка»

стор. 8

У КУРАХОВОМУ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІ ВРЯТУВАЛИ ДИТИНУ

Патруль військової комендатури міста Курахове патрулював місцевість. Аж раптом військові побачили, як стрімка течія несе хлопчика років восьми...

стор. 9

РАКЕТНА УВЕРТЮРА РФ,

або Навіщо російське командування нарощує своє ракетне угруповання на південному напрямку…

стор. 10

В УКРАЇНІ СТВОРЕНО 85-ТИСЯЧНИЙ КОРПУС РЕЗЕРВІСТІВ

У Збройних Силах України розпочались масштабні збори з резервістами. Протягом вересня 2016 року до них залучать 9 бригад усіх оперативних командувань

стор. 12

ЩОБ НЕ СТАТИ КІБЕРЖЕРТВОЮ

Зазвичай досвідчений розвідник витрачає на визначення доцільності подальшої розробки персони в соцмережах дві-три хвилини

стор. 18

НАШ КОМПАС

Я наголошую: ми з вами високо цінуємо підтримку з боку наших західних партнерів. Наразі виконується понад 40 імпортних контрактів на поставку до української армії різних засобів оборони на загальну суму півтора мільярда доларів. Наші друзі нам передали бронетехніку, безпілотні апарати, засоби спостереження та засоби зв'язку, радіолокаційні станції контрбатарейної боротьби тощо. Кілька тижнів тому надійшла велика партія приладів нічного бачення, ще одна — зараз на підході.

Але в цілому зрозуміло, що в обороні Україна має спиратися сама на себе — на власну армію, на власний ОПК. Як колись було гасло «Свій до свого по своє».

Усім очевидно, всі бачать, як змінилася армія за два роки. Два роки тому її майже не було, а тепер є, та ще й яка! Звичайно, вона не розкошує, але морально й матеріально вмотивована. Так, поки що без різносолів, але нагодована; так, не от кутюр, але вдягнена в сучасну форму. Хай не за останнім трендом військово-технічної моди, але озброєна й підготовлена до захисту країни.

Президент України Петро Порошенко під час виступу у Верховній Раді України

МИНУЛОГО РОКУ БУЛО ПРИЙНЯТО НА ОЗБРОЄННЯ БЛИЗЬКО ДВОХ ДЕСЯТКІВ НОВИХ ВИДІВ ОВТ. ПОТОЧНОГО РОКУ МІНОБОРОНИ ПРИЙМЕ ЩЕ БІЛЬШЕ ДВАДЦЯТИ

І якби влада в Україні завжди приділяла таку увагу Збройним Силам, як це ми робимо зараз, ми з вами, протягом двох останніх років, «зелені чоловічки» не сунулися би в Крим. І на Донбасі так само не було би російських військ. Відверто кажучи, дорогі друзі, я був просто приголомшений, коли дізнався від Генеральної прокуратури, в яких масштабах у попередні роки бездарно і за безцінь розпродавали зброю й військову техніку. Ось чому весною чотирнадцятого року наші герої-добровольці відбивалися від ворога голими руками! Не було бронетехніки, не було зброї, не був захищений наш повітряний простір. І наголошую: тепер все інакше — хай тільки сунуться.

Реально військові дії кожного дня і кожної ночі випробовують наші війська на міцність. Але наші війська тримають оборону супроти агресора, який за всіма можливими видами ресурсів значно перевищує ті ресурси, якими володіємо ми. Не в рази, а на порядки перевищує. І він нічого не може зробити.

Майже 3% ВВП на оборону — це багато порівняно із ледве 1%, яким легковажили уряди ще в середині нульових років. Але дуже замало для країни, яка де-факто у стані війни. Та більше, на жаль, і це правда, ми собі дозволити не можемо — військове навантаження на бюджет та соціальну сферу і так критично велике. Тому армія все ще потребує громадянської допомоги, громадянської підтримки, і держава вдячна кожному, чия приватна громадянська ініціатива зміцнює нашу обороноздатність.

Наголошую, що ми будемо раціонально, під прозорим контролем громадськості й парламенту, використовувати наявний ресурс і жорстко контролювати видатки з чітким визначенням довгострокових потреб армії та інших силових структур.

У війська вже постачається не лише відремонтована і модернізована, але й сучасна нова техніка. Минулого року було прийнято на озброєння близько двох десятків нових видів зброї та військової техніки. Поточного року Міноборони прийме ще більше двадцяти. І, наголошую, ми лише на самому початку процесу військово-технічної модернізації Збройних Сил України. Роботи ще — непочатий край.

ОСОБИСТО Я НЕ ХОТІВ БИ АНІ МОБІЛІЗАЦІЇ, АНІ ВОЄННОГО СТАНУ. Я БАЧУ ЗОВСІМ ІНШИЙ ПЛАН ДЛЯ НАШОЇ КРАЇНИ. АЛЕ ЧИ БУДЕ НОВА ХВИЛЯ ЧАСТКОВОЇ МОБІЛІЗАЦІЇ, ЧИ, НЕ ДАЙ БОЖЕ, ПОВНОЇ МОБІЛІЗАЦІЇ? ОСТАТОЧНА ВІДПОВІДЬ НА ЦЕ ПИТАННЯ ЗАЛЕЖИТЬ ВІД МОСКВИ

У кооперації щодо забезпечення державного оборонного замовлення і програми імпортозаміщення задіяні понад сто приватних підприємств, які виробляють і постачають сотні видів комплектуючих. Такими є справжні масштаби державно-приватного партнерства в оборонній галузі.

Каменем спотикання, на жаль, став закон про спецконфіскацію, який є важливим джерелом фінансування оборонного замовлення в поточному році. Це борг, наш з вами борг перед країною, і я вкотре закликаю проголосувати за закон у такій редакції, яка знімає всі ваші побоювання. Внесіть ті зміни, які ви вважаєте за потрібне, але прийміть цей закон і забезпечте фінансування державного оборонного замовлення та інші статті оборонних видатків держави.

Для освоєння нових технологій та розвитку промислової бази для виробництва сучасного озброєння, так само як і для отримання додаткового фінансового ресурсу, ми експортуємо товари та послуги військового призначення в понад 60 країн світу! Минулого року укладено експортних контрактів на суму понад 1,3 мільярда доларів. Портфель замовлень наших підприємств на 2016 рік уже перевищує мільярд доларів. Але, наголошую, власну армію підприємства ОПК обслуговують у першу чергу. Експортується не наша зброя, яка зараз стоїть на озброєнні української армії, а нові види, які виробляються підприємствами вітчизняного ОПК за межами державного оборонного замовлення. Ніякий експорт не послаблює оборону держави.

Усе, що ми здійснюємо в оборонній галузі, ми робимо, міцно тримаючи в руках компас, стрілка якого показує твердо на Північну Атлантику. Власне, компас і є ключовим елементом емблеми НАТО. І він в усьому орієнтує нас на повну сумісність із стандартами Альянсу, причому не тільки у військовій сфері.

Початок на 1-й стор.

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ ПОСИЛИЛА СОЦЗАХИСТ СІМЕЙ ПОЛОНЕНИХ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ

6 вересня Верховна Рада України ухвалила Закон «Про внесення змін до статті 9 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» (щодо забезпечення рівності прав військовослужбовців на грошове забезпечення)».

Законодавчим актом встановлено правові підстави для проведення перерахунку грошового забезпечення сім'ям тих військовослужбовців ЗС України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань та правоохоронних органів, які були захоплені в полон або стали заручниками на території проведення АТО під час бойових дій із незаконними збройними формуваннями.

Законом встановлено, що за військовослужбовцями, захопленими в полон або заручниками, а також інтернованими в нейтральних державах або безвісно відсутніми, зберігаються виплати в розмірі посадового окладу за останнім місцем служби, окладу за військовим званням, надбавки за вислугу років, інших щомісячних додаткових видів грошового забезпечення постійного характеру та інші види грошового забезпечення з урахуванням зміни вислуги років та норм грошового забезпечення. Сім'ям зазначених військовослужбовців щомісячно виплачується грошове забезпечення, зокрема додаткові та інші види грошового забезпечення, в порядку та в розмірах, що встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Це правило не поширюватиметься на тих військовослужбовців, які добровільно здалися в полон, самовільно залишили військові частини (місця служби) або дезертирували.

«УРЯД США ПЕРЕДАЄ ЗС УКРАЇНИ ПОНАД 2 ТИСЯЧІ ПРИЛАДІВ НІЧНОГО БАЧЕННЯ»

Днями у межах міжнародної технічної допомоги Збройні Сили України отримали партію приладів нічного бачення. Перша поставка, а це понад тисячу приладів, вже надійшла від Сполучених Штатів Америки, повідомляє Управління комунікацій та преси МО України.

— На сьогодні підтримка України закордонними партнерами сягає найвищого рівня за часи незалежності, — сказав Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак. — Загалом у рамках цієї допомоги уряд Сполучених Штатів Америки передає понад 2 тисячі приладів нічного бачення. Прибуття наступної партії очікуємо вже найближчим часом.

З початку 2016 року сума міжнародної технічної допомоги перевищила 62 мільйони доларів США, ще понад 7 мільйонів становить гуманітарна допомога.

ПОКАЗУЄ НА НАТО

Ми вийшли на безпрецедентний і як ніколи тісний рівень співпраці з країнами Альянсу, який будемо підвищувати, розширювати, поглиблювати — аж до повного досягнення критеріїв членства. Нашою стратегічною метою залишається вступ до НАТО. Я наполягаю: цей дороговказ для нас непорушний, як Полярна зірка на зоряному небі.

Важливо, що за 2,5 роки кількість прихильників вступу України до НАТО значно зросла та вже істотно перевищує кількість противників. Але в цьому питанні все ще спостерігаються суттєві відмінності між різними макрорегіонами.

ми не бачимо такого прогресу, якого хотілося б. Тим не менше прямі наступальні дії російсько-терористичних військ зупинено. Відсутність нових хвиль мобілізації — це теж позитивний наслідок Мінських домовленостей. Так само, як і повернення додому тисяч українських заручників, яких утримували у в'язницях на окупованій території та Російської Федерації.

У цілому завдяки посиленню оборонних спроможностей наших Збройних Сил ми почуваємося в більшій безпеці, ніж рік тому. Температура конфлікту зараз нижча, ніж була позаминулого та минулого років.

РОСІЯ З ОКУПОВАНИХ НЕЮ ТЕРИТОРІЙ ДОНЕЧЧИНИ ТА ЛУГАНЩИНИ ХОЧЕ УТВОРИТИ, ЯК ХТОСЬ СКАЗАВ, ПРОТЕКТОРАТ ДОНБАС І НА СВОЇХ УМОВАХ ІНФІЛЬТРУВАТИ ЙОГО ДО СКЛАДУ УКРАЇНИ, ЩОБ ПІДРИВАТИ НАС ІЗСЕРЕДИНИ

Слід також усвідомлювати, що в Альянсі теж немає консенсусу щодо членства України. Так, формально двері відчинені, починаючи з Бухарестського саміту 2008 року. Але ці двері — сенсорні: можуть і зачинитися при надто різкому наближенні. Тому кожен наш крок має бути виваженим і наперед прорахованим, щоб не вийшло так, як із Планом дій щодо членства вісім років тому. Я хочу наголосити, що ті заходи, які ми здійснюємо тепер, це насправді значно більше, ніж проект ПДЧ 2008-го.

Природно, що суспільство дуже цікавить, як надалі будуть формуватися Збройні Сили України. Як Верховний Головнокомандувач я впроваджую курс на професіоналізацію українського війська і на параді доповів Українському народові, що українська армія вже на 75% контрактна. Ця складова буде й надалі збільшуватися, і це потребуватиме подальшого вдосконалення структури та збільшення розмірів грошового забезпечення військовослужбовців. Наголошую, що лише цього року 50 тисяч українських добровольців записалися до лав Збройних Сил України. І це дало нам можливість демобілізувати п'ять хвиль мобілізації. І впевнений у тому, що ця лінія буде продовжуватися.

Особисто я не хотів би ані мобілізації, ані воєнного стану. Я бачу зовсім інший план для нашої країни. Але чи буде нова хвиля часткової мобілізації, чи, не дай Боже, повної мобілізації? Остаточна відповідь на це питання залежить від Москви.

Наш кордон із Росією — найдовший в Європі: лише суходолом дві тисячі кілометрів. Наголошую, що Росія постійно нарощує військову присутність у першу чергу на нашому кордоні, грає м'язами на західному та південно-західному стратегічних напрямках. Високий рівень загрози збройної агресії зберігається і з південного напрямку. А у складі угруповання російсько-терористичних військ на Донбасі — майже 38,5 тисяч осіб, понад 600 танків і 1250 бойових бронемашин, 750 одиниць артилерійських систем, більше 300 реактивних систем залпового вогню.

На жаль, у реалізації Мінських домовленостей

Наголошую, ми дотримуватимемося Мінських угод, як би це важко нам не давалося. І саме це дало змогу нашій дипломатії виграти навесні та влітку нелегку боротьбу за продовження санкцій Євросоюзу, США, Японії, Австралії, інших країн світу. Але при цьому ми не поступилися жодною принциповою позицією для України.

Більше того, в нелегкому діалозі переконали наших західних союзників і партнерів у тому, що будь-яким крокам з політичного врегулювання має передувати очевидний і беззаперечний прогрес у безпекових питаннях: стале припинення вогню, виведення російських військ та техніки з окупованої території, роззброєння бойовиків і, врешті-решт, відновлення контролю за нашим же кордоном.

І другого читання конституційних змін, примара яких постійно блукала цією залою, не відбулося, як ви бачите. І не відбудеться, поки для того не визріють відповідні умови. Будь-яке рішення, шановні народні депутати, буде винятково за вами. І без вас не станеться ані змін до Конституції, ані закону про місцеві вибори на частині Донбасу, ані жодного іншого стратегічного кроку. Саме тому життєво важлива наша з вами співпраця.

ЗАЯВА ПУТІНА ПРО ТЕ, ЩО НІБИ ПИТАННЯ КРИМУ ЗАКРИТЕ, ЦЕ ЛИШЕ ЙОГО МАРЕННЯ. ХОЧА НАСПРАВДІ ВОНО ДІЙСНО ЗАКРИТЕ У 1954 І У 1991 РОКАХ: КРИМ БУВ, Є І БУДЕ УКРАЇНСЬКИМ

Росія з окупованих нею територій Донеччини та Луганщини хоче утворити, як хтось сказав, протекторат Донбас і на своїх умовах інфільтрувати його до складу України, щоб підривати нас ізсередини. Скажу коротко: ми цього робити не дозволимо, і так не буде.

Є, втім, у цьому питанні й інша крайність, внутрішня, щодо якої ми не можемо робити вигляд, ніби її не існує. Частина українських політиків атакує «нормандський формат» і Мінський процес насправді лише тому, що і Нормандія, і Мінськ відкривають реальний шлях до повернення Донбасу і є єдиним інструментом для того, щоб цього досягнути. А, виявляється, не всі тут того хочуть: бо вони там інакші, бо вони якось не так голосуватимуть, бо виберуть не тих і не нас; бо тягнутимуть на Схід, а нам — на Захід. Ну, звичайно, що вголос того ніхто не артикулює, але ж лукавство читається поміж рядків. Для мене, я хочу на цьому окремо наголосити, така філософія неприйнятна, і скажу її апологетам так само коротко: по-вашому теж не буде!

Фантазії про мир в обмін на території — абсолютно ілюзорні. При такому підході не буде ні миру, ні територій, а залишається лише ганьба та вічно тліючий конфлікт.

Для мене головним була, є і буде боротьба за відновлення територіальної цілісності України в кордонах 1991 року. Так, як це того ж року було проголосовано на справжньому референдумі, в тому числі і переважною більшістю мешканців Донбасу, і більшістю кримчан. І більше жодного референдуму не було! Заява Путіна про те, що ніби питання Криму закрите, це лише його марення. Хоча насправді воно дійсно закрите у 1954 і у 1991 роках: Крим був, є і буде українським. І ніякої іншої розмови не буде.

ФАНТАЗІЇ ПРО МИР В ОБМІН НА ТЕРИТОРІЇ — АБСОЛЮТНО ІЛЮЗОРНІ. ПРИ ТАКОМУ ПІДХОДІ НЕ БУДЕ НІ МИРУ, НІ ТЕРИТОРІЙ, А ЗАЛИШАТЬСЯ ЛИШЕ ГАНЬБА ТА ВІЧНО ТЛІЮЧИЙ КОНФЛІКТ

Ми усвідомлюємо, що військового варіанту розв'язання проблеми територіальної цілісності не існує, це очевидно. По-перше, потенціал нашої армії — суто оборонний. По-друге, ворог окопався в найбільш урбанізованих і густонаселених районах, причому населених нашими з вами співвітчизниками — громадянами України.

Отже, єдиний шлях врегулювання і відновлення територіальної цілісності — це шлях політико-дипломатичний, але при цьому з опорою на оборонні можливості армії.

Ми маємо зрозуміти, що ми не прокинемося одного прекрасного ранку, щоб побачити, що на Донбасі відновлено статус-кво, яким він був на початку 2014 року. А процес реального, а не формального відновлення територіальної цілісності, реінтеграція мешканців окупованої частини Донбасу в Україну, повернення українського суверенітету на весь Донбас, ми маємо розуміти, буде нелегким, болісним і тривалим.

Поведінка Росії у світі, порушення нею норм міжнародного права, спроби Кремля зруйнувати архітектуру безпеки європейської і глобальної, експансіонізм Кремля — це континентальна і глобальна проблема, і вона не може бути розв'язана суто на двосторонній основі, — наголосив Петро Порошенко.

«УКРАЇНА ВИКОНУЄ МІЖНАРОДНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ»

6 вересня представники держав-учасниць і держав-партнерів ОБСЄ відвідали бригаду тактичної авіації в Миргороді, що на Полтавщині. Захід проводився на виконання міжнародних зобов'язань держави, передбачених Віденським документом 2011 року про заходи зміцнення довіри і безпеки.

Попереднє відвідування військових об'єктів ЗС України представниками ОБСЄ у такому форматі відбувалося ще задовго до війни — 2011 року.

— Порівняно з 2011 роком різниця відразу впадає в око, — поділився враженнями Давит Бокарія, представник ОБСЄ з Грузії. — Найперше, це пристойний зовнішній вигляд ваших військових. Але навіть не це головне. Той досвід і та навченість, що в них є зараз, зумовлюють спілкування з військовими інших країн на рівних. Також серйозні зміни я бачу в інфраструктурі частини.

Представники ОБСЄ у бригаді тактичної авіації в Миргороді

У Миргороді 57 представників 30 держав-учасниць ОБСЄ та 20 членів Київської асоціації військових аташе ознайомилися з навчально-тренувальною базою бригади, бойовою технікою та побутовими умовами авіаторів. Представники ОБСЄ також змогли спостерігати за плановими польотами льотного складу бригади на літаках Л-39 та Су-27.

— Бригадою тактичної авіації виконані всі положення Віденського документа 2011 року, — наголосив речник відвідувачів, представник Центру попередження конфліктів ОБСЄ пан Роберт Моссінкофф. — Україна виконує свої зобов'язання в повному обсязі.

Роман ТУРОВЕЦЬ

«БРОНЬОВАНИЙ КУЛАК» НАШОГО ВІЙСЬКА

ЯК ПОКАЗАВ ДОСВІД БОЙОВИХ ДІЙ НА ДОНБАСІ, ТАНКОВІ ЧАСТИНИ ТА ПІДРОЗДІЛИ ПРОДОВЖУЮТЬ БУТИ ОДНИМ ІЗ СТАНОВИХ ХРЕБТІВ СУХОПУТНИХ ВІЙСЬК УКРАЇНСЬКОЇ АРМІЇ

На навчаннях навички всіх членів екіпажу доводяться до автоматизму

Ще декілька років тому доводилося чути від різних фахівців, що застосування танків у сучасному бою малоефективне та й самі вони морально застарілі. Та, як показав бойовий досвід, у ході зіткнень на Донбасі вони продовжують бути одним із станових хребтів української армії. А це передусім завдяки тому, що танкові війська СВ Збройних Сил України серед іншого постійно вдосконалювали тактику ведення бойових дій та застосовували нові тактичні прийоми.

Нещодавно наш журналіст повернувся з відрядження з розташування 1-ї окремої танкової бригади, військовослужбовці якої на Сході України практично з перших днів початку бойових дій.

— На початку АТО ми зіткнулися з низкою проблем. Відсутність у мобілізованих військовослужбовців знань ТТХ бойових машин часто спричиняла виведення їх з ладу. В бою давалася взнаки і недостатність практичних навичок у особового складу. Було проблемою і те, що мобілізовані, яких саджали на «Булат», не знали усіх можливостей цієї машини. А вона, хочу сказати, дуже хороша, — пояснює командир 3-го танкового батальйону 1-ї окремої танкової бригади майор Олександр Мороз. — Та за більш ніж два роки ситуація змінилася кардинально. Ми відновили та впровадили деякі нові навчально-бойові вправи для танкістів, опанували нову тактику ведення бойових дій.

Так, у районі проведення АТО досить ефективно застосовувалася тактика мобільних танкових груп. Це дозволяло вивести техніку з-під удару противника та ефективніше використовувати її на найбільш небезпечних напрямках.

— Навички всіх членів екіпажу доводяться до автоматизму, адже від цього залежить живучість танка. Снаряд летить приблизно 3–4 секунди зі швидкістю 850 м/с. Вчасно помітивши постріл, вояк має лише декілька секунд на те, щоб змістити машину, — продовжує командир батальйону. — А між першим і другим пострілами є 15 секунд — поки відбувається перезарядка. У цей час танкісти повинні встигнути зробити постріл у відповідь та змінити місце дислокації.

Офіцер наголосив, що потрібно чимало часу, аби навчити танкіста всім цим премудростям. Як відомо, таких фахівців готують у 169-му навчальному центрі «Десна». Та, за словами мого співрозмовника, з випускниками «учебки» доводилося ще добряче працювати. На думку офіцера, система відбору фахівців для танкових підрозділів вимагає більш прискіпливої уваги та корегування. Також варто розробити стандарти навчання, як в усіх арміях країн НАТО. Тобто для кожного фахівця при укладанні контракту має бути прописано, що він повинен знати та за що відповідати. І якщо військовослужбовець не виконує цих умов, з ним просто розривають контракт.

У РАЙОНІ ДЕБАЛЬЦЕВОГО РОТА КАПІТАНА ОЛЕКСАНДРА МОРОЗА ЗНИЩИЛА 6 ТАНКІВ І 1 БМП ПРОТИВНИКА

Розповідаючи про зміни в системі підготовки танкістів у бригаді, комбат повідомив, що у навчальний процес було запроваджено вивчення танкових каруселей та стрільбу з танків на великі відстані із «закритих вогневих позицій».

Це дало можливість вести вогонь по противнику з відстані до 12 кілометрів. Таким чином, підрозділи, розташовані у другому ешелоні, можуть себе прикривати. При цьому не видно ані цілі, ані танка що стріляє, ані самого спалаху від пострілу. На точність розрахунку стрільби із закритої вогневої позиції впливають багато факторів: визначення власної позиції, прив'язка танку до неї (орієнтири), визначення цілі, правильність введення даних у спеціальну програму, метеодані, зношеність ствола тощо. Далі має бути правильно здійснений постріл. Усього цього танкісти навчаються практично щоденно.

Така стрільба не є чимось новим. Вона досить часто застосовувалась у роки Другої світової війни радянськими солдатами, а після її закінчення тривалий час входила до курсу підготовки танкістів. Проте згодом її припинили практикувати, оскільки у війську була значна кількість артилерії. Сьогодні ж стрільбу із закритих вогневих позицій повернули.

Чимало уваги приділяється і психологічній підготовці бійців. Адже як би добре танкіст не знав свою машину та озброєння, він повинен бути готовим застосовувати їх під канонади вибухів та обстрілів.

— В бою перемагає той, хто спритніше рухається і точніше стріляє. Саме тому зараз опановуємо ведення вогню на високих швидкостях, — додає командир танкової роти 1-ї окремої танкової бригади капітан Олексій Лисиченко. — Також приділяємо увагу проходженню мінних загороджень, адже в районі АТО дуже активно застосовують різноманітні модифікації фугасів.

Наскільки ефективно діють танкові підрозділи в зоні АТО, може красномовно засвідчити один із боїв. У ньому якраз і брала участь танкова рота, тоді ще капітана Олександра Мороза. Наші танкісти на вітчизняних «Булатах» зустрілися з батальйонно-тактичною групою 5-ї окремої танкової бригади Російської Федерації, озброєною «сімдесятдвійками».

Завданням наших танкістів було прикривати атаку підрозділів 30-ї механізованої бригади на Логвинове. У саме село танкісти не заходили, а прикривали лівий фланг атаки на відкритій місцевості. Даних про позиції противника не було. Кожен контролював свій сектор.

Коли українські піхотинці підійшли до села, по них раптово відкрив вогонь ворожий Т-72. Наші танкісти знищили його першим пострілом з відстані 900 метрів. Противник одразу ж відкрив вогонь у відповідь. Та на «Булаті» спрацювала надійна динамічна система захисту «Ніж». Танк не просто вцілів, а й зберіг боєздатність, тож продовжив бій.

Виривши позиції другої «сімдесятдвійки», яка була недалеко від першої, наші танкісти одразу ж знищили і її. На цьому рубежі згодом виявив себе і третій ворожий танк. І за мить він теж був знищений. Бій під Логвиновим тривав не більше 20 хвилин. Наші танкісти зайняли вигідний рубіж для відбиття можливих контратак противника, але більше їх ніхто не атакував.

Загалом у боях у районі Дебальцевого ця рота знищила 6 танків і 1 БМП противника.

Роман ВУС

ОСНОВНІ ТАНКИ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

Сьогодні основним танком у Збройних Силах України залишається Т-64 різних модифікацій. Найкращий із них — Т64БМ «Булат». Як говорять самі військові, ефективність його бойового застосування в порівнянні зі зразками такого ж класу на порядок вища.

Слід згадати, що український бойовий танк «Булат» з'явився в результаті глибокої модернізації танка Т64М. Конструктори Державного підприємства «Завод імені В.А. Малишева» довели його характеристики до сучасного рівня.

Встановлена на ньому унікальна система динамічного захисту «Ніж» принципово відрізняється від російського «Контакту-5». Насамперед, у першій застосовано новий різновид впливу на атакуючі боєприпаси за допомогою кумулятивного струменя, який руйнує і дестабілізує ворожий снаряд. «Ніж» перевершує «Контакт-5» у кілька разів, що і підтвердили наші танкісти під час боїв.

Бойову міць українського танка підвищено за рахунок нової системи управління вогнем і сучасних прицілів. Це значно спрощує спостереження за полем бою та ведення вогню. На «Булаті» командир може управляти гарматою та стріляти з неї зі свого місця. Окрім цього, механізація процесу заряджання дозволяє робити 8 пострілів за хвилину.

Встановлення на «Булаті» потужнішого двигуна призвело до змін повітряних фільтрів та випускної системи. Відтоді поворот башти на 180 градусів здійснюється за 5 секунд.

Повертаються до строю ЗС України і радянські танки типу Т-80. Торік аеромобільні, десантно-штурмові та повітрянодесантні бригади почали отримувати на озброєння відновлені та модернізовані танки типу Т-80Б та Т-80БВ із газотурбінними двигунами. Кожна бригада ВДВ вже отримала по танковій роті, укомплектованій танками типу Т-80.

Т-80 є унікальним за такими важливими для десанту показниками, як рухливість, малопомітність та малошумність.

Також Збройні Сили України найближчим часом отримають можливість повернути на озброєння відновлені та модернізовані танки Т-72 радянського виробництва.

Проте підсилення «сімдесятдвійками» ЗС України планується здійснювати зовсім не в «радянському форматі». «Укроборонпром» запропонував вітчизняному оборонному відомству повернути ці танки до строю як відновлені за зразком польських танків РТ-91 (версія модернізації Т-72 у відповідності до стандартів НАТО). Цей варіант відродженого Т-72 по-українськи вже пройшов низку випробувань на польських полігонах, де продемонстрував показники стрільби у нічний час доби, цілком порівняні з показниками останніх російських варіантів модернізації цього типу танка.

Інф. НА

На змаганнях танкових екіпажів боротьба іде за секунди

ТАНКОВІ ПЕРЕГОНИ ЗІ СТРІЛЬБОЮ

НА ПОЛІГОНІ 1-Ї ОКРЕМОЇ ТАНКОВОЇ БРИГАДИ ЗС УКРАЇНИ, ЩО НА ЧЕРНІГІВЩИНІ, ЗАВЕРШУЄТЬСЯ КОНКУРС НА КРАЩИЙ ТАНКОВИЙ ВЗВОД

Кращі танкові взводи з усіх видів Збройних Сил України змагаються у багатьох номінаціях. Серед вправ, винесених на залік, — прийоми, що не виконувалися на конкурсах минулих років, але застосовувалися під час проведення АТО: танкова «карусель», флангова стрільба, стрільба з закритих вогневих позицій та інші.

На полігоні конкурсантів випробовує навіть спекотна погода та стовпи піскового пилу. Але продемонструвати свою майстерність танкістам це не завадило. Усі, хто пройшов крізь «сито» відбору в першості Сухопутних військ, Військово-Морських Сил та Високомобільних десантних військ Збройних Сил України, є справжніми професіоналами. Вони набували досвіду не лише в навчальних класах та на полігонах, а переважно в бойових діях на Донбасі.

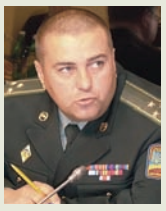
Щоб усі були в рівних умовах, суддівський комітет визначив жеребкуванням черговість виконання вправ на етапах змагань. Перед початком перегонів учасники здійснили контрольний пробіг та підготували танки до бойової стрільби.

Свій фізичний гарт танкісти показали в спортивній номінації змагань — літньому військовому біатлоні. Стартуючи повзводно, кожен учасник долав дистанцію в 2000 метрів у чотири кола. Між ними на рубежі відкриття вогню 15-ма одиночними пострілами з АКСУ по мішенях вони намагалися вибити максимальну кількість балів. Після першого кола танкісти це робили з положення стоячи, після другого — з коліна, а третього — лежачи. Останнє коло — це «гладкий» біг і фініш. Загальний результат команди визначався за індивідуальним середнім часом кожного учасника.

Вправляючись у наступному етапі конкурсу — виконанні вправ навчальних стрільб, воїни-танкісти займали вогневі позиції, завантажували боєприпаси та вражали цілі за обмежений час — 2 хвилини.

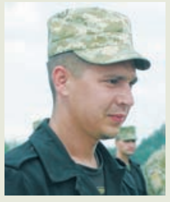
Справжнє танкове «ралі» конкурсанти влаштували на смузі перешкод. Здіймаючи фонтани піску, танки мало не літали на максимальних швидкостях, долаючи «змійки», «ворота» та пагорби, наче спортивні авто. Боротьба йшла за долі секунд.

Голова оргкомітету конкурсу полковник Олексій Таран:

«Цього року до умов проведення конкурсу внесені значні корективи. Зокрема за досвідом проведення АТО учасники виконали такі вправи, як флангова стрільба, стрільба на великі відстані та танкова «карусель».

Складність на цьому етапі була в поєднанні швидкості та влучності. Адже, рухаючись за маршрутом, екіпажі бойових машин мали вразити найбільшу кількість цілей, розташованих ліворуч — перед ділянкою маневрувань та праворуч — після подолання перешкод.

Командир танкового взводу 14-ї окремої механізованої бригади ОК «Захід» Сухопутних військ ЗС України капітан Роман Багаєв:

«Вправи на конкурсі для нас не нові. Основну підготовку ми пройшли в боях на Донбасі. Стріляти і виконувати завдання доводилося в різних умовах. Тож у діях підлеглих цілком впевнений».

У номінації злагодження підрозділу конкурсанти демонстрували свій професіоналізм, стріляючи на великі відстані та виконуючи тактичний прийом з бойовою стрільбою — танкова «карусель». Тут усі екіпажі взводу мали діяти, як пальці однієї руки, розуміти командира з півслова, за потреби підстраховуючи один одного. Саме в таких умовах танкісти здобували переможні бали. Практично до останнього пострілу зберігалася інтрига змагань.

Конкурс триває. Переможець стане відомий тільки після останнього пострілу. Взвод-переможець отримає перехідний приз — макет танка та нагрудні знаки з написом "Кращий танковий взвод-2016». Також переможці та призери конкурсу одержать грошові сертифікати на загальну суму 150 тисяч гривень. Кращих танкістів в окремих номінаціях нагородять цінними подарунками та дипломами Генерального штабу Збройних Сил України.

Вадим МИСНИК

ЯК СТАЮТЬ ТАНКІСТАМИ

Офіцерів для танкових військ в Україні готують у двох містах. Командири танкових підрозділів навчаються у Львові, на базі Національної академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного, а офіцери інженерного профілю — у Харкові, на базі Гвардійського ордена Червоної Зірки факультету військової підготовки імені Верховної Ради України Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут».

Фахівців-танкістів за спеціальностями «командир танка», «механік-водій» та «навідник» навчають у 300-му навчальному танковому полку 169-го навчального центру Сухопутних військ Збройних Сил України, який дислокується в с. Десна на Чернігівщині. Загалом за роки незалежності «деснянську школу танкістів» пройшли майже 24 тисячі осіб. Тільки цього року в полку підготували вже понад 1000 танкістів.

З початку року підготовка фахівців-танкістів здійснюється за новою програмою. Серед вимог до кандидатів у танкісти, окрім міцного здоров'я, гарні знання з математики, фізики, схильність до роботи з технікою, хороша пам'ять, відповідні морально-ділові якості. До того ж зріст майбутнього танкіста не має перевищувати 178 сантиметрів.

Підготовка курсантів триває два місяці. В перший місяць проводиться загальновійськова підготовка, а в другий — за військово-обліковою спеціальністю. Ті, хто звільнився з армійських лав понад рік тому або змінив військово-облікову спеціальність, навчаються один місяць. А для допідготовки мобілізованих із танкових підрозділів, які уклали контракт з військовим відомством, вистачає 10 днів.

Через стислі строки в підготовці курсантів перевага надається практичним заняттям — це понад 70 відсотків навчального часу. Половину з них проводять на тактичному полі, полігоні, танкодромі тощо. Під час занять військовики вчаться вправно стріляти зі штатної стрілецької зброї та озброєння бойових машин, водити танки, діяти в наступі й обороні, орієнтуватися на місцевості, обладнувати укріплення та надавати медичну допомогу.

Практичні заняття проводять комплексно разом із тактикою, вогневою підготовкою — водночас вивчається інженерна справа, топографія, робота на засобах зв'язку.

Загалом за місяць танкісти виконують близько 10 вогневих вправ 125-міліметровим штатним снарядом, 90-кілометровий наїзд під час денних та нічних занять на марші, в складі підрозділів, у місті, в колоні, за гірокомпасом тощо. Цим заняттям передує набуття необхідних навичок під час ефективної роботи віртуальними 82 кілометрами на сучасних тренажерах КТЕТ-64 (комплексний тренажер екіпажу танка) у складі екіпажів.

Під час навчання танкісти виконують чотири підготовчі вправи, дві навчальні й одну підсумково-екзаменаційну. Усі вправи виконують у комплексі: технічна підготовка — тренажер — практична робота на техніці. На завершення вишколу кожен курсант складає екзамен.

Також у танкістів з'явилися нові вправи. Це стрільба на великі відстані із закритих вогневих позицій, яка виконується при закритих триплексах. Курсанти керуються тільки картою, координатами та азимутальними показниками. Це також такі вправи, як флангова стрільба, у парі, «штани», «карусель» і стрільба рикошетом осколково-фугасним снарядом, під час якої заряд вистрелюється на певній відстані перед ворожими траншеями паралельно землі, за рахунок чого він ніби підстрибує і накриває противника осколками. Вправи зі стрільб виконують одночасно різними типами боєприпасів — осколково-фугасними, бронебійно-підкаліберними і кумулятивними.

Олександр ПАРІЙ, Вадим МИСНИК

Здається, допоки в наш дім не увірвалася війна, суспільна увага не була настільки прикута до військових вишів, як нині. І ця особливість водночас драматична та обнадійлива, адже за повернення держави обличчям до проблем і потреб війська заплачено високу ціну. Проте зараз ми не маємо права згаяти шанс конвертувати небачену досі довіру українців до армії й значні фінансові ресурси, що почали направляти на розвиток Збройних Сил, у реальні перетворення, які можна буде побачити та відчути найближчим часом

УЧИТИСЯ,

В УКРАЇНІ СТАРТУВАВ ЧЕРГОВИЙ НАВЧАЛЬНИЙ РІК. 3600 УКРАЇНЦІВ ЦЬОГО РОКУ ВСТУПИЛИ НА ПЕРШИЙ КУРС ВИЩИХ ВІЙСЬКОВИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ, ІЗ НИХ 1300 — ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІ-КОНТРАКТНИКИ, БІЛЬШІСТЬ З ЯКИХ БРАЛИ УЧАСТЬ В АТО

Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак вітає з початком нового навчального року

Наше суспільство сповнене сподівань щодо нової генерації українців, які зараз здобувають знання в університетських та інститутських аудиторіях. Тому метою здобуття того чи іншого рівня освіти має стати не диплом, а саме знання, підкріплені фаховим практичним досвідом.

У своєму вітальному слові з нагоди Дня знань Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак зауважив, що у відомчій освіті, як і загалом у Збройних Силах, розпочалися кардинальні зміни. Головним надбанням останніх років є штат висококопрофесійних викладачів-практиків, які мають досвід бойових дій, та збільшення кількості практичних занять для майбутніх офіцерів. Про високий патріотизм молоді та популярність професії захисника вітчизни свідчить і те, що кількість охочих вступити до військових вишів у рази перевищує число наявних у них місць. Проте в молоді тепер і відповідальність значно вища. Курсанти просто не мають права на лінощі, адже в теперішніх випускників надсуворий екзаменатор — АТО: інколи за брак знань, умінь і навичок сплачують життям.

Загалом цьогоріч за парти військових ВНЗ сіли понад 3,6 тис. офіцерів, контрактників і випускників шкіл. Про це Міністр оборони генерал армії України Степан Полторак повідомив під час урочистостей з нагоди початку навчального року та Дня знань у Національному університеті оборони України ім. І. Черняховського. Конкурс на вступ до військових навчальних закладів був високим, навіть попри те, що було збільшене держзамовлення.

До речі, до НУОУ вступили близько тридцяти бойових офіцерів, які мають державні нагороди. Загалом тут навчаються сім Героїв України. Досвід, який вони мають, на переконання керівника відомства, варто поширювати по всім Збройним Силам. Загалом 80% із 700 офіцерів, які вступили до університету, мають бойовий досвід.

— Більше практики: практичних рішень і навчань. Так ми навчимося воювати без втрат або мінімізуємо їх. Іншим важливим завданням є перехід на стандарти Альянсу, — наголосив Міністр оборони України. — Те, чому вчили вчора, сьогодні вже нам не підходить. Ми маємо постійно коригувати нашу тактику, систему підготовки й бути готовими до змін та загроз, що постають перед Україною. Був час, коли ми перемагали тільки за рахунок мужності. Але велику перемогу треба здобувати мужніми та освіченими.

Відповідаючи на запитання кореспондента «Народної армії» про те, що змінилося в системі відомчої освіти та підготовки і яких якісних змін слід очікувати надалі, генерал армії України Степан Полторак, зокрема, зауважив, що головною тенденцією в нашій відомчій системі освіти вважає те, що вона навчилася змінюватися: «Ми повинні оновлювати модель викладання військових дисциплін кожні півроку, бо ворог постійно змінює тактику та свої підходи. Вона має бути адекватною сучасним загрозам. Тривалий час система військової освіти була «залізобетонною», бо не зазнавала суттєвих змін. Вчили досвіду, який було накопичено ще в часи Другої світової війни, за тодішніми принципами, підходами та методиками. Це призводило до того, що офіцер виходив із вишу на посаду у війська і починав вчитися наново. Теперішні реформи дають офіцеру можливість, завершивши навчання, відразу бути готовим до виконання бойових завдань. Практично всі командно-штабні навчання, підготовка в системі військової освіти проводяться із залученням офіцерів з бойовим досвідом, набутим в районі АТО. Саме такий підхід точно дасть результат. Далі ми поступово переходитимемо на стандарти НАТО. Якщо водночас нарощуватимемо такі зусилля, перемога і в навчанні, і в звільненні країни буде за нами».

ТІЛЬКИ ЗА ПЕРШУ ПОЛОВИНУ 2016-ГО НА РОЗВИТОК НАВЧАЛЬНОЇ МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНОЇ БАЗИ ВІЙСЬКА БУЛО ВИДІЛЕНО БЛИЗЬКО 250 МЛН ГРИВЕНЬ

Також Степан Полторак наголосив, що держава виділяє значні кошти на розвиток навчально-матеріальної бази навчальних центрів.

— Питанню підготовки кадрів нині приділяється особлива увага. Ще кілька років тому в нас був більш-менш нормальним лише навчальний центр у Яворові, тепер їх декілька. А впродовж наступного року отримаємо серйозне поповнення: триває розбудова низки навчальних центрів, зокрема, в Бердичеві, «Широкий Лан», «Десна», навчальний центр ВДВ у Житомирі. Тільки за першу половину 2016-го на розвиток навчальної матеріально-технічної бази виділено приблизно 250 млн гривень.

Слухачі НУОУ, здобувши бойового досвіду, прийшли за новими знаннями

ЩОБ ПЕРЕМАГАТИ

РОЗПОЧАТО ПІДГОТОВКУ ОФІЦЕРІВ ДЛЯ МОРСЬКОЇ ПІХОТИ

У Військовій академії м. Одеси цьогоріч вперше розпочали підготовку 20 курсантів за спеціалізацією «Управління діями підрозділів морської піхоти». Також у цьому міжвидовому навчальному закладі готують майбутніх офіцерів — десантників, розвідників, спецпризначенців, автомобілістів, фахівців з ракетно-артилерійського озброєння, тиловиків тощо.

Аби стати курсантом, усім кандидатам довелось пройти ретельний та досить складний відбір. Результат цьогорічної вступної кампанії свідчить про високу рішучість в намірі стати офіцером і хорошу підготовку багатьох абітурієнтів. Близько трьохсот першокурсників мають досвід військової служби, а майже 130 є учасниками АТО. Разом з юнаками курсантські лави поповнили й одинадцять дівчат.

Для новобранців академії, які не мали досвіду служби, шлях до лейтенантських погонів розпочався з курсу первинної військової підготовки. Два спекотні тижні польових занять вони запам'ятають назавжди. Яскравим фіналом їхнього військового дебюту стало комплексне заняття за темою «Дії солдата при виконанні підрозділом бойових завдань». Екіпіровані та зі зброєю курсанти здійснили марш-кидок у район зосередження, пройшли обкатування бронетехнікою, подолали психологічну смугу перешкод. А вже потім склали Присягу на вірність Українському народові.

Так новобранці долають смугу перешкод

КОЖНИЙ ШОСТИЙ ПЕРШОКУРСНИК — УЧАСНИК АТО

Вчорашня молодь опановує первинну військову підготовку

Майже 1,2 тис. юнаків та дівчат стали курсантами Національної академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного у Львові. Кожний шостий першокурсник — учасник антитерористичної операції, серед них п'ятеро нагороджені орденами «За мужність» III ступеня і медалями «Захиснику Вітчизни».

Конкурс на окремі спеціальності становив до п'яти осіб на одне місце. Після зарахування на навчання курсанти три тижні проходили первинну військово-професійну підготовку на полігоні Міжнародного центру миротворчості та безпеки, що в Старичах. Там молодь, яка ще вчора була у вирі цивільного життя, одягнула однострої і завзято опановувала тактичну, вогневу й стройову підготовки, вивчала статути Збройних Сил. У процесі вишколу курсанти вивчали досвід, який українська армія набула в районі антитерористичної операції, а саму підготовку проводили інструктори, які брали участь у бойових діях на Сході України.

ЛАВИ «КОЖЕДУБІВЦІВ» РЕКОРДНО ПОПОВНИЛИСЯ

Майже 200 дівчат боролися за курсантські погони

Цьогоріч до Харківського національного університету Повітряних Сил ім. Івана Кожедуба прийнято рекордну за всю історію видового вишу кількість першокурсників — близько 800. Понад 500 з них подали документи по закінченні школи, решта прийшли з військ, 120 брали участь в АТО.

Конкурс серед кандидатів на навчання доходив до семи осіб на місце залежно від напрямку підготовки. Традиційно найпопулярнішими були спеціальності, які можна опанувати на льотному, інженерно-авіаційному та факультетах автоматизованих систем управління та наземного забезпечення польотів авіації.

Незмінно високим залишається бажання дівчат навчатися у ХНУПС. 181 представниця чарівної статі змагалася за 23 визначені цьогоріч для них курсантські посади.

Більшість із 132 випускників ліцеїв із посиленою військово-фізичною підготовкою, що тепер уже курсанти університету, стали командирами відділень і навчальних взводів.

НА ШЛЯХУ ДО ЛЕЙТЕНАНТСЬКИХ ПОГОНІВ БАГАТО ВИПРОБУВАНЬ

Святкові урочистості з нагоди початку нового навчального року та Дня знань відбулися практично в усіх військових освітніх закладах країни.

У Військово-морський ліцей, передислокований навесні 2014-го із тимчасово окупованого Севастополя до Одеси, у День знань приїхали представники командування ВМС ЗС України, влади міста, ветерани, священнослужителі, батьки та друзі майже 160 ліцеїстів.

Командувач ВМС ЗС України віце-адмірал Ігор Воронченко, вітаючи ліцеїстів, зазначив, що більша частина першокурсників факультету ВМС Національного університету «Одеська морська академія» є випускниками Військово-морського ліцею.

Майбутні офіцери ВМС України

УРОКИ МУЖНОСТІ — ПРИКМЕТА ЧАСУ

Іншою прикметою часу, що вирізняє цьогорічний День знань в Україні, є проведення уроків мужності. Нарешті в державі почали серйозно замислюватися про відновлення військово-патріотичного виховання на прикладах звитяг українського воїнства.

Приміром, у Рівному понад два десятки військовослужбовців провели уроки мужності у школах і ліцеях міста. Так, у заході в навчально-виховному комплексі «Колегіум» взяв участь представник Управління оперативного командування «Захід» підполковник Віталій Денисенко. Офіцер розповів школярам про виконання завдань у районі АТО, відповів на численні запитання.

Директор «Колегіуму» Петро Куделя каже, що дітям дуже потрібні живі приклади героїзму й сумлінного служіння Батьківщині: «Дуже важливо, щоб школярі від очевидців дізнавалися про роль та місце військових з нашого міста в боротьбі проти російського окупанта».

А в Харкові 16 курсантів із двох військових вишів, які брали участь у проведенні антитерористичної операції, виступили перед вихованцями Державної гімназії-інтернату з посиленою військово-фізичною підготовкою «Кадетський корпус».

— Я розповів дітям про те, як розумію важку, але почесну професію захисника Вітчизни. Порадив не боятися труднощів армійського життя й докладати зусиль на шляху до оволодіння новими знаннями, — сказав другокурсник Гвардійського факультету військової підготовки НТУ «ХПІ» сержант Ігор Веретенніков.

Примітно, що кожен четвертий кадет походить з військової династії, а в кожного п'ятого батько чи мати побували в районі бойових дій. Приміром, у восьмому класі навчається Владислав Литвинов — син спецпризначенця, який загинув у жовтні 2014-го в ДАПі.

Підготував Геннадій КАРПЮК

«ЩОБ ВИРВАТИСЬ З ОТОЧЕННЯ В ЛУГАНСЬКОМУ АЕРОПОРТУ, МИ ВИКЛИКАЛИ ВОГОНЬ НА СЕБЕ»

24 СЕРПНЯ ПІД ЧАС ПАРАДУ ДО 25-РІЧЧЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ ПРЕЗИДЕНТ ПЕТРО ПОРОШЕНКО ПРИСВОЇВ ПОЛКОВНИКУ АНДРІЮ КОВАЛЬЧУКУ ЗВАННЯ ГЕРОЯ УКРАЇНИ І ВРУЧИВ ОРДЕН «ЗОЛОТА ЗІРКА». ЗАТАМУВАВШИ ПОДИХ, ЗА ЦІЄЮ ПОДІЄЮ СПОСТЕРІГАЛА ВСЯ КРАЇНА

Начальник штабу — перший заступник командувача Високомобільних десантних військ ЗС України полковник Андрій Ковальчук протягом двох років бойових дій на Донбасі командував 80-ю окремою десантно-штурмовою бригадою ВДВ. Виконував бойові завдання в найнебезпечніших місцях району АТО. При прориві до оточеного луганського аеропорту зазнав важкого поранення. Відмовившись від евакуації, до останнього дня командував обороною летовища. Під його керівництвом десантники знищили до 200 одиниць техніки бойовиків, регулярних військ Російської Федерації та до 400 вояків противника, звільнили чимало окупованих населених пунктів Донецької та Луганської областей

— Ротна тактична група під моїм керівництвом (на той час я був начальником штабу бригади) здійснила марш на Донбас, аби взяти під охорону Міжнародний аеропорт «Луганськ». Одна з будівель була зайнята ворогом, проте після нашого заходу сепаратисти втекли. Ми взяли під контроль периметр та виставили бойові пости. На летовище певний час ще сідали чартерні рейси, — пригадує полковник Андрій Ковальчук.

За тиждень до околиць Луганська підійшли інші наші підрозділи. Але в місті панували сепаратистські настрої, бойовики захопили будівлю обласного управління СБУ. Тому Андрія Ковальчука разом із його підрозділом було викликано під окупований бойовиками Слов'янськ.

Далі ротна група на чолі з полковником Ковальчуком та підрозділи 25-ї повітряно-десантної бригади ВДВ штурмували Слов'янськ і з боями вийшли на Миколаївку.

Потім вони здійснили рейд для розблокування луганського аеропорту. На той час він був повністю оточений, вантажі з продовольством та боєприпасами доставляли тільки повітрям на парашутних платформах.

— На прорив ми пішли двома рейдовими загонами. Одним командував я, другим — заступник комбрига полковник Володимир Шворак. Для посилення десантної БТГр були придані танкова та гірсько-піхотна роти з 1-ї отбр та 128-ї огпбр. Проривалися з боєм. Подолавши близько 40 кілометрів, вийшли на околиці Луганська.

Українських вояків увесь час накривала ворожа артилерія. На мосту підбили головний БТР. Колона не могла рухатися, а навкруги йшов бій. Рятувало те, що дорога пролягала між пагорбів. Необхідно було якнайшвидше йти на прорив. Ковальчук наказав танкістам скинути палаючий БТР з моста.

— Щойно ми пішли вперед, як ворожий снаряд розірвав наш ЗІЛ, у ньому тоді згоріли чотири десантники… Саме тоді мене й поранило. Куля 7,62 мм влетіла в плече зі спини. Перше відчуття — ніби удар молотом. Думав, що відірвало руку. Дивлюся: все на місці, навіть пальці начебто працюють.

Українські бійці прорвалися з боєм, але коридор пробити їм тоді не вдалося…

В аеропорту військові медики надали Ковальчуку першу медичну допомогу. Не зважаючи на вимоги керівника сектору, полковник Ковальчук відмовився від евакуації і продовжив виконувати бойові завдання з оборони летовища.

30 серпня розпочався генеральний штурм аеропорту. Проти українців пішли в наступ три ворожі батальйонні тактичні групи: одна з Псковської дивізії ВДВ, друга — з морської піхоти з Новоросійська, а третя — танкова з Дагестану. Проте їх вдалося відбити. Також цього дня наша артилерія повністю розбила батарею самохідних артилерійських гармат 2С9 «Нона» псковських десантників. Напередодні українські бійці захопили російський бензовоз із картою, де було позначено їхні місця для заправки пальним.

— Наступного дня був другий, остаточний штурм. О 5:30 розпочалася потужна артпідготовка. Горіло все. Придана танкова рота відійшла. У нас залишалися справними лише дві гармати Д-30, які згодом теж були знищені. Я віддав наказ відійти в адміністративну зону та зайняти оборону на руїнах. Головним завданням для нас було не пропустити піхоту.

ВОГОНЬ УКРАЇНСЬКОЇ АРТИЛЕРІЇ ЗМУСИВ РОСІЯН ВІДІЙТИ. НАШІ ПІДРОЗДІЛИ НЕПОМІТНО ВИЙШЛИ З ОТОЧЕННЯ, ЗАБРАВШИ ІЗ СОБОЮ ВСІХ ПОРАНЕНИХ ТА ТІЛА ЗАГИБЛИХ. ВОРОГ ЩЕ ТРИ ДОБИ ОБСТРІЛЮВАВ АЕРОПОРТ З УСІХ ВИДІВ АРТОЗБРОЄННЯ

Через тиждень у рейд для прориву оточення пішла інша наша БТГр, а група полковника Ковальчука з аеропорту вийшла їй назустріч. Постало питання щодо відбиття Георгіївки, де в бойовиків був основний вузол оборони. У подальшому спільно з підрозділами 24-ї омбр та батальйоном «Айдар» було звільнено Лутугіно та Круглик. Таким чином, був прокладений коридор від Георгіївки до аеропорту.

— Далі почалися часткові штурми аеропорту. Постійно працювали ворожі «Гради» та міномети. Особливо дошкуляли два російські танки Т-72, які рухалися по кар'єру, тож наша артилерія не могла їх дістати. Я вирішив замінувати цю ділянку дороги. І зранку гуркіт двигунів перервав вибух, у небо здійнявся густий чорний дим…

Українські військові розширили кільце навколо аеропорту на 41 кілометр, звільнивши населені пункти Переможне, Хрящувате та Новосвітлівку. За наказом Ковальчука всю підбиту «броню» стягнули в одне місце на летовищі, а спантеличений противник вів вогонь саме по ньому.

— Під моїм контролем також була траса Краснодон-Луганськ. Спецпризначенці встановили там замасковані датчики руху і вивели пульт на мій пункт управління. Коли трасою рухалася військова техніка противника, я отримував сигнал і негайно давав наказ артилерії завдавати по ній удари. Ми «перекрили їм кисень» так, що певний час ворог навіть не міг з Луганська вести по нас вогонь — не було боєприпасів. А потім з'явилися «гумконвої». І щоразу під час їхнього прибуття нас починали «утюжити».

Не маючи ні «броні», ні протитанкових засобів, а лише стрілецьку зброю та гранатомети, десантники вели бій… Ворожі танки вже «гуляли» територією аеропорту. В деяких місцях, куди прорвалася піхота, доходило до рукопашної. Утримувати цей об'єкт вже не було сенсу, а відійти ми не могли, адже навколо — чисте поле, і противник міг нас просто розстріляти в спину.

У ситуації, що склалася, ми змушені були викликати вогонь на себе.

Вогонь української артилерії змусив росіян відійти. Наші підрозділи непомітно вийшли з оточення, забравши з собою всіх поранених та тіла загиблих. Ворог ще три доби обстрілював аеропорт з усіх видів артозброєння.

— Із луганського аеропорту разом зі мною вийшов 131 боєць, я там перебував з 13 липня по 31 серпня. За кілька днів після виходу з аеропорту мене призначили командиром 80-ї окремої десантно-штурмової бригади. Разом із своєю бригадою я продовжував виконувати бойові завдання на Сході нашої Батьківщини. Мої десантники завжди були там, де гаряче. Згодом був донецький аеропорт, Дебальцеве, де утримували відому висоту «Валера», Луганська ТЕС, Кримське та інші «гарячі» точки.

Близько 400 воїнів «80-ки» відзначені державними нагородами, більше сотні крилатих піхотинців віддали своє життя за незалежність України на землі Донбасу.

Валентин ШЕВЧЕНКО

Зліва-направо: молодший сержант Дмитро Афанасов, старший сержант Олександр Щасливий та старший солдат Валентин Брик на березі Курахівського водосховища, де врятували дитину

У КУРАХОВОМУ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІ ВРЯТУВАЛИ ДИТИНУ

Це сталося передостаннього літнього дня. Післязавтра — вже до школи, і дітлахи намагалися взяти від літа, що минає, максимум. На вулиці сягнуло за тридцять, хто ж у таку спеку не бажає скупатися?

Патруль військової комендатури міста Курахове, що начебто й у тилу, але розташовується за якихось десяток кілометрів від передової, рухався маршрутом уздовж водоймища Курахівської теплоелектростанції. Троє військовослужбовців Військової служби правопорядку Збройних Сил України, вдягнені у польові однострої з розгрузками, були озброєні штатною зброєю — автоматами Калашникова. Вони патрулювали місцевість, забезпечуючи охорону громадського порядку. Хоча, звісно, особовий склад комендатури займається не лише цим — є і виїзди до різних місць району проведення АТО, і служба на блокпостах, і виконання інших завдань командування. Та цього разу начальник патруля старший сержант Олександр Щасливий і патрульні — молодший сержант Дмитро Афанасов і старший солдат Валентин Брик — патрулювали місцевість. Аж раптом вінничанин Афанасов побачив, як стрімка течія несе хлопчика років восьми.

— У тебе все нормально? — поцікавився Дмитро.

— Ні! — почулося у відповідь.

Не зволікаючи ні секунди, сержанти віддали свої автомати товаришу й хутко побігли до води, на бігу викидаючи з кишень мобільні телефони та інші речі, щоб якнайшвидше опинитися біля хлопчика, який тонув. Олександр Щасливий — як був, в однострої, берцях з розгрузкою — кинувся у воду. Допливши до хлопчика, старший сержант обійняв його та поплив до берега. Але течія була надто сильною — з берега Дмитро бачив, що бойовому товаришу важко впоратися з нею, ще й із хлоп'ям на руках. До того ж вони обидва вже потрапили у водоверть. Тож Дмитро побіг на допомогу — увійшов у воду та дотягнувся до дитини, приймаючи її з рук Сашка.

Усе відбувалося лічені секунди. На березі до них підбігли ще 4–5 хлопчаків. Виявилося, що один із них уже гукав на допомогу, коли восьмирічний Артем Шаповалов почав тонути, але військові не почули його. Незабаром на уазику під'їхав військовий комендант підполковник Владислав Хорошевський, патруль із врятованою дитиною завантажився, і невдовзі Артема було доставлено до батьків. Заплакана мати дякувала військовим, обіцяючи більше не залишати дитину без нагляду — від річки до будинку, де мешкають Шаповалови, досить далеко.

До комендатури військові правоохоронці поверталися з піднесеним настроєм: громадський порядок цього разу ніхто не порушував, і, найголовніше, вдалося врятувати дитину від неминучої смерті. В принципі, швидкість реакції та правильність дій військовослужбовців — річ нормальна, адже це вже досвідчені вояки. Начальник патруля старший сержант Олександр Щасливий у Збройних Силах України з перших днів проведення антитерористичної операції, коли він прийшов служити за контрактом до Миколаївського зонального відділу ВСП. Двоє патрульних служать у Вінницькому зональному відділі ВСП, звідки були відряджені до Курахового, трохи менше, проте у них за плечима багато років служби в органах внутрішніх справ: молодший сержант Дмитро Афанасов 10 років прослужив інспектором ДПС, а старший солдат Валентин Брик — 12 років був інспектором громадської безпеки.

ОЛЕКСАНДР В ОДНОСТРОЇ, БЕРЦЯХ ТА З РОЗГРУЗКОЮ КИНУВСЯ У ВОДУ. ТА ТЕЧІЯ БУЛА НАДТО СИЛЬНОЮ — ВПОРАТИСЯ БУЛО ВАЖКО, ЩЕ Й ІЗ ХЛОП'ЯМ НА РУКАХ...

31 серпня чимало Інтернет-видань розповсюдили інформацію про те, як військовослужбовці ВСП врятували хлопця. Деякі з них, посилаючись для більшої вагомості на «джерело» у Головному управлінні ВСП, авторитетно зазначали, що начальника патруля подано до відзначення державною нагородою. Втім сам Олександр Щасливий про це нічого не знає, натомість всміхається, аби не бути… покараним! Як виявилося, у воді хлопчик схопився за розгрузку бійця, і з її кишені на дно водойми пішли блокнот із ручкою та, найважливіше, військовий квиток та посвідчення військовослужбовця Військової служби правопорядку… Шкода, звісно, та якщо втрачені документи були ціною життя дитини — воно того варте, можна й догану отримати. Головне — хлопчик залишився живий!..

Зрештою, військовий комендант відгукується про підлеглих, які проходять службу в комендатурі Курахового ось уже третій місяць поспіль, лише схвально.

— Усі троє — сумлінні й відповідальні військовослужбовці, справжні професіонали, — говорить Владислав Миколайович. — Ну а з документами, я гадаю, ми питання вирішимо. Насправді головне — врятоване життя, а не папірці, якими б важливими вони не були! Що ж стосується заохочення, то це за рішенням командування штабу АТО.

Олексій ТРИГУБ

БОРОТЬБА ЗА ЖИТТЯ ПІСЛЯ ВІЙНИ

ДЕМОБІЛІЗОВАНИЙ РОЗВІДНИК ПОТРЕБУЄ ДОПОМОГИ

Ще 2005 року Станіслав Антропов дізнався про свою хворобу — гепатит. Та попри це йому вдавалося знаходити сили на звичайне життя. І сім'я склалася — кохана Наталочка завжди поряд, і робота гарна — менеджер з продажу нерухомості… Та півтора року тому хвороба знову нагадала про себе. Цього разу — серйозним загостренням. На лікування, за словами медиків, у нього рік і… майже 30 тисяч доларів. Таких грошей ані Стас, ані його родина не мали.

Тоді молодий чоловік вирішив, поки має сили, допомогти своїй країні. Не сказавши нічого ні дружині, ні друзям, пішов добровольцем до війська. У час, коли над Україною нависла серйозна загроза з боку Росії, комісія у військкоматі нерідко була звичайною формальністю, тож на недугу чоловіка ніхто уваги не звернув. А Станіслав промовчав.

За якийсь час його призначили в одну з військових частин Оперативного командування «Захід». А невдовзі хлопець зі своїми товаришами вирушив у район проведення АТО. Трьохізбенка, Старобільськ, Щастя, Оріхове, Червоний Жовтень — це лише невеликий перелік населених пунктів, де у складі екіпажу БТР-80 довелося повоювати Станіславу.

У квітні 2016 року демобілізувався. Для отримання безкоштовних ліків необхідно було пройти повне медичне обстеження. Під час обстеження з'ясувалося, що гепатит перейшов у цироз, а потім ще й знайшли 5 злоякісних пухлин у щитоподібній залозі. Через це лікування печінки виявилось неможливим, адже ліки для неї, швидше за все, можуть спровокувати ріст пухлин.

— Необхідна була термінова операція з видалення пухлин, — розповідає Станіслав. — Тоді на допомогу прийшли небайдужі. Усім миром через соціальні мережі, волонтерів та один з українських телеканалів вдалось назбирати грошей та на початку серпня провести оперативне втручання. На жаль, я маю метастази в лімфатичних вузлах, тож необхідно провести радіотерапію, на яку знову потрібні кошти...

31 серпня Станіслав мав проходити радіотерапію у Львові, але не зміг сплатити 12000 грн і був викреслений з черги. Зараз він намагається пройти лікування за місцем проживання — у Києві, але катастрофічний брак грошей може завадити знову.

— На 25-у річницю Незалежності України хотів вдягти форму, щоб на власні очі побачити військовий парад, — говорить Стас, — та не вистачило сил. Я дуже хочу одужати, щоб разом із коханою дружиною побувати у найвіддаленіших куточках нашої мальовничої країни. Буду вдячний кожному, хто матиме змогу мені допомогти.

Картка ПриватБанку
5168 7573 0832 6737
Отримувач: Станіслав Антропов

Наталія ЯРМІЛКО

Станіслав Антропов

Пуск крилатої ракети морського базування «калибр» з одного з кораблів російського флоту

РАКЕТНА УВЕРТЮРА РФ,

АБО НАВІЩО РОСІЙСЬКЕ КОМАНДУВАННЯ НАРОЩУЄ СВОЄ РАКЕТНЕ УГРУПОВАННЯ НА ПІВДЕННОМУ НАПРЯМКУ…

За повідомленнями Міністерства оборони РФ, 19 серпня о 10.55 ранку з позиції у східній частині Середземного моря малими ракетними кораблями (МРК) Чорноморського флоту РФ «Зеленый Дол» і «Серпухов» в ході бойового маневрування було виконано три пуски крилатих ракет морського базування «Калибр» по цілях на території Сирії. Ці два МРК проекту «Буян-М», що не так давно увійшли до бойового складу ЧФ РФ в окупованому Криму, здійснили перше бойове застосування свого головного штатного озброєння. Хоча самі ракети «Калибр» застосовувалися росіянами в Сирії вже тричі.

Вперше їхнє застосування відбулося 7 жовтня 2015 року, коли бойові кораблі Каспійської флотилії — СКР «Дагестан» і три МРК «Град Свияжск», «Углич» і «Великий Устюг» — здійснили 26 пусків крилатих ракет морського базування «Калибр» по 11 цілях на території Сирії. Наступного разу ці ж кораблі з Каспію здійснили 18 пусків «Калибра» вже 20 листопада.

Подальше бойове тестування цих крилатих ракет росіяни провели 9 грудня 2015 року, здійснивши бойові пуски з підводного човна — новітньої дизель-електричної субмарини «Ростов-на-Дону» проекту 636.3 «Варшав'янка» також зі складу ЧФ. Особливістю цього удару став залповий пуск ракет «Калибр» з підводного положення за допомогою торпедних апаратів човна.

Як бачимо, Російська Федерація доволі активно «вводить у стрій» новітню крилату ракету морського базування «Калибр», випробовуючи її у різних режимах бойового застосування. Зважаючи на те, що протягом лише 2015–2016 років кораблів-носіїв цієї зброї у складі Чорноморського флоту РФ суттєво побільшало (до його бойового складу були додатково до вже розгорнутих сил та засобів введені принаймні 3 новітні надводні кораблі і 2 підводні човни, оснащені останніми модифікаціями цих ракет), у багатьох військових експертів та фахівців, особливо в сусідніх з Росією країнах, мимоволі виникло запитання стосовно мети такого різкого нарощування Росією кількості новітньої ракетної зброї специфічного призначення та характеру саме на південно-західному стратегічному напрямі.

Ці російські «ігри з «Калибрами» викликають занепокоєння як в Україні, так і в багатьох країнах Європи. Адже гібридна агресія Росії проти нашої країни триває, а військовий фактор відіграє в ній значну роль. Російське воєнно-політичне керівництво впродовж останніх тижнів здійснило безпрецедентні заходи щодо нарощування своєї військової присутності на окупованих і анексованих українських територіях, а також вздовж усього російсько-українського кордону, розгорнувши понад 100-тисячне угруповання із сотнями танків, бойових літаків, артилерійських систем та установками реактивного залпового вогню, з тисячами бойових броньованих машин.

РОСІЙСЬКІ «ІГРИ З «КАЛИБРАМИ» ВИКЛИКАЮТЬ ЗАНЕПОКОЄННЯ ЯК В УКРАЇНІ, ТАК І В БАГАТЬОХ КРАЇНАХ ЄВРОПИ

Зважаючи на намагання нинішнього кремлівського режиму розв'язати собі руки для застосування військової сили проти України шляхом фабрикування «страшних історій» про «українських диверсантів — терористів» на анексованому півострові Крим, сьогодні чимало військових експертів та фахівців не виключають продовження російської гібридної агресії не як гіпотетичне широкомасштабне вторгнення, що через низку військових, зовнішньополітичних та фінансово-економічних факторів малоймовірне, а у вигляді такого собі «удару відплати» високоточною ракетною зброєю. Саме тому останнім часом росіяни досить активно «випробовують» ці системи озброєння якраз на південно-західному операційному напрямі.

Так, в ході підготовчого етапу стратегічних командно-штабних навчань «Кавказ- 2016» Збройних сил Російської Федерації українські розвідники зафіксували в повітряному просторі над східною і центральною частинами Чорного моря і окупованого Криму політ двох стратегічних бомбардувальників Ту-95МС. Як повідомили в Головному управлінні розвідки МО України, бомбардувальники входять до складу 22-ї важкої бомбардувальної авіаційної дивізії (Енгельс, Саратовська обл.). За інформацією українських розвідників, екіпажі Ту-95МС відпрацювали подолання системи протиповітряної оборони з південно-західного оперативного напрямку з метою умовного завдання ракетно-бомбових ударів, зокрема й високоточною ракетною зброєю, а також крилатими ракетами повітряного базування з рубежу Євпаторія — Севастополь (нагадаємо, на південний захід від Росії знаходиться саме Україна). Окрім цього, безпосередньо до складу свого угруповання військ в окупованому Криму російське військове командування перекинуло та розгорнуло ракети наземного базування. Йдеться про берегові протикорабельні ракетні комплекси «Бал» і «Бастион», новітній зенітний ракетний комплекс С-400 "Триумф» і останню модернізацію ЗРК С-300 типу «Фаворит». До того ж росіяни відпрацювали перекидання «за потреби» на південно-західний напрям потужного ОТРК типу «Искандер».

Тож стає зрозуміло, що росіяни створюють саме на території Криму багатофункціональне ракетне угруповання, здатне виконувати комплекс бойових завдань — від боротьби в морі із кораблями «противника» та прикриття з повітря своїх військ до завдання масованих «точкових» ударів ракетною зброєю в глиб території противника та бойових порядків його військ. Тож Крим обраний росіянами в цьому сенсі невипадково.

Раптовий ракетний «удар відплати» півсотнею або навіть більше новітніх крилатих ракет типу «Калибр», а, можливо, й іншими (у росіян також розгорнуті крилаті ракети типу Х-35, Х-22, П-120 «Малахит» та низка інших, здатних вражати наземні та морські цілі) по «осередках тероризму» (а насправді — військового, політико-адміністративного та оборонно-економічного значення) цілком може дати результат, зрівняний з масштабним вторгненням наземних військ. Тобто мати стратегічне та оперативно-тактичне значення. До того ж такий удар у порівнянні з широкомасштабною наземною операцією містить низку переваг — починаючи з часу проведення операції і закінчуючи її вартістю та спрямованістю. Замість тижнів жорстких зустрічних наземних боїв з танками, артилерією й іншими важкими засобами ураження невибіркової дії, які зазвичай супроводжуються численними жертвами, результат може бути досягнутий короткотерміновими ударами.

На той випадок, якщо технологія застосування високоточної ракетної зброї в росіян дасть збій (що, до речі, неодноразово траплялося в тій же Сирії, пригадаймо виявлені на території Ірану ракети «Калибр», які збилися з курсу, «заблукали» та впали), немає сумніву, що кремлівський режим може підкріпити її зусиллями своїх наземних військ. Адже насправді його навряд чи цікавлять обсяги можливих у такому випадку жертв та руйнувань.

Отже, чи застосує агресор ракетно-високоточний метод «примушення» України до власних умов «встановлення миру», покаже лише час. Але той факт, що до таких дій він наполегливо готується, на сьогодні є очевидним…

Костянтин МАШОВЕЦЬ

МОРСЬКА «ДУБИНКА» АГРЕСОРА,

АБО ЧИМ РОСІЯНИ ЗБИРАЮТЬСЯ «ПРИМУШУВАТИ ДО МИРУ» СВОЇХ СУСІДІВ…

Крилата ракета «Калибр» (раніше проект ОКР «Бирюза»), по кодифікації НАТО — SS-N-27 «Sizzler» (з англ. — «Випалювач»). Ця російська крилата ракета великої дальності дії призначена для ураження морських (як надводних, так й підводних — у варіанті ракета-торпеда) та наземних цілей. Виготовляється в кількох модифікаціях відповідно до призначення. Є основною зброєю у новітньому російському ракетному комплексі типу Club.

Тактико-технічні характеристики ракет сімейства «Калибр», які нині перебувають на озброєнні Збройних сил Росії, достеменно невідомі. Однак за багатьма непрямими даними можна стверджувати, що ця ракета має такі параметри: дальність дії — у протикорабельному варіанті до 370 км, у варіанті «для наземних цілей» — до 2000 км; бойова частина — від 200 до 450 кг може бути фугасною, осколково-фугасною чи касетною (є варіант з ядерною БЧ); стартова маса — від 1770 до 2300 кг; швидкість польоту в швидкості звуку: на маршовій ділянці польоту близько 0.8 Маха, біля цілі — до 2–2.9 Маха; наведення на ціль здійснюється переважно інерціальною системою наведення та радіолокаційною ГСН, є варіанти з корекцією через системи ГЛОНАСС та GPS.

У ході польоту ракета діє на гранично малих висотах. Під час подолання маршової ділянки ця висота становить: над морем — 20 м, над суходолом — 50–150 м, під час заходу на ціль знижується до 10 м.

На сьогодні ракетами сімейства «Калибр-НК» і «Калибр-ПЛ» оснащуються перспективні та новітні кораблі, підводні човни російського, індійського та китайського флотів. За словами нинішнього головкома ВМФ РФ адмірала Віктора Чиркова, в найближчому майбутньому більшість кораблів ВМФ РФ радянського виробництва, включаючи крейсери проекту 1144, есмінці проекту 956 і великі протичовнові кораблі проекту 1155, пройшовши модернізацію, будуть оснащені ракетними комплексами з ракетами «Калибр» і «Оникс».

Костянтин МАШОВЕЦЬ

ЯКІ ПІДСУМКИ САМІТУ G20?

СПОЛУЧЕНІ ШТАТИ ТА ВЕЛИКА БРИТАНІЯ Й НАДАЛІ ПРОТИДІЯТИМУТЬ РОСІЙСЬКІЙ АГРЕСІЇ В УКРАЇНІ

Саміт G20 присвячений будівництву взаємопов’язаної та інклюзивної світової економіки

У китайському місті Гуанчжоу з 4 по 5 серпня проводився саміт лідерів 20 найбільших економік світу — Австралії, Аргентини, Бразилії, Великої Британії, Німеччини, Індії, Індонезії, Італії, Канади, Китаю, Мексики, Росії, Саудівської Аравії, США, Туреччини, Франції, Південної Кореї, ПАР, Японії і Європейського Союзу. Тема дискусії — «Будівництво інноваційної, здорової, взаємопов’язаної та інклюзивної світової економіки».

«Велика двадцятка» (G20) — це провідний форум для обговорення питань глобального економічного і фінансового співробітництва. G20 об’єднує найбільші розвинені економіки світу, на частку яких припадає близько 85% світового ВВП.

Президент Китаю Сі Цзіньпін, відкриваючи саміт, закликав лідерів 20 найбільших економік уникнути порожніх балачок у пошуках пришвидшення зростання світової економіки, — передає BBC Україна.

КАНЦЛЕР ФРН АНГЕЛА МЕРКЕЛЬ: В КИТАЇ НІЯКИХ РІШЕНЬ ЩОДО УКРАЇНИ НЕ ПРИЙМАЛИ

Водночас Канцлер Німеччини Ангела Меркель і Президент Росії Володимир Путін провели зустріч на полях саміту G20 в Китаї, під час якої обговорили виконання Мінських угод та сирійську кризу. Про це повідомляє DW.

За словами офіційного представника німецького уряду Штеффена Зайберта, сторони «гранично конкретно» обговорили реалізацію Мінських домовленостей, війну в Сирії та катастрофічну гуманітарну ситуацію в сирійському Алеппо.

На початку розмови Путін поскаржився на пізню годину, проте пані Меркель зауважила, що в Європі ще день, і зізналася, що рада можливості поговорити про нагальні питання, зокрема й про ситуацію на Сході України.

«Думаю, що ті питання, які нам належить обговорювати, є настільки важливими, що це добре, що ми зараз маємо можливість їх у двосторонньому форматі обговорювати. Маю на увазі, наприклад, Україну», — зазначила Канлер Німеччини.

Своєю чергою Президент США Барак Обама заявив, що Сполучені Штати та Велика Британія продовжать чинити опір російській агресії в Україні. Про це він сказав на спільній прес-конференції з Прем’єр-міністром Великої Британії Терезою Мей у Гуанчжоу (Китай) перед початком саміту «Великої двадцятки», повідомляє УНІАН.

Президент США сказав, що хоча й Британія тримає курс на вихід з Європейського Союзу, обидві країни підтверджують існування особливих двосторонніх відносин, і ці відносини будуть і надалі міцнішати. Барак Обама наголосив, що в питаннях безпеки Британія під керівництвом Терези Мей підтверджує рішучу підтримку принципів трансатлантичної безпеки.

«Ми союзники в НАТО, і ми сприймаємо світ однаково. Ми продовжимо чинити опір російській агресії в Україні. Ми продовжимо протидіяти кіберзагрозам. Ми й надалі старанно працюватимемо для викорінення терористичних мереж і співпрацюватимемо, щоб знищити ІД», — зауважив Президент Обама. Своєю чергою голова британського уряду підтвердила, що обидві країни сповідують цінності свободи, відкритості та толерантності.

За результатами саміту лідери G20 домовилися розробити спільну програму, спрямовану на сталий розвиток світової економіки.

«Ми, G20, як провідний форум з міжнародного економічного співробітництва розробляємо всебічну і комплексну концепцію, спрямовану на забезпечення упевненого, стійкого, збалансованого та інклюзивного зростання і у зв’язку з цим ухвалюємо комплекс заходів з економічної політики і дій — «Гуанчжоуський консенсус», йдеться у підсумковому комюніке.

ЕКСПЕРТНА ДУМКА

Максим Ялі, кандидат політичних наук, старший науковий співробітник Інституту всесвітньої історії Національної академії наук України:

За підсумками двосторонніх зустрічей ключових гравців у врегулюванні російсько-українського конфлікту на Донбасі в ході саміту G-20 можна підбити попередні підсумки для України, виходячи з уже зроблених офіційними особами заяв.

Мабуть, головною з них на даний момент є заява президента Франції Франсуа Олланда: «Нам необхідно продовжити роботу в межах Мінських угод по Україні та усунути проблеми, які уповільнюють цей процес. Ми домовилися провести зустріч на вищому рівні між Німеччиною, Францією, Росією та Україною в найближчі тижні».

Таким чином, провокації у Криму і загострення ситуації в районі АТО з боку Кремля за останній місяць не дали бажаного результату — виключити Україну з переговорного процесу.

Водночас на особливу увагу заслуговує така заява міністра закордонних справ Німеччини Штайнмаєра: «Ми працюємо з ОБСЄ над новими правилами для збереження перемир’я. Зараз ми зайняті підготовкою, що дозволить незабаром знову провести зустріч на рівні міністрів».

При цьому лідери провідних країн світу визнають, що нинішні темпи зростання світової економіки є нижчими за бажані, негативні ризики для розвитку світової економіки зберігаються, а перспективи її зростання ускладнюються геополітичними проблемами — конфліктами, збільшенням потоку біженців та терористичними загрозами.

Наступний саміт у «нормандському форматі» може відбутися вже за кілька тижнів. Про це на своїй офіційній сторінці у Facebook написав Президент Франції Франсуа Олланд.

Він зазначив, що Україна, Росія, Франція та Німеччина повинні продовжувати працювати над виконанням Мінських домовленостей та врегульовувати наявні проблеми цього процесу.

Своєю чергою Канцлер ФРН Ангела Меркель сказала, що в Китаї ніяких рішень щодо України не приймали. Про це вона заявила за підсумками саміту «Великої двадцятки», повідомляє «Укрінформ». «Стратегічно важливого тут (на саміті «Великої двадцятки». — Ред.) нічого не сталося. Для цього (врегулювання ситуації на Донбасі. — Ред.) нам потрібна Україна», — сказала пані Меркель.

Вона нагадала, що в Китаї сторони не змогли зустрітися у «нормандському форматі», тому її зустрічі з іншими лідерами «не були стратегічними перемовинами». Ангела Меркель не виключає, що наступна зустріч у «нормандському форматі» на рівні глав держав і урядів все ж таки відбудеться, але «чітких термінів» вона назвати не може.

Глава уряду ФРН повідомила, що провела інтенсивний обмін думками з українського питання з Президентом США, з яким у Берліна «однакові погляди» на Мінський процес.

Підготувала Олена КРУГЛЄНЯ

Михайло Пашков, співдиректор програм зовнішньої політики та міжнародної безпеки Центру Разумкова:

«Тема України була не першою і не головною на цьому саміті. Господар саміту Китай намагався максимально піти від політичних проблем, що загострюють порядок денний саміту, і зосереджувався на геоекономіці, на макроекономічній проблематиці, на світових ринках. Цей саміт не став для України знаковою подією, що впливає на ситуацію на Донбасі й у Криму», — таку думку в коментарі «Обозревателю» висловив Михайло Пашков.

Разом з тим він звернув увагу на низку важливих подій і заяв щодо українського питання, пов’язаних із самітом.

«По-перше, давайте згадаємо спільну заяву Меркель і Олланда напередодні саміту стосовно переваг «нормандського» формату. По-друге, прогнозована зустріч «трійки мінус Україна» не відбулася і не могла відбутися через позиції також і лідерів Франції та Німеччини. Це теж багато про що свідчить. По-третє, слід звернути увагу на спільну заяву Терези Мей і Барака Обами про підтримку позиції України». Крім того, після зустрічі з президентом Росії Олланд заявляв про необхідність продовження «нормандського» формату. Всі ці моменти складаються в своєрідну мозаїку, яка, власне, і показує нам цю ситуацію навколо України», — зауважив науковець.

За його оцінками, «відлуння» саміту слід очікувати в ході подальших домовленостей на двосторонньому рівні. «В першу чергу це стосується «нормандського формату» і подальшої дискусії в межах ОБСЄ», — сказав він.

В УКРАЇНІ СТВОРЕНО 85-ТИСЯЧНИЙ КОРПУС РЕЗЕРВІСТІВ

У ЗБРОЙНИХ СИЛАХ УКРАЇНИ РОЗПОЧАЛИСЬ МАСШТАБНІ ЗБОРИ З РЕЗЕРВІСТАМИ. ПРОТЯГОМ ВЕРЕСНЯ 2016 РОКУ ДО НИХ ЗАЛУЧАТЬ 9 БРИГАД УСІХ ОПЕРАТИВНИХ КОМАНДУВАНЬ У 5 ОБЛАСТЯХ. БУДЕ ЗАДІЯНО БІЛЬШЕ 8000 РЕЗЕРВІСТІВ, 10% З ЯКИХ — ОФІЦЕРИ

У кого є підготовлені резерви — тому ворог не страшний

Особливістю проведення зборів є залучення близько 1000 резервістів у кожну бригаду одночасно. Під час зборів резервістів наказом Генерального штабу заборонено залучати до нарядів, господарчих робіт, стройової підготовки тощо. Час зборів максимально використовуватиметься для підвищення рівня бойової підготовки, злагодженості дій підрозділів і екіпажів

Хто знає, що таке мобілізаційна робота в нинішніх українських реаліях, той досить схвально сприймає дані, наведені Генеральним штабом ЗС України щодо наявної кількості резервістів — оперативного військового резерву. А це близько 85 тисяч доволі непоганих знавців військової справи із бойовим досвідом, 80 відсотків котрих (згідно з даними опитування) готові будь-коли стати на захист Батьківщини і прибути за викликом до військових частин. Отже, через вересневі навчання пройде кожен десятий український резервіст.

«Основна мета зборів — підтримати бойову готовність і навченість особового складу резерву, опрацювати підходи та механізми швидкого доукомплектування бойових бригад на випадок широкої агресії Росії. У кого є підготовлені резерви — тому не страшний ворог» — так написав про цей захід на своїй сторінці у Facebook начальник Генерального штабу — Головнокомандувач Збройних Сил України генерал армії України Віктор Муженко. І додав, що водночас внутрішній ворог розпочинає інформаційну кампанію щодо дискредитації керівництва українського війська, чим допомагає зовнішньому противнику. Вони мають спільну мету — завдати нашій країні поразки у війні, яку веде проти нас Росія. Також Віктор Муженко зауважив, що існує нагальна необхідність обміну бойовим досвідом між військовими-резервістами та контрактниками.

У багатьох регіонах до початку навчань резервістів поставилися вкрай серйозно. Приміром, 3 вересня на обласному збірному пункті тернопільського облвійськкомату відбулися урочистості з нагоди відправки резервістів на військові полігони. Проводжали до війська земляків перші особи краю — очільник облдержадміністрації Степан Барна і голова облради Віктор Овчарук. Серед тих, хто вирушив на ці збори, і депутат Тернопільської обласної ради, директор школи із Заліщиків Орест Винницький, який торік виконував завдання у зоні АТО в Широкиному під Маріуполем.

Серед основних завдань навчань із резервістами — покращення рівня боєздатності нашого війська у найкоротші терміни за рахунок тих, хто має досвід армійської служби.

— Такі збори з початку року вже проводили в шести бригадах, — розповідає начальник відділу впровадження служби в резерві Генерального штабу ЗС України полковник Михайло Щербіна. — Є люди, які за рік тричі брали участь у зборах резервістів.

Навчання розпочинаються зі злагодження взводів, рот, батальйонів і завершуються бригадним тактичним навчанням із бойовими стрільбами.

ОСНОВНА МЕТА ЗБОРІВ — ПІДВИЩИТИ НАВЧЕНІСТЬ РЕЗЕРВІСТІВ, ОПРАЦЮВАТИ МЕХАНІЗМИ ШВИДКОГО ДОУКОМПЛЕКТУВАННЯ БОЙОВИХ БРИГАД НА ВИПАДОК ШИРОКОЇ АГРЕСІЇ РОСІЇ

— Нині резервісти прибувають на збори із великим бажанням. А от до війни таку підготовку через обмежене фінансування проводили в незначних обсягах. Тепер маємо справу з патріотами. Дехто навіть ображається, коли їх чомусь не можуть взяти на збори. І зазначений стан речей дуже нагадує поширену в таких державах, як Ізраїль, країни Європи, практику, де багатьом резервістам не терпиться поїхати на чергові збори, — коментує Михайло Юрійович. — Приміром, якось я розмовляв із німецькими фахівцями з військового резерву. То вони кажуть, що декотрі резервісти буквально «обривають телефони» частин і цікавляться, коли буде можливість підвищити бойовий «тонус».

За словами співрозмовника, збори резервістів також є своєрідним майданчиком налагодження та розширення соціальних зв'язків поза межами власної групи. Особливо цікавий у цьому сенсі досвід Ізраїлю, де через службу в резерві проходить більша частина соціуму — незалежно від статків, статусу і статі. В одному таборі можуть зустрітися бізнесмен, політик та робітник і, звісно, заприятелювати. А от у військовому резерві ФРН проходив службу навіть міністр економіки країни. І в Україні вже відбуваються приблизно такі ж речі. Тож і в нас армія поволі стає цілком нормальним соціальним ліфтом, який працює на підйом. Як і в будь-якій іншій цивілізованій демократичній країні.

Геннадій КАРПЮК

Довідково: *у березні 2015 року ухвалено Закон, який встановлює обов'язкове зарахування в оперативний резерв військовослужбовців, які звільняються зі строкової служби, та тих, хто служив за мобілізацією.*

Резервісти територіального резерву можуть використовуватися для комплектування бойових військових частин за рішенням військового комісара.

Ті ж військовослужбовці, які не отримали в ході служби необхідного рівня підготовки, зараховуються в територіальний резерв.

ШТУРМОВИКИ ПОВЕРНУЛИСЯ НА РІДНИЙ АЕРОДРОМ

Останнього літнього дня особовий склад однієї з винищувальних та штурмової авіаційних бригад Повітряних Сил Збройних Сил України повернувся до місця постійної дислокації на аеродромі, що на Миколаївщині. Летовище було капітально відремонтовано силами фахівців інженерно-аеродромних частин. Переміщення до аеродрому базування здійснювалося трьома ешелонами наземним та повітряним шляхом. Під час перельоту екіпажі літаків Су-25, МіГ-29 та Ан-26 продемонстрували високий рівень льотної майстерності як у групі, так і індивідуально. Вітаючи рідний аеродром, командир штурмової бригади тактичної авіації льотчик-снайпер полковник Олександр Дяків, перед посадкою виконав у небі над Миколаєвом кілька фігур вищого пілотажу. Так він немовби подякував тим, хто самовіддано працював над відновленням летовища.

Олексій ГАРКУША

ДИВІЗІОН С-300 ПЕРЕДИСЛОКУВАВСЯ НА 620 КІЛОМЕТРІВ

Майже два десятки одиниць бойової техніки та 40 військовослужбовців зенітного ракетного дивізіону С-300 під керівництвом підполковника Олексія Мараховського вирушили з місця постійної дислокації у визначений район. Шлях до пункту призначення неподалік Бердянська зенітники подолали за понад 30 годин.

— Їхали з короткими привалами для прийому їжі, — розповідає командир дивізіону. — Хоча особовий склад достатньо підготовлений і тренований, такий тривалий переїзд забирає багато сил.

А сили потрібні були не лише на перебазування... Так, прибувши під вечір у визначений район, підлеглі підполковника Олексія Мараховського відразу ж заходилися розгортати в бойове положення ЗРК та інженерне обладнання позицій. І вже за півтори години бойові розрахунки ЗРВ заступили на бойове чергування з охорони повітряного простору над Україною.

Наступного дня підрозділ взяв участь у практичній фазі навчань із залученням бойової авіації. В ході протиповітряного бою з імітованими пусками ракет по реальних цілях, який тривав менше 10 хвилин, дивізіон «знищив» майже два десятки «ворожих» літаків, після чого повернувся до Первомайська.

— Попри високу категорію складності, зенітники зі своїм завданням впоралися успішно, — резюмує начальник зенітних ракетних військ Командування Повітряних Сил ЗС України генерал-майор Дмитро Карпенко. — Загалом усі дії підрозділу підполковника Олексія Мараховського, починаючи з підготовчих заходів, здійснення маршу, виконання завдань у визначеному районі та повернення в місце постійної дислокації, оцінено на «добре». І це є хорошим аргументом для охочих перевірити надійність нашої системи ППО.

Андрій ЯЦИК

«ЗАКОН ГАРАНТУЄ ЗВІЛЬНЕННЯ В ЗАПАС ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ, ЯКІ ПІДПИСАЛИ ШЕСТИМІСЯЧНИЙ КОНТРАКТ»

Серед читацьких запитань до редакції і надалі домінують соціальні питання. Компетентні відповіді на окремі з них дають фахівці відділу правового забезпечення Генерального штабу ЗС України

Степан Федьків, військовий пенсіонер, м. Володимир-Волинський:

— Я старший прапорщик, до недавнього часу — військовий пенсіонер. Нещодавно повернувся на військову службу. Після укладання контракту повідомив про це в управління Пенсійного фонду України у Волинській області, як того вимагає законодавство. Однак згодом отримав звідти листа з вимогою повернути вже перераховані мені кошти та повідомлення про припинення мені пенсійних виплат. Такі ж повідомлення отримали й кілька моїх товаришів. Чи правомірні дії посадовців фонду?

— Відповідно до статті 2 Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» пенсіонерам з числа військовослужбовців та осіб, які отримують пенсію, у разі призову їх на військову службу під час часткової чи загальної мобілізації, на особливий період або прийняття на військову службу за контрактом у разі виникнення кризової ситуації, що загрожує національній безпеці, оголошення рішення про проведення мобілізації та (або) введення воєнного стану на строк до закінчення особливого періоду або до оголошення рішення про демобілізацію до Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, органів та підрозділів цивільного захисту виплата пенсій на час такої служби не припиняється.

Після звільнення із служби цих осіб виплата їм пенсій здійснюється з урахуванням додаткової вислуги років від часу повторного прийняття їх на службу до дня демобілізації або звільнення. Якщо новий розмір пенсії цих осіб буде нижчим за розмір, який вони отримували до повторного прийняття їх на службу, виплата їм пенсій здійснюється в розмірі, який вони отримували до призову або прийняття на службу у зв'язку з мобілізацією на особливий період.

Віталій Яровий, військовослужбовець служби за контрактом, м. Харків:

— За яких умов може бути розірваний короткостроковий контракт на військову службу? Якщо я укладу короткостроковий контракт, чи можуть його продовжити по закінченні шестимісячного строку без моєї згоди, обумовлюючи дією особливого періоду в країні?

— Відповідно до частини 6 статті 26 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» контракт припиняється (розривається), а військовослужбовці, які проходять військову службу за контрактом, звільняються з військової служби, зокрема у таких випадках:

— у зв'язку із закінченням строку контракту;

— за станом здоров'я — на підставі висновку (постанови) військово-лікарської комісії про непридатність або обмежену придатність до військової служби;

— за віком — у разі досягнення граничного віку перебування на військовій службі;

— у зв'язку з скороченням штатів або проведенням організаційних заходів — у разі неможливості їхнього використання на службі;

— у зв'язку із систематичним невиконанням умов контракту військовослужбовцем;

— у зв'язку із закінченням особливого періоду та небажанням продовжувати військову службу за новим контрактом військовослужбовцями, які проходили військову службу за контрактом, укладеним на умовах, передбачених абзацом другим частини третьої статті 23 цього Закону.

Отже, Закон України «Про військовий обов'язок і військову службу» гарантує звільнення з військової служби військовослужбовців, які підписали шестимісячний контракт, навіть під час особливого періоду у країні.

Микола Ш., мобілізований військовослужбовець:

— На які виплати мають право демобілізовані військовослужбовці при звільненні з військової служби, і в які строки ці кошти мають бути виплачені?

— Відповідно до пункту 24.2 Указу Президента України «Про Положення про проходження громадянами України військової служби у Збройних Силах України» особа, звільнена з військової служби, на день виключення зі списків особового складу військової частини має бути повністю забезпечена грошовим, продовольчим і речовим забезпеченням.

Відповідно до Порядку та умов виплати одноразової грошової допомоги у разі звільнення військовослужбовцям, призваним на військову службу за призовом у зв'язку з мобілізацією, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 вересня 2014 року № 460, військовослужбовцям, які були призвані на військову службу за призовом у зв'язку з мобілізацією та звільняються зі служби після прийняття рішення про демобілізацію, виплачується одноразова грошова допомога в розмірі 4 відсотків місячного грошового забезпечення за кожний повний календарний місяць служби, але не менш як 25 відсотків місячного грошового забезпечення.

Виплата допомоги здійснюється військовослужбовцям за період служби за призовом у зв'язку з мобілізацією з дня їхнього призову на службу без урахування періоду попередньої військової служби, на якій вони перебували в мирний час.

Анатолій М., військовослужбовець контрактної служби, м. Миколаїв:

— Чи має право військовослужбовець контрактної служби на виплату матеріальної допомоги при укладанні нового контракту?

— Відповідно до пункту 6 Постанови Кабінету Міністрів України від 7 листопада 2007 року № 1294 «Про упорядкування структури та умов грошового забезпечення військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу та деяких інших осіб» одноразову грошову допомогу військовослужбовцям, які призвані на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, у разі їхнього прийняття на військову службу за контрактом, виплачують тільки після укладання першого контракту. Допомога виплачується у таких розмірах:

особам рядового складу — вісім мінімальних заробітних плат;

особам сержантського і старшинського складу — дев'ять мінімальних заробітних плат;

особам офіцерського складу — десять мінімальних заробітних плат.

Валентина Клиш, м. Львів:

— Куди необхідно звернутись для отримання детальної інформації про наявність вакантних офіцерських місць у військових частинах для подальшого підписання контракту?

— Відповідно до пункту 2.17 Інструкції про організацію виконання Положення про проходження громадянами України військової служби у Збройних Силах України, затвердженої Наказом Міністра оборони України від 10.04.2009 № 170, відбір кандидатів на військову службу за контрактом на посади офіцерського складу проводиться:

військовими комісаріатами — з офіцерів запасу, які не досягли граничного віку перебування на військовій службі;

командирами військових частин — із офіцерів запасу, які звернулися до військової частини з проханням про прийом на військову службу за контрактом.

Підготував Віктор ШЕВЧЕНКО

ВІЙСЬКОВІ ПЕНСІОНЕРИ ТА УЧАСНИКИ БОЙОВИХ ДІЙ МАЮТЬ ПРАВО НА ПІЛЬГИ З МЕДИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Учасники бойових дій, які відповідно до Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» отримують пенсію Міністерства оборони України, мають право користуватися при виході на пенсію (незалежно від часу виходу на пенсію) чи зміні місця роботи поліклініками та госпіталями, до яких вони були прикріплені за попереднім місцем роботи (стаття 12 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»)

Категорії осіб, яким надаються пільги з медичного обслуговування:

1) особи, які бездоганно прослужили на військовій службі 25 і більше років у календарному або 30 і більше років у пільговому обчисленні (з яких не менше 20 років становить вислуга у календарному обчисленні) і звільнені в запас або у відставку відповідно до законодавства України;

2) інваліди I та II груп, інвалідність яких настала внаслідок поранення, контузії, каліцтва або захворювання, пов'язаних з виконанням обов'язків військової служби;

3) інваліди I та II груп, інвалідність яких настала внаслідок захворювання, одержаного в період проходження військової служби, і які мають вислугу військової служби 20 років і більше;

4) військові пенсіонери, нагороджені медаллю «Ветеран Збройних Сил СРСР» за законодавством колишнього СРСР;

5) особи, які бездоганно прослужили на військовій службі 20 і більше років у календарному або 25 і більше років у пільговому обчисленні й звільнені з військової служби у зв'язку з реформуванням Збройних Сил України.

Військовослужбовцям та ветеранам військової служби надаються такі пільги:

1) безоплатне користування закладами охорони здоров'я Міністерства оборони України;

2) першочергове безоплатне придбання ліків за рецептами лікарів;

3) першочергове медичне обстеження, диспансеризація та госпіталізація;

4) першочергове безоплатне зубопротезування (за винятком протезування з дорогоцінних металів), безоплатне забезпечення протезами та протезно-ортопедичними виробами;

5) переважне право на забезпечення санаторно-курортним лікуванням у санаторіях Міністерства оборони України.

Пільги учасникам бойових дій, у тому числі й із медичного обслуговування, за місцем постійного проживання:

безплатне одержання ліків;

першочергове безплатне зубопротезування;

безплатне забезпечення санаторно-курортним лікуванням;

користування при виході на пенсію медичними закладами, до яких вони були прикріплені за попереднім місцем роботи;

щорічне медичне обстеження і диспансеризація;

першочергове обслуговування в лікувально-профілактичних закладах;

безкоштовне лікування у госпіталях ветеранів війни за місцем постійного проживання.

Також, відповідно до Конституції України, Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я», учасники бойових дій, як громадяни нашої держави, мають право на безоплатне медичне обслуговування в медичних закладах Міністерства охорони здоров'я України та комунальної форми власності.

Інф. «НА»

Боєць із позивним «Друїд» не приховує радісних емоцій — щойно його нагородили годинником від Міністра оборони України

ГЕРОЇ БЕЗ НАГОРОД НЕ ЗАЛИШАТЬСЯ

ЧОМУ НЕ ВСІ ПОДАННЯ НА НАГОРОДЖЕННЯ РЕАЛІЗОВУЮТЬСЯ, А ВІД ПОДАННЯ ДО ОТРИМАННЯ НАГОРОДИ МИНАЄ НЕ ОДИН МІСЯЦЬ?

Військовослужбовець із позивним «Друїд» спочатку просто не зрозумів, що відбулося. Щойно просто в окопі біля вогневої точки, на якій він чергував, офіцер Міноборони вручив йому футляр із емблемою Міністерства оборони України. Присівши на бруствері над здивованим стрільцем, його товариш вимогливо сказав: «Не відкривай поки що, дай ліву руку!» «Друїд» повільно протягнув товаришу лівицю, а той спритно зняв з неї недорогий годинник. «Тепер давай!»

«Друїд», якому навмисно не сказали, що за відзнака в коробочці, дістав із неї новий годинник захисного кольору. Емоції — від подиву до майже дитячої радості — відобразились на його зарослому бородою обличчі…

Напевне, ніхто не буде заперечувати, що нагороди для учасників АТО — не просто прикраси з металу. Ними держава демонструє військовослужбовцям, які стоять на захисті мирного життя в нашій країні, визнання їхньої необхідності суспільству. Офіцери 20 мобільних груп, що за дорученням Міністра оборони України з нагоди 25-ї річниці нашої незалежності вручали відзнаки відомства бійцям безпосередньо на «нульових» опорних пунктах, зізнаються — повернулися наче заряджені позитивом від сотень нагороджених фронтовиків. Однак вони привезли з собою і проблемні запитання. Коротше кажучи, переважна кількість їх зводиться до такого: не всі подання на нагородження реалізовуються, а від подання до отримання нагороди минає не один місяць.

Члени мобільних груп при спілкуванні з військовослужбовцями по можливості пояснювали, чому так відбувається. А про озвучення стану справ для широкого загалу домовився ще в ОТУ «Луганськ» із заступником начальника відділу нагороджень Департаменту кадрової політики МО України полковником Костянтином Казіміром.

— Ви самі були свідком того, як повільно у районі АТО працюють кадрові органи деяких бригад та окремих батальйонів, — говорить мені вже у Києві посадовець. — Вашій мобільній групі також доводилося просто на місцях подовгу чекати на оформлення простих паперів на нагороджених. І це при тому, що їхнє командування було попереджене про важливий захід заздалегідь. Розумію, що кадровики перевантажені роботою, починаючи зі складання добових наказів і закінчуючи тими ж поданнями. Та знайти кілька годин на тиждень для роботи з рапортами командирів підрозділів про заохочення їхніх підлеглих не так важко. Як не важко, на мій погляд, призначити й навчити роботі з нагородними документами відповідального старшого солдата. Ще однією проблемою вважаю те, що інколи командири не відслідковують хід своїх рапортів та прийняті щодо них рішення. Іншими словами, однією з головних причин є людський фактор. До нього я відношу формальне ставлення кадровиків і начальників у військових частинах до змісту подання, інколи його неможливо читати без гіркої посмішки…

УЧАСТЬ У ТОМУ ЧИ ІНШОМУ БОЮ КОНКРЕТНОГО ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯ ЧИ ПІДРОЗДІЛУ ПЕРЕВІРЯЄТЬСЯ ЗА ВСТАНОВЛЕНИМИ БОЙОВИМИ ЗВІТНИМИ ДОКУМЕНТАМИ

Погоджуюсь із полковником Костянтином Казіміром, бо знаю, що значний відсоток таких паперів відсівається у бригадах, угрупованнях і штабі АТО. Кілька разів особисто бачив тексти, в яких бійці представлялися до ордена формулюваннями на кшталт: «Протягом тривалого часу перебував у зоні АТО на передових позиціях під обстрілами. Неодноразово проявляв рішучість і відвагу». Можливо, хтось вважає, що цього достатньо, але підставою для нагородження орденом має бути конкретний вчинок. Такий, що описується, наприклад, словами: «Під вогнем ворога витягнув з поля бою пораненого. Знищив танк противника. Продовжив бій після отримання поранення. Організував і виграв бій без втрат особового складу, виконавши бойове завдання…»

До речі, на цих же стадіях проходження паперів майже повністю унеможливлюються спроби когось нагородити незаслужено. Участь у тому чи іншому бою конкретного військовослужбовця чи підрозділу перевіряється за встановленими бойовими звітними документами. Якщо бій у них не зафіксований або щодо фактів виникають сумніви, рух подання призупиняється, і починається службове розслідування.

— Повільність проходження нагородних документів, як правило, має об'єктивний процедурний характер. Треба перевірити викладені в поданні факти та їхню відповідність законодавчим вимогам про нагородження саме цією, а не іншою відзнакою. Подання згідно з положеннями про конкретні відзнаки або державні нагороди обов'язково проводяться через певні інстанції, на що потрібен час. Особливо це стосується державних нагород, подання на які розглядаються в Адміністрації Президента України. Тільки зараз там обробляються матеріали на нагородження майже 1250 осіб…

Прошу офіцерів відділу нагороджень надати мені останні статистичні дані про нагородження по Збройних Силах. Загалом за високі показники у службовій діяльності, виконання завдань щодо захисту територіальної цілісності України, за мужність і героїзм, виявлені під час бойових дій, тільки до 25-ї річниці незалежності України було відзначено близько 20 тисяч захисників Батьківщини. За час проведення АТО Героями України стали 26 військовослужбовців. Державні нагороди отримали більше 11 тисяч, відзнаки оборонного відомства — понад 15 тисяч осіб.

Виходячи із таких цифр, навряд чи хтось скаже, що нагороджених у нас мало. Безумовно, всі військовослужбовці, які покинули рідні домівки заради захисту рідної землі, заслуговують на визнання держави. Та було б дивно, якби нагороджували всіх поспіль, бо в такому випадку нівелюється саме поняття відзнаки, а тим більше — державної нагороди.

Віктор ШЕВЧЕНКО

ВІДЗНАКА ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ЗА УЧАСТЬ У АНТИТЕРОРИСТИЧНІЙ ОПЕРАЦІЇ

Мало кому на лінії зіткнення відомо, що 17 лютого цього року Президент України своїм Указом № 53/2016 встановив відзнаку «За участь в антитерористичній операції», яка за статусом прирівнюється до державної нагороди. Згідно з положенням про неї, відзнакою будуть нагороджені військовослужбовці, резервісти, військовозобов'язані та працівники Збройних Сил України, Служби безпеки України, Національної гвардії України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України і брали безпосередню участь в антитерористичній операції в Донецькій та Луганській областях, забезпеченні її проведення, перебуваючи безпосередньо в районі проведення АТО в період її проведення. Відзнака знаходиться у виробництві.

ЯК ОТРИМАТИ «БОЙОВУ» ТИСЯЧУ

ГОЛОВНЕ — ЧІТКО ТА СВОЄЧАСНО ДОПОВІСТИ ПРО БОЙОВЕ ЗІТКНЕННЯ СТАРШОМУ КОМАНДИРУ З ФІКСАЦІЄЮ В ЖУРНАЛІ БОЙОВИХ ДІЙ ТА БОЙОВОМУ ДОНЕСЕННІ, А ТАКОЖ ПОДАТИ ВІДПОВІДНИЙ РАПОРТ З ДОКЛАДНИМ ОПИСАННЯМ БОЮ

З початку бойових дій на Сході України військовослужбовці Збройних Сил отримали майже 5 млн 800 тис. гривень за успішне виконання завдань у зоні АТО, 1 млн 120 тис. гривень за знищену військову техніку противника та понад 127 млн гривень — за безпосередню участь у бойових діях. Проте й досі у соцмережах та ЗМІ іноді з’являється інформація про проблеми з виплатами, зокрема, за участь у бойових зіткненнях чи знищену техніку.

Щоб зрозуміти, чому виникають складнощі з отриманням цих винагород, я звернувся за коментарями до фінансистів Генерального штабу Збройних Сил України. Тамтешні посадовці переконують — ніхто не економить на «бойових» тисячах. Але є інша сторона питання, адже відомо: кошти люблять точність, і всі виплати мають здійснюватися на підставі правильно оформлених документів. А от з цим якраз часто виникають проблеми.

Тож як правильно оформити документи на «бойові» виплати?

Військовим, які виконують завдання в районі проведення антитерористичної операції, постановою Кабінету Міністрів України та відповідним наказом Міністерства оборони України встановлено винагороду за безпосередню участь в АТО. Її розмір залежить від місць виконання військовослужбовцями завдань: 4200 грн — на лінії бойового зіткнення на глибину ротних опорних пунктів першого ешелону оборони та 1200 грн в інших місцях дислокації в межах району проведення АТО.

Водночас, розмір винагороди може збільшуватися — за успішне виконання бойового завдання в складі військової частини чи підрозділу, безпосередню участь у бойових зіткненнях, знищення або захоплення ворожої техніки тощо.

У такому випадку головне — чітко доповісти про подію старшому командиру з фіксацією в журналі бойових дій та бойовому донесенні, а також подати відповідний рапорт з детальним описанням бою, сутички тощо. Детальний алгоритм дій кожної посадової особи викладено нижче.

Часу на оформлення, подання та розгляд необхідних документів відповідними командирами дається достатньо — від 10 до 20 діб, в залежності від рівня органу управління.

ВИНАГОРОДА ЗА УСПІШНЕ ВИКОНАННЯ БОЙОВОГО ЗАВДАННЯ ЧАСТИНОЮ, ПІДРОЗДІЛОМ ВИПЛАЧУЄТЬСЯ

на бригаду, полк, батальйонно-тактичну групу, батальйон (дивізіон), роту (батарею, ескадрилью, взвод, групу), що виконували завдання на території противника або в «сірій» зоні на підставі бойового наказу (бойового розпорядження) командира військової частини, журналу бойових дій, звітного документа військової частини (бойового донесення, рапорту) про виконання завдання із зазначенням кожного військовослужбовця, який брав участь у виконанні завдання. Прикладами таких завдань є рейд, захоплення об’єктів, ведення розвідки, розмінування тощо. Винагорода виплачується одноразово після виконання завдання у визначених розмірах (наприклад, для роти, взводу, групи — 60900 грн).

ВИНАГОРОДА ЗА БЕЗПОСЕРЕДНЮ УЧАСТЬ У БОЙОВИХ ДІЯХ («БОЙОВА» ТИСЯЧА) ВИПЛАЧУЄТЬСЯ

за проведення рейдових (штурмових) дій, відбиття атаки противника з безпосереднім взаємним вогневим контактом, вогневе ураження противника артилерійськими засобами, ведення оперативної розвідки на території противника, здійснення польотів у зоні ураження комплексами ППО противника ближньої дії, ведення повітряного, морського бою за кожну добу такого зіткнення. Підставою для виплати є рапорт командира підрозділу (військової частини) про безпосередню участь підрозділу (військової частини) у бойових діях; наказ командира військової частини (по стройовій частині); журнал бойових дій (журнал ведення оперативної обстановки), книга служби нарядів; бойове донесення (підсумкове, термінове).

ВИНАГОРОДА ЗА ЗНИЩЕННЯ (ЗАХОПЛЕННЯ) ТЕХНІКИ

Підтвердженням успішного знищення (захоплення) є:

— журнал бойових дій (журнал ведення оперативної обстановки);

— донесення (доповідь, рапорт) командира підрозділу, що безпосередньо виконував завдання, та (або) командирів суміжних підрозділів, які за результатом візуального спостереження підтверджують знищення (захоплення) техніки. У донесенні (доповіді, рапорті) детально зазначаються обставини, місце, час, спосіб знищення, тип знищеної техніки, підрозділ або особа, яка її знищила, зокрема, якщо знищення здійснено силами та засобами інших підрозділів;

— дані фото- або відеофіксації щодо знищеної техніки;

— акт оприбуткування трофейного майна щодо захопленої техніки.

ТЕРМІНИ НА ОФОРМЛЕННЯ, ПОДАННЯ ТА РОЗГЛЯД НЕОБХІДНИХ ДОКУМЕНТІВ

У військовій частині: за участь у бойових діях — до 10 днів після закінчення місяця, в якому мали місце факти участі військовослужбовців у бойових діях; за успішно виконане бойове завдання та за знищення (захоплення) техніки противника — 15-денний термін після закінчення виконання бойового завдання, знищення (захоплення) техніки противника.

У штабі оперативно-тактичного угруповання: у 15-денний термін після надходження документів приймається рішення щодо клопотання перед штабом АТО, відмови у клопотанні або витребування додаткових документів чи повернення для доопрацювання.

У штабі АТО: у 20-денний термін після надходження документів приймається рішення щодо видання відповідного наказу, відмови по суті клопотання, витребування додаткових документів чи повернення документів для доопрацювання.

АЛГОРИТМ

дії командирів щодо порядку оформлення та подання документів для збільшення розміру винагороди за безпосередню участь в АТО

Відбиття нападу противника

В день події

1. Усна доповідь **командира батальйону** про виконання бойового завдання
2. Запис в журналі бойових дій (ведення оперативної обстановки), підсумкове бойове донесення **бригади**
3. Запис в журналі бойових дій (ведення оперативної обстановки), підсумкове бойове донесення **оперативно-тактичного угруповання**
4. Запис в журналі бойових дій (ведення оперативної обстановки) **штабу АТО**

У наступні дні

5. Рапорт **командира взводу** щодо виконання бойового завдання
6. Резолюції командирів роти, батальйону, бригади на рапорті командира взводу
7. Клопотання командира бригади щодо визнання виконаного завдання успішним
8. Клопотання керівника оперативно-тактичного угруповання щодо визнання виконаного завдання успішним
9. Розгляд документів робочою групою штабу АТО, підготовка та погодження проекту наказу керівника АТО

Після розгляду документів робочою групою штабу АТО видається наказ керівника АТО про оцінку бойових дій (із визначенням збільшення розмірів винагороди).

Витяг з наказу керівника АТО надається до військової частини для видання наказу про збільшення розмірів винагороди

Наказ командира частини про збільшення розміру винагороди (із визначенням розмірів)

Командиру 1 мр 1мб

РАПОРТ

Дійсним доповідаю, що під час виконання бойового завдання по відбиттю атаки противника силами до роти на сх. ок. н.п. Ряське (00000) особовим складом 1 відділення 2 мв 1 мр в умовах безпосереднього взаємного вогневого контакту вдалося нанести противнику втрати: знищено живої сили — до 50 чол.; техніки — 1 танк, об’єктів — знищено склад з боєприпасами. Прошу Вашого клопотання щодо:

1. Визнання успішним виконаного 1 відділенням 2 мв 1 мр бойового завдання з відбиття атаки противника та збільшення розміру винагороди за участь в АТО за серпень 2016 року нижчезазначеним військовослужбовцям:

Командир відділення — сержант Комар А.І. — 7612,5 грн.;
Старший стрілець — ст. солдат Мироненко П.М. — 7612,5 грн.;
Гранатометник — ст. солдат Шушкевич С.П. — 7612,5 грн.;
Стрілець-помічник гранатометника — солдат Кобза В.М. — 7612,5 грн.;
Навідник — ст. солдат Никодим С.О. — 7612,5 грн.;
Кулеметник — ст. солдат Ільєнко Г.А. — 7612,5 грн.;
Стрілець-номер обслуги — солдат Ігнатенко М.В. — 7612,5 грн.;
Водій — старший солдат Вернигора І.В. — 7612,5 грн.

(Від редакції «НА»: Розмір винагороди для кожного розраховується шляхом поділу 60900 грн на 8 осіб)

2. Підтвердження безпосередньої участі в бойових діях 25 серпня 2016 року вищезазначених військовослужбовців 1 відділення 2 мв 1 мр та збільшення їм розміру винагороди за участь в АТО за серпень 2016 року у розмірі 1000 грн. за 1 добу.

Також доповідаю, що 25 серпня 2016 року в ході відбиття атаки противника на сх. ок. н.п. Ряське (00000) 1 відділенням 2 мв 1 мр був знищений танк Т-72 противника.

Зазначений танк з бортовим номером 116 підбив об 11.00 гранатометник старший солдат Шушкевич С.П. пострілом з РПГ-7. Факт знищення танка спостерігав особисто та підтверджується даними, отриманими за допомогою БПЛА військової частини В1111.

Прошу Вашого клопотання щодо збільшення на 48720 грн розміру винагороди за безпосередню участь в АТО за серпень 2016 року гранатометнику 1 відділення 2 мв 1 мр старшому солдату Шушкевичу С.П. за знищення техніки противника.

Додаток: Рапорт командира підрозділу БПЛА військової частини В1111.

Командир 2 мв 1 мр 1мб військової частини В0000
старший лейтенант підпис І.А. ГНАТЮК
26 серпня 2016 року

Підготував Роман ТУРОВЕЦЬ

ЯК СТАТИ НОВОСЕЛОМ НА ПІЛЬГОВИХ УМОВАХ?

У ВЕРХОВНІЙ РАДІ УКРАЇНИ ЗАРЕЄСТРОВАНО ЗАКОНОПРОЕКТ ЩОДО НАДАННЯ УЧАСНИКАМ АТО ДОДАТКОВИХ ПРАВ У МЕЖАХ ПРОГРАМИ ДОСТУПНОГО ЖИТЛА. РОЗРОБНИКИ ЗАКОНОПРОЕКТУ ПРОПОНУЮТЬ НАДАТИ ПРАВО ВЕТЕРАНАМ АТО ПРИ НЕОБХІДНОСТІ ПРИДБАТИ ЖИТЛО ЗА ВКАЗАНОЮ ПРОГРАМОЮ НА УМОВАХ 50/50

Журналіст «НА» розбирався в актуальних житлових програмах та механізмах, за якими можна придбати житло на пільгових умовах

Зведення чергових будинків у рамках реалізації державних житлових програм

У квітні поточного року Верховна Рада України ухвалила Програму діяльності новосформованого Кабміну. Відповідно до документа, діяльність уряду зосереджуватиметься на виконанні низки завдань, серед яких, зокрема, розвиток та реалізація програм будівництва доступного житла. Коментуючи цю подію, перший заступник голови правління Державного Фонду сприяння молодіжному житловому будівництву Сергій Комнатний з оптимізмом зазначив: «Зважаючи на те, яким важливим документом є Програма діяльності Кабінету Міністрів, маємо всі підстави сподіватися, що невдовзі уряд дасть новий імпульс для розвитку житлових програм в Україні».

До речі, реалізацією житлових програм у країні опікується Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства, безпосередніми виконавцями заходів програм є регіональні управління Державної спеціалізованої фінансової установи «Державний Фонд сприяння молодіжному житловому будівництву».

— Державні житлові програми, в умовах непростого стану економіки України, продовжують діяти та виконувати функції як вирішення соціальних питань, так і стимулювання економіки країни, — розповідає перший заступник голови правління Держмолодьжитла. — Навіть в умовах скорочення фінансування житлових програм з держбюджету значну підтримку громадяни отримують з місцевих бюджетів. В Україні прийняті та діють понад 90 місцевих програм із забезпечення населення житлом. Це не лише програми з пільгового кредитування молоді та надання державної підтримки. На місцях досить швидко та активно реагують на зміну потреб громади. Зокрема, приймаються та розробляються програми із забезпечення житлом учасників АТО.

ЗАКОНОПРОЕКТОМ ПЕРЕДБАЧЕНО НАДАТИ СІМ'ЯМ УЧАСНИКІВ АТО ДОДАТКОВІ ПРЕФЕРЕНЦІЇ У МЕЖАХ ПРОГРАМИ «ДОСТУПНЕ ЖИТЛО»: ЗБІЛЬШИТИ ДЛЯ НИХ РОЗМІР ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ З 30% ДО 50%

Розповідаючи про стан реалізації державних житлових програм, Сергій Комнатний зазначив, що у другому кварталі 2016 року в Україні було введено в експлуатацію 7 житлових будинків, у яких 224 родини отримали власне житло. Житлові будинки, які зводилися за участю державних житлових програм, збудовані у Києві, місті Вишгород Київської області, Миколаєві, Полтаві, Сумах та Херсоні. Ще 13 житлових будинків загальною площею 103,9 тис. кв. метрів, планується ввести в експлуатацію у 3 кварталі поточного року. Таким чином, завдяки участі у житлових програмах власні квартири отримають ще 62 українські родини.

Цифри, як на мене, цікаві. Як пояснили у Фонді, на сьогоднішній день для охочих придбати квадратні метри на пільгових умовах існують такі житлові програми: молодіжне пільгове кредитування, довгострокове пільгове кредитування за рахунок власних коштів Фонду, здешевлення вартості іпотечних кредитів, а також програма «Доступне житло» 70/30.

Тож давайте спробуємо розібратися в їхніх відмінностях та, зважаючи на економічну ситуацію в країні, нюансах фінансування.

ПРОГРАМА МОЛОДІЖНОГО ПІЛЬГОВОГО КРЕДИТУВАННЯ

Програма стартувала ще наприкінці дев'яностих. За весь час існування молодіжного житлового кредитування було надано близько 10,5 тисяч кредитів. Програма передбачає видачу пільгових довгетермінових кредитів на будівництво (реконструкцію) та придбання житла молодим сім'ям, у яких чоловік і дружина мають вік до 35 років, неповним родинам, у яких мати (батько) має неповнолітню дитину (дітей), одиноким молодим громадянам віком до 35 років включно. Кредит надається з відсотковою ставкою у розмірі 3% річних на термін до 30 років, а перший внесок, за умовами програми, становить не менше 6% від передбаченої вартості житла. Програма також надає вигідні умови для сімей з дітьми. Так, родина з однією дитиною звільняється від виплати відсотків, друга дитина в сім'ї дає право на погашення державою 25% від розміру кредиту, третя — вже на 50%.

Варто звернути увагу на те, що обов'язкова умова для позичальників при отриманні іпотеки — перебування на квартирному обліку як таких, що не забезпечені житлом. Для того щоби взяти участь у програмі, необхідно зареєструватися в регіональному управлінні Фонду за місцем проживання, заповнити анкету та надати документи згідно з визначеним переліком.

Попри те що Законом України «Про Державний бюджет на 2016 рік» видатки на реалізацію даної програми не передбачені, її фінансування здійснюється за рахунок місцевих бюджетів та власним коштом Фонду.

ПРОГРАМА ЗДЕШЕВЛЕННЯ ВАРТОСТІ ІПОТЕЧНИХ КРЕДИТІВ

Одразу ж зауважу, що на цей час її фінансування припинено, нові кредити громадянам не надаються, і поки не відомо, чи буде програма повноцінно діяти у майбутньому. Наразі підтримується обслуговування лише тих громадян, які уклали відповідні угоди ще до лютого 2014 року. За статистичними даними Фонду, в період починаючи з 2012 року кількість укладених угод на отримання іпотечних кредитів за програмою сягає 3557, тому варто коротко нагадати й про її умови.

А за умовами кредитування ця програма вирізняється серед інших своєю лояльністю. Так, іпотечний кредит для забезпечення доступним житлом громадян, які потребують поліпшення житлових умов, надається терміном до 15 років, з річною процентною ставкою, що не перевищує 16% у гривні. Перший внесок становить 25% вартості житла, далі ж позичальник платитиме за тілом кредиту й, окрім того, ще 3% річної процентної ставки. Сплату ж інших 13% бере на себе держава. При цьому немає жодних вимог до віку позичальників, також їм необов'язково перебувати на квартирному обліку. Серед документів, які позичальник має надати при реєстрації до регіонального управління Фонду за місцем проживання, є довідка про склад сім'ї, яка підтверджує необхідність у поліпшенні житлових умов. Адже, за умовами програми, на момент отримання кредиту кожен член сім'ї може бути забезпечений житловою площею, що не перевищує 9 квадратних метрів.

ПРОГРАМА ДОВГОТЕРМІНОВОГО ПІЛЬГОВОГО КРЕДИТУВАННЯ ЗА РАХУНОК ВЛАСНИХ КОШТІВ ФОНДУ

Її учасниками можуть стати молоді родини, в яких чоловік і дружина мають вік до 35 років, неповні сім'ї, в яких мати (батько) віком до 35 років має неповнолітню дитину (дітей) та одинокі молоді громадяни віком до 35 років включно.

За умовами, пільговий кредит на будівництво (реконструкцію) житла надається з відсотковою ставкою у розмірі 14,1% річних терміном до 30 років, але не більше ніж до досягнення позичальником пенсійного віку. Початковий внесок, який робить позичальник на особистий рахунок у банку-агенті при отриманні кредиту, становить не менше 10% передбаченої вартості будівництва житла. Кредит може бути погашений достроково.

Програма працює. Її фінансування здійснюється власним коштом Фонду.

ПРОГРАМА «ДОСТУПНЕ ЖИТЛО» 70/30

Починаючи з 2010 року, державну підтримку вже отримали 3550 сімей. Держбюджетом на 2016 рік видатки за зазначеною програмою не передбачені. Проте з огляду на прийняту Програму діяльності Кабміну, про що йшлося на початку матеріалу, є надія, що принаймні наступного року її фінансування буде поновлено.

Сутність програми полягає в тому, що держава надає одноразову безповоротну фінансову підтримку в придбанні нормативної площі доступного житла в розмірі 30%, а решту 70% вартості будівництва (придбання) доступного житла позичальник має виплатити сам. Дана фінансова підтримка спрямовується виключно на інвестування у будівництво житлових будинків, допущених до участі у програмі. Програма не має вікових обмежень для учасників, але потенційні покупці повинні перебувати на обліку як громадяни, які потребують поліпшення житлових умов.

У майбутньому ця програма може стати найбільш привабливою для сімей учасників АТО. Адже незабаром Верховна Рада розглядатиме розроблений Мінрегіоном законопроект «Про внесення змін до статті 4 Закону України «Про запобігання впливу світової фінансової кризи на розвиток будівельної галузі та житлового будівництва». Ці зміни торкнуться порядку надання державної підтримки будівництва доступного житла особам, на яких поширюється дія пунктів 19 і 20 частини першої статті 6 та абзаців четвертого, шостого і восьмого пункту 1 статті 10 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту». Так, пропонується надати сім'ям учасників АТО додаткові преференції у межах програми доступного житла, яку реалізують за принципом 70 на 30, та збільшити для них розмір державної підтримки з 30% до 50%. І це має стати доволі суттєвою підтримкою з боку держави.

Отже, тепер слово за депутатами, а «НА» продовжуватиме стежити за подальшою долею законопроекту та у разі його ухвалення й поновлення фінансування обов'язково докладно розповість про те, як скористатися програмою «Доступне житло».

Андрій ЛИСЕНКО

ІНВАЛІДНИЙ ВІЗОК — ЦЕ НЕ ВИРОК

НАШЕ СУСПІЛЬСТВО НЕ МАЄ МОРАЛЬНОГО ПРАВА ЗАЛИШИТИ ВЕТЕРАНІВ-ІНВАЛІДІВ ВІЙНИ САМ НА САМ ЗІ СВОЇМИ ПРОБЛЕМАМИ

Людині цілковито здоровій важко збагнути почуття того, хто не має можливості жити повноцінним фізичним життям у звичному розумінні: безборонно володіти власним тілом, вільно рухатись і працювати, займатись спортом тощо.

Ми підсвідомо вважаємо, що гарне здоров'я дароване нам назавжди і не допускаємо думок про можливі нещастя. Тому для тих, кого спіткала серйозна фізична травма, яка обмежує функціональні можливості, це стає важкою психологічною травмою і навіть трагедією. Руйнуються родини, долі, соціальні та дружні зв'язки. Дехто просто перестає бути самим собою, впадає в тугу і перетворюється на безпорадну істоту без бажань і прагнень…

Я сиджу поряд із людиною в інвалідному візку — Олександром Пустовойтом. Ми знаходимося на Жуковому острові, на правому березі Дніпра у Києві, на території невеличкої бази відпочинку Всеукраїнської організації «Союз організацій інвалідів України». Пустовойт є головою «Союзу», а на додаток — президентом Федерації санного спорту України, членом Національного олімпійського комітету, керівником громадського об`єднання «Центр соціальної реабілітації інвалідів» та підприємцем. Олександр після травми багато років пересувається за допомогою інвалідного візка. Однак це не заважає йому завжди бути у вирі подій.

Зліва направо: члени «Союзу організацій інвалідів України» Володимир Азін, Олександр Пустовойт та боєць 95-ї аеромобільної бригади Роман

НАШІ ХЛОПЦІ НЕ ЗДАВАЛИСЬ НА ВІЙНІ ПІД ОБСТРІЛАМИ. ТОМУ ВОНИ ПРОСТО НЕ МАЮТЬ ПРАВА ПОСТУПИТИСЯ НЕДУГАМ

— Моя ідея полягає в тому, щоб важко травмовані на Сході країни фронтовики, які залишилися без кінцівок та прикуті до інвалідного візка, на моєму прикладі й на прикладі моїх друзів чітко зрозуміли: повноцінно можна жити й сидячи в колясці. Ми активно працюємо фізично й розумово, займаємося бізнесом, кохаємо, боремося за наші права. Головне — це віра в себе, бажання не здаватися. Наші хлопці не здавались на війні під обстрілами. Тому вони просто не мають права поступитися недугам. А ми, не байдужі, у міру наших сил їх підтримаємо, — ділиться зі мною своїми думками Олександр…

Сьогодні в Олександра дорогі гості — шестеро поранених учасників бойових дій на Сході України. Один із них — Роман, солдат 95-ї окремої аеромобільної бригади. Після серйозних кульових поранень у руку і ногу він користується візком. П'ятеро інших «ходячі», але також мають важкі поранення і травми. Вони зараз проходять лікування та реабілітацію у військових шпиталях. Окрім них, на базі гостять представники волонтерської організації «Кухарська сотня Києва». Дівчата й хлопці накрили для учасників АТО столи, готують шашлики та юшку. Усі гості запрошені Олександром на зустріч та риболовлю напередодні змагань для людей із обмеженими можливостями «Острів надії», який проводиться «Союзом» щороку.

Мою увагу привертає дивовижна пара: давній член «Союзу організацій інвалідів України» Володимир у колясці та його чарівна наречена — волонтерка Алла.

— Цієї весни, — розповідає жінка, — Володя освідчився мені та запропонував побратися. Я погодилась — і зараз ми дуже щасливі, готуємося до весілля…

Через деякий час інша волонтерка, яка чула нашу з Аллою розмову і щось таке помітила під час неї на моєму обличчі, відвела мене в бік.

— Вони вражають, правда? — запитала із розумінням. — Тут зібралися дуже сильні та небайдужі люди. Ви знаєте історію 32-го президента США Теодора Рузвельта? У молодому віці він захворів на важку форму поліомієліту. Недуга посадила його у візок. Однак це не завадило Рузвельту стати єдиним президентом Америки, який обирався на цю посаду чотири рази поспіль. А більшість американців до самої його смерті не мали ані найменшого уявлення про те, що їхній президент — інвалід… Думаєте, у нас таких особистостей нема? Та візьміть хоча б Пустовойта. Подивіться, чого він досяг сам і скільком людям допоміг!

Досягнення Олександра дійсно коштують величезних людських зусиль. Наприклад, він із товаришами понад 11 років боровся за виділення та узаконення земельної ділянки на Жуковому острові. Здавалося б, свята мета: створити й облаштувати пляжний та рибальський комплекс, пристосований для людей з порушеннями опорно-рухового апарата. Від самого початку згідно з баченням організаторів це мало бути місце загального користування, територія з відкритим доступом для цієї категорії людей. Проте шлях до перемоги над чиновниками тривав понад десятиріччя.

П'ятеро поранених учасників АТО допомагали готувати шашлики, прогулювалися лісом, а от їхній товариш з 95-ки Роман жодного разу не з'їхав візком із рибальських містків і не випустив зі здорової руки вудку, бо риба клювала частенько. Роман, міняючи хробака на гачку, кинув на мене погляд і промовив:

— З таким клюванням про все на світі забуваєш, навіть про біль…

А Олександр перед нашим розставанням сказав:

— Це тільки наш перший, пілотний захід для учасників АТО. Наступним буде їхня участь у черговому щорічному чемпіонаті з рибальства для людей із обмеженими можливостями. Однак, за нашим задумом, учасники бойових дій поміняються місцями з волонтерами. Вони самі будуть допомагати інвалідам, які нещодавно отримали травми. Виходячи з того, що наші хлопці пройшли й бачили там, на війні, так і повинно бути.

Наступного дня Пустовойт зателефонував мені рано-вранці:

— Слухай, розмовляв із пораненим учасником АТО Геннадієм із Центрального шпиталю. Уявляєш, після проміжної операції лікарі цілий тиждень не могли збити високу температуру, щоб відправити його до Німеччини для заміни ліктьового суглобу. Зараз в нього температура — тридцять шість і шість!

Віктор ШЕВЧЕНКО

ДЕРЖАВНІ ПІЛЬГИ ДЛЯ ІНВАЛІДІВ ВІЙНИ

Згідно зі статтею 13 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» інвалідам війни та прирівняним до них особам надаються такі пільги:

1. Безплатне одержання ліків, лікарських засобів, імунобіологічних препаратів та виробів медичного призначення за рецептами лікарів.
2. Позачергове безплатне зубопротезування (за винятком протезування з дорогоцінних металів), безплатне забезпечення іншими протезами та протезноортопедичними виробами.
3. Безплатне позачергове забезпечення санаторно-курортним лікуванням із компенсацією вартості проїзду до санаторно-курортного закладу і назад або одержання замість путівки грошової компенсації.
4. Стовідсоткова знижка при платі за користування житлом .
5. Стовідсоткова знижка при платі за користування комунальними послугами.
6. Безплатний проїзд усіма видами міського пасажирського транспорту, автомобільним транспортом загального користування в сільській місцевості, а також залізничним і водним транспортом приміського сполучення та автобусами приміських і міжміських маршрутів.
7. Позачергове обслуговування в амбулаторно-поліклінічних закладах, а також позачергова госпіталізація.
8. Право на щорічне медичне обстеження і диспансеризацію із залученням необхідних спеціалістів.
9. Позачергове працевлаштування за спеціальністю відповідно до підготовки та висновків медико-соціальної експертизи.
10. Переважне право на залишення на роботі при скороченні чисельності чи штату працівників.
11. Позачерговий безплатний капітальний ремонт власних житлових будинків і квартир та першочерговий поточний ремонт житлових будинків і квартир у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.
12. Позачергове безплатне встановлення квартирних телефонів і позачергове користування всіма послугами зв'язку. Абонементна плата за користування квартирним телефоном встановлюється у розмірі 50 відсотків від затверджених тарифів.
13. Виплата допомоги з тимчасової непрацездатності працюючим інвалідам війни в розмірі стовідсоткової середньої заробітної плати незалежно від стажу роботи.
14. Використання чергової щорічної відпустки у зручний для них час, а також одержання додаткової відпустки без збереження заробітної плати строком до двох тижнів на рік.
15. Одержання позики на будівництво, реконструкцію або капітальний ремонт житлових будинків і подвірних будівель, приєднання їх до інженерних мереж, комунікацій, а також позики на будівництво або придбання дачних будинків і благоустрій садових ділянок з погашенням її протягом 10 років, починаючи з п'ятого року після закінчення будівництва. Зазначені позики надаються в порядку, який визначається Кабінетом Міністрів України.

ЩОБ НЕ СТАТИ КІБЕРЖЕРТВОЮ

ЗАЗВИЧАЙ ДОСВІДЧЕНИЙ РОЗВІДНИК ВИТРАЧАЄ НА ВИЗНАЧЕННЯ ДОЦІЛЬНОСТІ ПОДАЛЬШОЇ РОЗРОБКИ ПЕРСОНИ В СОЦМЕРЕЖАХ ДВІ-ТРИ ХВИЛИНИ

Досліджуючи тему кібернетичної безпеки, «Народна армія» таки добралася до чи не найголовнішого етапу своєї творчої розвідки. За півтора року війни на Донбасі українські Збройні Сили досягли значного нормативного та інституціонального прориву в царині захисту інформації й убезпечення війська від впливу ворожих хакерів у погонах. На жаль, не завжди ми вчилися на чужих помилках. Здебільшого на своїх. Але й цю науку, хоч і з гірким присмаком, потрібно якомога краще засвоїти, аби не повторювалися підступні обстріли, котли й раптові «зради». Отже, до уваги читача практичні поради, як не стати жертвою кібервійни, що ґрунтуються на безцінному досвіді проведення АТО.

ОПТИМАЛЬНИЙ МІНІМАЛЬНО БЕЗПЕЧНИЙ ЧАС ДЛЯ ВИКЛАДАННЯ «ВОЄННИХ» СВІТЛИН У СОЦМЕРЕЖІ — ТРИ МІСЯЦІ ПІСЛЯ ЗЙОМКИ, КОЛИ В СИТУАЦІЇ ВІДБУДУТЬСЯ СУТТЄВІ ЗМІНИ

Військові мають добре усвідомити, що ці правила не є циркуляром, вигаданим у штабах задля показної активності. Вони буквально написані кров'ю солдатів та офіцерів, чиї мобільні телефони, статуси в соцмережах, надто відверті перемовини засобами зв'язку посприяли точнішому влучанню ворожих снарядів та мін. Хочете воювати і перемагати, але водночас не ставати мішенню через технічну безграмотність, — уважно читайте.

СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ — НАЙДОСТУПНІШЕ ДЖЕРЕЛО РОЗВІДІНФОРМАЦІЇ

Українські спецслужби та ІТ-волонтери за останні понад два роки зібрали терабайти інформації про кадрових вояків РФ і акумулювали доказову базу їхньої причетності до воєнних злочинів. Також завдяки постійному моніторингу ЗМІ та інтернету вдалося викрити чимало маршрутів постачань смертоносної «гуманітарки» з відомих Кремлю «воєнторгів». Зауважимо, що таку розвідувальну інформацію здебільшого здобувають із відкритих джерел. Водночас ті ж витоки цікавлять як відповідні російські служби та органи, так і їхніх «новоросьских» сателітів.

Одним з найдоступніших нині джерел інформації є соцмережі. І саме від власника сторінки залежить, чи приверне вона увагу ворожої розвідки. Причому військовому необов'язково ховати справжній статус під цивільним вбранням на світлинах. Адже «за поребриком» також фіксують зазначену освіту, новини та інформацію, яку людина найчастіше постить, зокрема й зміст коментарів. Приміром, те, наскільки вони насичені професійними зауваженнями, якщо йдеться про воєнно-політичну тематику, скільки в об'єкта друзів, хто вони. Наприклад, якщо в розділі про освіту в когось зазначено, що він закінчив київський ВІТІ, а на фото часто зустрічається техніка військового зв'язку та ще й із певними тактичними позначками, посеред упізнаваних об'єктів місцевості, в чому допоможе геолокація та прив'язування до часу, майже точно можна сказати, в якому саме підрозділі служить людина.

Фахівці зазначають, що зазвичай досвідчений розвідник витрачає на визначення доцільності подальшої розробки персони в соцмережах дві-три хвилини. Отже, військовому, тим паче діючому учаснику АТО, не варто показувати згадані особливості, принаймні в аватарці та світлинах. Краще потерпіти й «увімкнути» зайву скромність, не засмічуючи зараз власну сторіночку надлишком текстового та фото- відеоматеріалу воєнного походження. Прибережіть такий контент до часу, поки його вже не зможуть використати українські недруги або коли така загроза зникне зовсім.

<u>Головна порада військовим, які мають статус у соцмережах:</u> **закривайте доступ до персональної інформації всім користувачам, навіть друзям. Справжні «френди» вашу обережність зрозуміють, а ворогам ці речі знати не варто. Потрібно захистити не лише особисті відомості, а й унеможливити перегляд фото та відеоматеріалів усім користувачам, окрім найближчих людей.**

Зауважимо, що ефективним способом приховати особисті дані, аби відвести від себе небажану увагу, є дезінформація. Якщо ви напишете, що закінчили, приміром, Житомирський національний агроекологічний університет та працюєте ландшафтним дизайнером, і дотримуватиметеся згаданих вище рекомендацій, навряд чи ворожий кібервоїн вами зацікавиться.

Рекомендовано використовувати такі соціальні мережі, як Facebook і Twitter. А от «ВКонтакте» і «Одноклассники» — цілком контрольований ФСБ російський продукт.

ЩОБ УНИКНУТИ ЗАЙВИХ ПРОБЛЕМ, ПОДБАЙТЕ ПРО ЕЛЕМЕНТАРНІ ЗАХОДИ БЕЗПЕКИ:

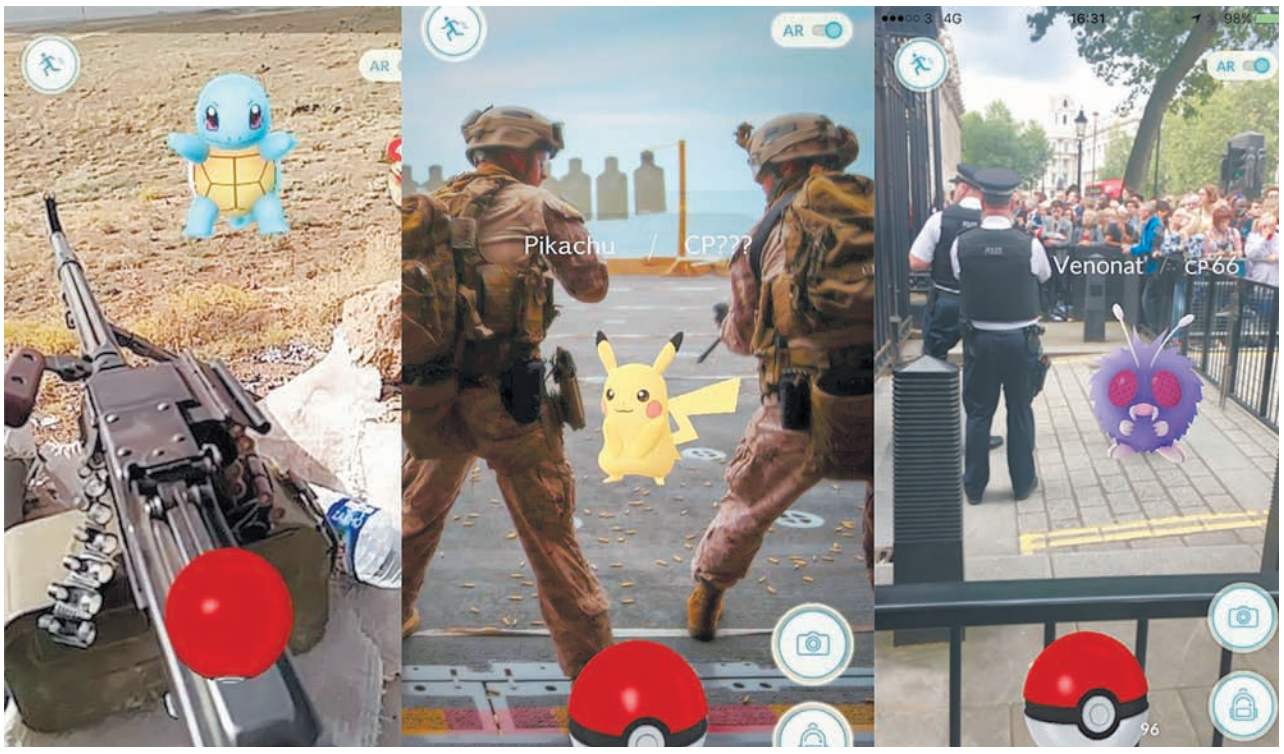
- Вимкніть геотегінг або геопозиціонування, адже стільникові телефони здебільшого за стандартними налаштуваннями самостійно прикріплюють до фото службові дані (місце і час зйомки). Цінність і небезпечність такої інформації показав досвід понад двох років війни.
- Якщо і робите «телефонне» фото, зважайте на те, що потрапляє в кадр. Не варто, аби там були будь-які таблички, топоніміка, дорожні вказівники, словом, тло має бути зовсім безадресним. Те ж стосується і маркування техніки, зброї тощо.
- А найкраще не поспішайте викладати воєнні фото. Аналітику достатньо ледь вловимих подробиць у кадрі, аби зробити свою чорну для нас справу. Фахівці вказують, що оптимальний мінімально безпечний час для викладання такого змісту світлин — три місяці після зйомки, коли в ситуації відбудуться значні зміни.
- Варто пам'ятати про спроби познайомитися з вами в соцмережах. Приміром, у нові друзі до вас проситься молода білявка, чиє яскраве фото розміщене у профілі і яка навіть вболіває за збірну України з футболу та підписана на патріотичні групи. Ймовірно, за такою аватаркою ховається офіцер-випускник Московського інституту новітніх інформаційних технологій ФСБ Росії. І тут вже без іронії! Тому не слід клювати на таку наживку. Особливо якщо «дружній» профіль із десятками знімків створено в один день. Так само не варто, щоб на ваших втомлених від служби руках, які нарешті дісталися мобілки або ноутбука, нависали тролі, котрі затягують у чат-дискусію, майстерно обставлену НЛП-мінами, мета яких одна — зрештою «підірвати» ваш мозок. На млин тролінгу в РФ ллє воду справжня армада кібернетичних «клавішників». Найвідоміша серед них — «петербурзька фабрика тролів», яких ще називають «ольгінськими» через місце розташування офісу, де півтисячне комп'ютерне воїнство цілодобово штампує коментарі, готує фейкові новини тощо.

ЛІКНЕП КОМП'ЮТЕРНОГО ЗАХИСТУ

У Збройних Силах є низка інструкцій, що регламентують аспекти убезпечення інформації та кібербезпеки. Зокрема, Інструкція з антивірусного захисту, де у подробицях розписано, як запобігти інфікуванню комп'ютерним вірусом. Викриття оборонних позицій, втрата стратегічно важливих даних, вихід з ладу обладнання — все це ймовірні наслідки недбалого ставлення до вірусної загрози. Фахівці Центру кібернетичної безпеки інформаційно-телекомунікаційних систем МО України розробили прості й водночас дієві рекомендації:

- Обов'язково інсталюйте антивірусне програмне забезпечення. Важливий нюанс: найкраще це робити відразу після форматування жорстких дисків й інсталяції операційної системи. Встановлення антивірусу після інфікування комп'ютера зазвичай є справою малопродуктивною.
- Регулярно скануйте комп'ютер (мінімум раз на тиждень) на наявність вірусів. Налаштуйте автоматичне оновлення антивірусних баз, адже нові «мікроби» з'являються в мережі щодня. Проте зауважте, що відповідно до вище згаданого наказу МО України можна користуватися лише антивірусами, які пройшли експертизу Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України (їх перелік — на веб-сайті http://cazi.gov.ua/p.php).
- Не відкривайте вкладень електронної пошти, якщо ви їх не очікуєте. Саме така дія призвела до збоїв у роботі низки українських енергокомпаній.
- Регулярно оновлюйте операційну систему та інстальовані програми. Не ігноруйте повідомлення операційки про необхідність встановлення оновлень. Від застарілих програм, оновлення до яких не випускають, краще відмовитися.
- Скануйте змінні носії перед використанням. Там можуть ховатися віруси, що маскують усі теки на флеш-носії, створюючи замість них посилання. Активуючи останні, ви відкриваєте ворота для інфекції. Таким чином можна вбити комп'ютери, навіть не підключені до інтернету.
- Використовуйте ліцензійне програмне забезпечення.

Геннадій КАРПЮК

Віртуальний покемон може коштувати гравцям реального життя

ЩО ПРИХОВУЄ ГРА POKEMON GO?

З кожним днем у світі набирає популярності гра Pokemon Go, головна мета якої полягає у тому, щоб спіймати найбільшу кількість так званих покемонів (з англійської pocket monsters — кишенькові монстри). Усього їх налічується 721, але у грі доступні тільки 174. Призначення покемонів — битися один з одним. Особливістю відеогри є те, що пошук цих істот відбувається не у віртуальному, а в реальному світі. Але деякі фахівці застерігають — ця гра може бути небезпечною

По-перше, гра йде в онлайн-режимі з використанням геолокацій та доповненої реальності. Тобто тільки-но людина скачала та встановила на свій гаджет цю гру, треба увімкнути камеру на смартфоні, щоб вона змогла побачити все, що відбувається навколо, тоді можна починати ловити покемонів. Коли з'являться перші три покемони, гра запропонує сфотографувати їх з усіх боків і отримає при цьому фотографії приміщення та точні координати місця, де ви перебуваєте.

Небезпека полягає у тому, що, встановлюючи цю відеогру, користувачі самі дають згоду на обробку персональних даних і завчасно відмовляються від будь-яких претензій. Користувач погоджується на те, щоб гра мала доступ до камери, мікрофона, гіроскопа, USB-пристроїв тощо.

ЗВИЧАЙНА ЗАБАВКА МОЖЕ ЗАВДАТИ ВЕЛИЧЕЗНОЇ ШКОДИ СТРАТЕГІЧНІЙ БЕЗПЕЦІ ДЕРЖАВИ

Компанія Niantic Labs офіційно попереджає: «Ми співпрацюємо з державними структурами і приватними компаніями. Ми можемо розкрити перед ними будь-яку інформацію про вас або вашу дитину...» А в пункті № 6 договору зазначено: «Наша програма не має можливості виконувати запит вашого браузера Do not track («Не стеж за мною»). Тобто інформація про місцезнаходження людей буде постійно кудись надходити. А от куди саме, це вже залишається питанням.

Чимало людей можуть заперечити та сказати: «Кого цікавить, де я?» Але все не так просто.

Ця гра може мати й негативний вплив на психіку людей. Найбільш вразливими до неї є діти, які просто обожнюють випробовувати нові ігри та перемагати в них. Також не варто забувати, що Pokemon Go водночас відкрила нові можливості для різних злочинців. У деяких країнах після її виходу різко збільшилася кількість крадіжок, аварій та нещасних випадків.

Прикладом того, що гра небезпечна для дітей, є те, що будь-яка доросла людина за допомогою «маячка» на карті — покестопу — може заманити дитину куди завгодно. І тоді наслідки будуть непередбачуваними. Дуже часто діти ловлять своїх перших покемонів удома, а камера смартфона тим часом робить знімки оселі, де вони мешкають. Цілком можливо, що грабіжники також отримуватимуть ці фотографії, а геймери стануть жертвами злодіїв.

Особливо небезпечним є те, що діти в пошуках рідкісних покемонів можуть зануритись у гру і непомітно для себе вийти на проїжджу частину вулиці, залізничні колії чи опинитися поблизу урвища. Віртуальний покемон може коштувати малечі реального життя.

Окрім дітей, дуже небезпечною ця гра є для військових. Не варто забувати, що солдати — молоді люди, яким також цікаво спробувати нову модну гру. Проте звичайна забавка може завдати величезної шкоди стратегічній безпеці держави. Уявімо, що військовослужбовець почав грати в Pokemon Go на секретній військовій базі або в районі проведення антитерористичної операції. Сам того не усвідомлюючи, боєць дістане телефон, активує камеру та геолокацію і, можливо, зловить покемона. А от куди відправляться фотографії таємних об'єктів та хто буде за це відповідати, питання, над яким варто замислитись!

Олена КРУГЛЄНЯ

ЦІКАВІ ФАКТИ

- Іран став першою країною, де заблокували мобільну гру з доповненою реальністю Pokemon Go.
- «Покемонів можна знайти будь-де у світі», — запевняють розробники популярної гри. Нині вона доступна в понад 35 країнах (із них 26 — європейські).
- У Саудівській Аравії визнали, що гра Pokemon Go суперечить нормам ісламу.
- У Єгипті тривають дискусії щодо того, чи є гра Pokemon Go загрозою національній безпеці. Голова комітету з комунікацій цієї країни закликав єгипетських парламентарів заборонити гру, оскільки вона може розкрити інформацію про розташування стратегічних об'єктів.
- Командування Збройних сил Ізраїлю заборонило солдатам користуватися додатком Pokemon Go на території військових баз. «Гра — це джерело збирання інформації», — зазначено в оголошенні, яке поширив відділ інформаційної безпеки Збройних сил цієї країни. Солдатам більшості підрозділів ізраїльської армії заборонено «чекінитися», зокрема й у Facebook, на військових базах або під час виконання службових завдань.
- Гравців у Боснії просять триматися якомога далі від територій, де досі залишаються міни часів війни 1990-х років.

ПОРАДИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ДЛЯ ГРАВЦІВ

БУДЬ ПИЛЬНИМ

Ловці покемонів неодноразово зазнавали травм через необачність. Будь обережним, йдучи вулицею, поблизу сходів та будь-яких перешкод! Дбай про заряд батареї, щоб не залишитися без зв'язку в незнайомому місці.

НЕ ЗАХОДЬ НА ТЕРИТОРІЮ ПРИВАТНОЇ ВЛАСНОСТІ ЧИ З ОБМЕЖЕНИМ ДОСТУПОМ

Бережи здоров'я та нерви: намагаючись проникнути у пошуках покемонів на територію, яка охороняється, гравець ризикує натрапити на непривітного охоронця чи злого пса.

НЕ НАВІДУЙСЯ ДО ПІДОЗРІЛИХ МІСЦЬ

Пам'ятай, що зловмисники можуть використовувати модулі для приманки покемонів (Lure module) — для заманювання самих гравців з метою їх пограбування.

НЕ ВИКОРИСТОВУЙ РЕЖИМ ДОПОВНЕНОЇ РЕАЛЬНОСТІ В ПУБЛІЧНИХ МІСЦЯХ

Уникай конфліктних ситуацій: не всі люблять, коли на них направлена камера смартфона. Не всі ж знають про покемонів.

КРИТИЧНО СТАВСЯ ДО ІНФОРМАЦІЇ В МЕРЕЖІ

У соціальних мережах може циркулювати інформація про появу рідкісного покемона у визначеному місці. Таку інформацію можуть поширювати зловмисники.

НЕ ГРАЙ У POKEMON GO У ТЕМРЯВІ

Будь обачним, адже в темряві легко заблукати і натрапити на злодіїв.

ОСТЕРІГАЙСЯ ШАХРАЇВ І ГРАЙ ЧЕСНО

У мережі є безліч пропозицій потренувати покемонів за гроші чи продати рідкісних покемонів. Пам'ятай, що ти сам є тренером. Купити покемонів неможливо: така функція не передбачена в самій грі.

НЕ ГРАЙ У POKEMON GO ЗА КЕРМОМ

Відволікаючись від керування, ти можеш створити аварійну ситуацію. До того ж, згідно з Правилами дорожнього руху (пункт 2.9), водієві забороняється користуватися засобами зв'язку під час руху транспортного засобу.

ТВОРЕЦЬ ПЕРШОЇ КОНСТИТУЦІЇ

ПИЛИП ОРЛИК — ВИДАТНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ДІЯЧ, ГЕТЬМАН ВІЙСЬКА ЗАПОРІЗЬКОГО У ВИГНАННІ, ВІДОМИЙ У СВІТІ ЯК АВТОР ОДНІЄЇ З ПЕРШИХ У ЄВРОПІ КОНСТИТУЦІЙ

Пилип Орлик належав до роду білорусько-чеських шляхтичів. Його родина сповідувала католицьку віру, проте Пилипа охрестили за православним обрядом. Від раннього дитинства хлопець виховувався в атмосфері культури та шляхетності. Йому легко давалося навчання, він рано почав виявляти свої численні здібності, зокрема філологічні. Альма-матер майбутнього дипломата Пилипа Орлика — Києво-Могилянська академія. Тут він зміг повною мірою розкрити та відшліфувати власні таланти як оратор, поет, філософ, публіцист та поліглот. 1794 року Орлик з відзнакою закінчив академію

Спочатку Пилип Орлик працював писарем у канцелярії київського митрополита, а згодом — у Війську Запорізькому. 1702 року він уже був генеральним писарем і довіреною особою самого гетьмана Івана Мазепи. Саме тоді Мазепа виношував план масштабної визвольної боротьби проти Петра І. Звісна річ, до цього задуму долучався й Орлик. Після поразки у Полтавській битві 1709 року Іван Мазепа, Пилип Орлик та численне козацьке військо змушені були емігрувати до Османської імперії. Так для Орлика почалися довгі роки вигнання, протягом яких він невпинно здійснював військові та дипломатичні спроби визволити Україну від московського ярма.

Минув лише рік після еміграції, як помер Іван Мазепа. Шляхом голосування козаки майже одностайно обрали на його місце Пилипа Орлика. Так він став гетьманом у вигнанні. Свою гетьманську діяльність він розпочав з укладання «Пактів і Конституцій прав і вольностей Війська Запорізького», відомих також як Бендерські пакти, або як Конституція Пилипа Орлика. Цей документ — безпрецедентне явище не лише для України, а й, за великим рахунком, для Європи, адже він став однією з перших конституцій. У ньому чітко прописано взаємодію народу та виборної влади, визначено державний устрій, кордони (між Польщею і Росією) та столицю України — Київ. У конституції, ухваленій Пилипом Орликом, упроваджується двопалатний парламент, який нині діє у більшості країн світу.

Продовжуючи справу свого попередника Івана Мазепи, 1710 року гетьман Орлик за підтримки Карла XII, Османської імперії та кримських татар розпочав підготовку до нового масштабного походу проти московського царя. Він вирушив у нього 12 лютого 1711 року з 16-тисячним військом. Українське населення отримало попередньо розіслані універсали із закликами до повстання проти московської влади. Петро І неабияк перелякався, проте і цей виступ зазнав фіаско — зокрема через зраду татарських союзників. Вражений військовою невдачею та втратою підтримки, Орлик повернувся до Бендер.

ДИНАСТІЯ ОРЛИКІВ ДАЛА УКРАЇНІ ТА СВІТОВІ СПРАВЖНІХ ВОЇНІВ ТА МУДРИХ ДИПЛОМАТІВ

Відтоді ще 30 років гетьман в еміграції намагався привернути увагу світу до проблеми України. До дипломатичної боротьби він залучив і свого сина Григорія (який народився у Батурині 1702 року). До слова, Ганна — дружина Пилипа Орлика і мати Григорія — була донькою представника козацької старшини, полтавського полковника Павла Герцика.

В еміграції родині Орликів довелося чимало переїжджати. З 1714-го до 1720 року вони мешкали у Швеції на запрошення самого короля. Після підписання шведсько-московського миру родина виїхала до Німеччини, а згодом переселилася до Австрії. Ще пізніше Орлики оселилися у Речі Посполитій. В усіх цих країнах Григорій Орлик перебував на військовій службі, зазнавши репутації вправного вояка. До речі, він відомий у Європі не менше за свого батька: Орлик-молодший дослужився до офіцера французької армії та агента дипломатичної служби короля Людовіка XV. У Франції він отримав і титул графа. Разом із батьком Григорій Орлик брав участь у численних переговорах та маніфестах, присвячених пошуку підтримки в Європі для боротьби з царською владою в Україні.

З іменем графа Орлика пов'язано чимало легенд. За однією з них, аеропорт Орлі у Парижі названо на його честь. Знову ж таки за легендою, його зведено на землях, якими колись володів Григорій Орлик. Але найважливіше те, що династія Орликів дала Україні та світові справжніх воїнів, які не боялися йти у запеклий бій, мудрих дипломатів, здатних проводити перемовини та створювати революційні державотворчі документи. Конституція Пилипа Орлика відома на весь світ, а сам він чітко асоціюється з боротьбою українців з ненависною диктатурою Москви.

Пилип Орлик помер у Яссах (сучасна Румунія) 24 травня 1742 року після 35 років вигнання.

Ольга НІКІФОРОВА

ПЕРШОДРУКАР, ЯКИЙ ЗАЖИВ СЛАВИ У ЛЬВОВІ

ІВАН ФЕДОРОВ — ОДНА З ФУНДАМЕНТАЛЬНИХ ПОСТАТЕЙ В ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ. ЗАСНОВНИК ПЕРШОЇ ДРУКАРНІ ТА ВИДАВЕЦЬ ПЕРШОЇ КНИГИ НА ТЕРЕНАХ УКРАЇНИ

Ім'я Івана Федорова оповите багатьма таємницями та міфами. Зокрема, досі не встановлено місце та дату його народження. Відомо лише, що він належав до шляхетського роду і мав прізвище Федорович. Проте до історії друкар увійшов під його русифікованою версією Федоров, адже стояв біля витоків друкарської справи у Москві. Часто можна зустріти і формулювання «Іван Федорович друкар Москвитин», «Іван Федорович печатник з Москви», як підписувався сам друкар.

Іван Федоров був носієм західноєвропейської культурної традиції. Зокрема освіту, він здобував у Ягеллонському університеті (Краків). Згодом почав працювати у Москві як один із засновників та працівників першої московської друкарні. У 1653–54 роках він займався підготовкою тексту, литтям шрифту й виготовленням гравюр для видання першої друкованої в Росії книги — «Апостола». Дуже важливо, що розроблені Іваном Федоровим художні прийоми оформлення тексту визначили майбутнє книгодрукування східних слов'ян. У Москві першодрукаря

Пам'ятник першодрукареві Івану Федорову у Львові

невдовзі звинуватили у єресі, тож він був змушений її покинути.

Вигнанець, повернувшись у рідні краї, оселився на кордоні білоруських та польських земель — у Заблудові. Тут він почав усе спочатку: заснував друкарню, видавав книги, шліфуючи власні прийоми та вигадуючи нові. Так світ побачили такі шедеври друкарського мистецтва, як «Євангеліє учительнєє» та «Псалтир».

У 1572 році Іван Федоров переїхав до потужного культурного центру — Львова. Тут він також заснував власну друкарню. І вже 1754-го в її стінах народилася перша друкована на теренах України книга — «Апостол». Вона здебільшого дублює московський «Апостол», але має низку відмінностей, зокрема герб Львова в оздобленні. Видавши слідом за «Апостолом» «Буквар», Іван Федоров поїхав до Острога, де 1581 року створив ще одну перлину українського друкарського мистецтва — так звану Острозьку Біблію. У цьому витворі використано чимало зразків українського орнаменту, який протягом багатьох років був джерелом натхнення видавця. Книга має і його власну післямову, в якій він дякує за сприяння виданню князю Костянтину Острозькому.

Наприкінці життя видатний друкар повернувся до Львова, де і помер 1583 року. З приводу його поховання, так само, як і з приводу народження, існує багато припущень та легенд. Наприклад, достеменно не відомо, на якому з цвинтарів Львова його було поховано вперше, а також скільки разів перепоховано. Востаннє славетного першодрукаря урочисто перепоховали 2014 року в львівському храмі Св. Онуфрія.

Ольга НІКІФОРОВА

25 РОКІВ РОЗБУДОВИ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ,

ЗАКАРБОВАНИХ У ГАЗЕТНИХ РЯДКАХ «НАРОДНОЇ АРМІЇ»

2000 РІК: ЗАВЕРШУЄМО ТИСЯЧОЛІТТЯ ЗІ СТАРИМИ ФІНАНСОВИМИ ПРОБЛЕМАМИ

Не помилюсь, якщо скажу про те особливе хвилювання, з яким кожен із нас зустрічав 2000 рік. Адже він підсумовував другий десяток століть, а ми сподівалися, що третє тисячоліття буде щасливішим за попередні. А як розпочався 2000 рік для військовослужбовців Збройних Сил України, які події були закарбовані у газетних рядках «Народної армії»,

РОЗПОЧАЛИ РОЗРОБКУ ПЕРСПЕКТИВНОЇ МОДЕЛІ «ЗБРОЙНІ СИЛИ УКРАЇНИ-2010»

під яким гаслом відбувалася розбудова Українського війська? Гортаю сторінки видання. Під заголовком «Рік сподівань наших» газета розповіла про завдання, що були визначені на розширеному засіданні колегії військового відомства. У промові на ній глава держави Леонід Кучма наголосив, що перебудова наших Збройних Сил вступила у вирішальну стадію. Стійкою тенденцією має стати поступове підвищення бойової та мобілізаційної готовності військ, поліпшення плановості й організованості в повсякденній діяльності, морально-психологічного стану військовослужбовців та військової дисципліни.

Саме такий бомбардувальник Ту-160 Україна передала Росії

Міністр оборони Олександр Кузьмук назвав 2000 рік особливим ще й тому, що він давав можливість зазирнути вперед на десятиліття. Малася на увазі розробка майбутньої моделі «Збройні Сили України-2010» та поступовий перехід армії на професійну основу, починаючи з 2015 року. З цією метою вже до кінця 2000-го мала бути розроблена відповідна програма такого переходу. Окрім того, керівник військового відомства наголосив, що 2000 рік пройде під знаком розвитку Військово-Повітряних Сил ЗС України.

ПОГЛЯД ЗА ГОРИЗОНТ ЧЕРЕЗ… ЗАТЕМНЕНІ ОКУЛЯРИ

Амбітні плани реформування війська були визначені на перший рік нового тисячоліття. Але йти вперед і дивитися за горизонт доводилося, так би мовити, крізь окуляри, які через уже традиційне недофінансування оборонної сфери заважали чітко бачити майбутнє армії. Так, «Народна армія» 22 січня надрукувала звіт з урядової прямої телефонної лінії, яку провів керівник військового відомства. Коментуючи держбюджет на 2000 рік, Олександр Кузьмук, зокрема, сказав: «Згідно з ним на національну оборону передбачено 2 мільярди 400 мільйонів гривень. Багато це чи мало? Це лише 50 відсотків від мінімальних потреб».

За таких умов у забезпеченні реформування національної армії важлива роль належала офіцерам, вимоги до яких мали підвищуватися. Керівництво Міноборони розробило Кодекс честі офіцера Збройних Сил України. «Народна армія» 20 січня надрукувала текст цього документа, в якому, зокрема, говорилося: «Офіцер служить всьому Українському народові, а не його окремій частині, об'єднанню громадян чи партії. Уся його військова кар'єра присвячена народові, його захисту, охороні та збереженню миру та спокою рідної землі». Газета розпочала регулярно друкувати матеріали про тих офіцерів, які відповідають вимогам цього кодексу.

Кожна нова справа потребує аналізу зробленого, внесення коректив у її виконання. Міністерство оборони провело нараду робочої групи з уточнення Державної програми будівництва та розвитку ЗС України на період до 2005 року, звіт з якої «Народна армія» надрукувала 24 лютого 2000 року. Як повідомив у доповіді на ній Міністр оборони України генерал армії України Олександр Кузьмук, робоча група була створена розпорядженням глави держави саме для уточнення такої програми. Попри всі труднощі, насамперед економічного характеру, основні положення державної програми були виконані. Зокрема за попередні три роки вдалося втілити в життя 96 відсотків заходів, передбачених планом її реалізації. Керівник оборонного відомства назвав подальші кроки щодо розбудови та розвитку Збройних Сил України на майбутні роки. У тому числі переведення їх на професійну основу здійснити до 2015 року трьома етапами: 2001–2005, 2006–2010, 2011–2015 роки. Планувалося 2005 року мати у складі ЗС України 295 тисяч військовослужбовців і 80 тисяч службовців. Передбачалося розпочати закупівлю нових зразків техніки. Зокрема основного бойового танка Т-84, який з 8 лютого 2000 року взято на озброєння нашої армії. Було заплановано до кінця 2005-го мати у війську 30% сержантів, старшин, солдатів і матросів за контрактом і перейти на 12-місячний термін проходження строкової військової служби. На черговому засіданні робочої групи, яке відбулася в березні, Міністр оборони України сказав, що він наполягатиме, аби вже з 2001 року необхідні кошти на розвиток Збройних Сил виділялися б окремим рядком.

ЧОМУ «ТОЧКА» НЕ ВЛУЧИЛА В ЦІЛЬ, І ЩО ЗАСВІДЧИВ ОСТАННІЙ ПОЛІТ ТУ-160?

Керівництво військового відомства 2000 року намагалося організувати інтенсивну бойову підготовку з проведенням навчань, стрільб, пусків ракет, польотів літаків, морських походів кораблів. Така насичена підготовка військ, на жаль, не обійшлася без трагічних випадків. Мені довелося навесні побувати на оперативно-тактичних навчаннях на Гончарівському полігоні. Тоді здійснили практичний пуск ракети «Точка». Нам повідомили, що вона точно влучила в ціль. А потім виявилося, що ракета зруйнувала будинок у місті Бровари. Цей трагічний випадок викликав у суспільстві негативний резонанс. Для його розслідування була створена спеціальна комісія МО України. «Народна армія» 28 квітня оприлюднила результати її роботи. Виявилося, що причиною надзвичайної події став вибух газогенератора, який пошкодив хвостовий відсік ракети і зробив її некерованою.

Були сумні події того року й у військових льотчиків, зокрема з 184-го гвардійського Полтавсько-Берлінського полку важких бомбардувальників. Вони мали на озброєнні Ту-160 — «Білий лебідь», які натовці називали «Black Jack». На той час це був найпотужніший в історії світової авіації надзвуковий стратегічний бомбардувальник. «Народна армія» 29 квітня розповіла про прощальний політ двох Ту-160 над рідним аеродромом, після чого вони взяли курс на приволзьке місто Енгельс, де й дотепер перебувають у складі авіації Збройних сил Росії. Вісім з 19 таких бойових машин 2000 року передали сусідній країні у рахунок погашення заборгованості за енергоносії, три були утилізовані в Україні, один став експонатом музею авіації в Полтаві. Решта перебували у стані ліквідації. Адже ці стратегічні ракетоносці та їхні крилаті ракети підпадали під дію міжнародного договору про скорочення і обмеження наступальних озброєнь, ратифікованого Верховною Радою України в листопаді 1993 року. А аеродром в Узині, як тоді повідомила «Народна армія», урядовою постановою від 11 серпня 2000 року передбачалося передати на баланс Національного координаційного центру соціальної та професійної адаптації військовослужбовців, звільнених у запас та відставку. Його летовище мали використовувати як міжнародний транспортний аеродром. Та цей проект так і не був реалізований.

На географічній карті світу з'явилася нова точка, де 2000 року почали виконувати миротворчу місію українські військовослужбовці. 650 воїнів 3-го окремого інженерного батальйону під командуванням полковника Олега Хавронюка прибули у Ліван. «Народна армія» 2 листопада надрукувала матеріал під назвою «1000-й «сюрприз» знешкоджено на ліванській землі». Цю «ювілейну» міну 27 жовтня 2000 року виявив старший сапер Олег Білан. А загалом лише за два місяці розмінування Південного Лівану українські військовослужбовці знищили в 14 разів більше мін і снарядів, ніж усі міжнародні миротворці за 22 роки перебування на цій землі.

Наступна розповідь — про висвітлення розбудови Збройних Сил України газетою «Народна армія» 2001 року

Володимир ЧІКАЛІН

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує підсумки конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна

За результатами конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, що відбувся 2 вересня 2016 року о 10:00, переможцем визнано ТОВ «ЕКСПЕРТ-ІНЖИНІРИНГ СЕРВІС» для проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна, а саме:

— нежитлові приміщення в будівлі інв. № 83, військового містечка № 210, площею 30,00 кв. м, за адресою: Київська обл., м. Ірпінь, вул. 11-Лінія, 1.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — частина даху будівлі інв. № 92, військового містечка № 27, площею 5,00 кв. м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: м. Київ, вул. Перемоги, 55/2.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління (далі — Київське КЕУ).

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою укладення договору оренди.

Орієнтовна дата оцінювання: 31.08.2016.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціночної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Для участі в конкурсі учасники надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, які подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних із виконанням робіт, інформацію про строк виконання робіт, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація має надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10:00 22 вересня 2016 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи слід надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Національний університет оборони України імені Івана Черняховського оголошує конкурс на заміщення вакантних посад

1. Доцент кафедри оперативного мистецтва інституту державного військового управління, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1460–1560 грн.

2. Доцент кафедри зв'язку та автоматизованих систем управління інституту інформаційних технологій, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1460–1560 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-тактичний рівень військової освіти та:

досвід учасника бойових дій;

або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня не менше трьох років та науковий (освітньо-науковий) ступінь;

або стаж науково-педагогічної (наукової) діяльності не менше п'яти років та науковий (освітньо-науковий) ступінь.

3. Викладач кафедри управління військами інституту державного військового управління, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1195–1310 грн.

4. Викладач кафедри Сухопутних військ командно-штабного інституту застосування військ (сил), ШПК «полковник», посадовий оклад — 1195–1310 грн.

5. Викладач кафедри високомобільних десантних військ і сил спеціальних операцій командно-штабного інституту застосування військ (сил), ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1195–1310 грн.

6. Викладач кафедри розвідки командно-штабного інституту застосування військ (сил), ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1195–1310 грн.

7. Викладач кафедри керівництва військами (силами) в мирний час командно-штабного інституту застосування військ (сил), ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1195–1310 грн.

8. Викладач кафедри Повітряних Сил інституту авіації та протиповітряної оборони, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1195–1310 грн.

9. Викладач кафедри авіації інституту авіації та протиповітряної оборони, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1195–1310 грн.

10. Викладач кафедри технічного забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1195–1310 грн.

11. Викладач кафедри тилового забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1195–1310 грн.

12. Викладач кафедри оперативного та бойового забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1195–1310 грн.

13. Викладач кафедри морально-психологічного забезпечення діяльності військ (сил) гуманітарного інституту, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1195–1310 грн.

14. Викладач кафедри суспільних наук гуманітарного інституту, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1195–1310 грн.

15. Викладач кафедри зв'язку та автоматизованих систем управління інституту інформаційних технологій, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1195–1310 грн.

16. Викладач кафедри застосування космічних систем та геоінформаційного забезпечення інституту інформаційних технологій, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1195–1310 грн.

17. Викладач кафедри іноземних мов навчально-наукового центру іноземних мов, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1195–1310 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-тактичний рівень військової освіти та:

досвід учасника бойових дій;

або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня;

або стаж наукової, науково-педагогічної діяльності та досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня.

Посади, які заміщуються працівниками Збройних Сил України на умовах строкового трудового договору

18. Доцент кафедри гуманітарної та соціально-економічної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 4053 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-тактичний рівень військової освіти та:

досвід учасника бойових дій;

або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня не менше трьох років та науковий (освітньо-науковий) ступінь;

або стаж науково-педагогічної (наукової) діяльності не менше п'яти років та науковий (освітньо-науковий) ступінь.

19. Старший викладач кафедри загальновійськової підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 3804 грн.

20. Старший викладач кафедри військово-технічної та військово-спеціальної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 3804 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-тактичний рівень військової освіти та:

досвід учасника бойових дій;

або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня не менше двох років;

або стаж наукової, науково-педагогічної діяльності не менше двох років та досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня.

21. Викладач кафедри загальновійськової підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 3306 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-тактичний рівень військової освіти та:

досвід учасника бойових дій;

або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня;

або стаж наукової, науково-педагогічної діяльності та досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня.

1. Для участі у конкурсі надсилаються такі документи: рапорт, який подається за командою (заява); автобіографія; копії документів про освіту та кваліфікацію, науковий ступінь, вчене звання; службова характеристика; службова картка; медична книжка; довідка про проходження військової служби (трудову діяльність); список наукових праць (винаходів).

2. Термін подання документів: до 08.10.2016 р.

3. Дата проведення конкурсу: 18.10.2016 р.

4. Документи надсилаються на адресу: 03049, м. Київ-49, Повітрофлотський проспект, 28, Голові конкурсної комісії Національного університету оборони України імені Івана Черняховського.

***

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Рівне оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна.

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — нежитлові приміщення в будівлі ПТОР і котельні інв. № 44, військове містечко № 9, площа — 87,28 м2.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: 35604, Рівненська область, м. Дубно, вул. Сурмичі, 58.

Балансоутримувач: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Рівне (далі — КЕВ м. Рівне). Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою укладення договору оренди.

Орієнтовна дата оцінювання: 31.08.2016.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціночної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/271443. Для участі в конкурсі учасники надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, які подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, інформацію про строк виконання робіт, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація має надійти до КЕВ м. Рівне не пізніше, ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10:00 через 14 календарних днів після опублікування цієї інформації в офіційних друкованих засобах масової інформації за адресою: 33001, м. Рівне, вул. Чернишова, 8.

Документи слід надсилати поштою на адресу: 33001, м. Рівне, вул. Чернишова, 8, КЕВ м. Рівне; надавати особисто за адресою: м. Рівне, вул. Чернишова, 8, каб. 13.

Телефон для довідок: (0362) 63-00-57, електронна адреса sekretarkev@i.ua.

***

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Рівне оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна.

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — нежитлові приміщення в будівлі сховища для техніки інв. № 29, військове містечко № 17, площа — 2 066,60 м2;

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: 35307, Рівненська область, Рівненський район, с. Обарів, Урочище «Ліски», № 5.

Балансоутримувач: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Рівне (далі — КЕВ м. Рівне). Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою укладення договору оренди.

Орієнтовна дата оцінювання: 31.08.2016.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціночної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/271443. Для участі в конкурсі учасники надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, які подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних із виконанням робіт, інформацію про строк виконання робіт, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація має надійти до КЕВ м. Рівне не пізніше, ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10:00 через 14 календарних днів після опублікування цієї інформації в офіційних друкованих засобах масової інформації за адресою: 33001, м. Рівне, вул. Чернишова, 8.

Документи слід надсилати поштою на адресу: 33001, м. Рівне, вул. Чернишова, 8, КЕВ м. Рівне; надавати особисто за адресою: м. Рівне, вул. Чернишова, 8, каб. 13.

Телефон для довідок: (0362) 63–00–57, електронна адреса sekretarkev@i.ua.

***

Кафедра військової підготовки Національного авіаційного університету оголошує конкурс на заміщення вакантних посад наукових та науково-педагогічних працівників:

Дата проведення конкурсу: 04.10.2016 р.

Термін подання документів: з 01.09.2016 р. по 30.09.2016 р.

Для участі у конкурсі надсилаються такі документи (матеріали): рапорт; автобіографія; копії документів про освіту та кваліфікацію; службова характеристика; службова картка; медична книжка, (завірена копія довідки ВЛК); довідка про проходження військової служби; копії документів: про науковий ступінь, вчене звання; список навчально-методичних посібників, наукових праць.

Документи слід надсилати на адресу: 03048, м. Київ, вул. Медова, 1, Кафедра військової підготовки Національного авіаційного університету, начальнику кафедри.

№ з/п	Посада	Штатно-посадова категорія	Вчене звання, науковий ступінь	Посадовий оклад	Освітньо-кваліфікаційний рівень	Додаткові вимоги
Кафедра військової підготовки Національного авіаційного університету (м. Київ)						
1.	Викладач, ВОС-2401003	майор	Особи, які мають: досвід військової служби на посадах за фахом не менш як три роки, або досвід військової служби на посадах за фахом менше ніж три роки, які мають видані навчально-методичні посібники, наукові праці.	1180-1250 грн	магістр (спеціаліст)	
2.	Викладач, ВОС-6201003	майор	Особи, які мають: досвід військової служби на посадах за фахом не менш як три роки, або досвід військової служби на посадах за фахом менше ніж три роки, які мають видані навчально-методичні посібники, наукові праці.	1180-1250 грн	магістр (спеціаліст)	

***

Інформація про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати для укладення договору оренди нерухомого військового майна, що знаходиться на балансі КЕВ м. Львова

№ з/п	Опис об'єкта оцінювання	Площа, кв. м	Адреса об'єкта оцінювання	Запланована дата оцінювання
1.	Частини технічного майданчика поруч з навісом для техніки інв.№123 в/м №1 під розміщення оператора телекомунікацій, який надає послуги з рухомого (мобільного) зв'язку, оператора та провайдера, який надає послуги з доступу до Інтернет	12,0	м. Львів, вул.Кн. Ольги,1-5,	30.09.2016

Назва і місце розташування органу, що проводить конкурс: КЕВ м. Львова, адреса: 79007, м. Львів, вул. Батуринська, 2

Основні умови конкурсу: У конкурсі беруть участь суб'єкти оціночної діяльності, які отримали сертифікат суб'єкта оціночної діяльності, мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямами оцінювання майна та спеціалізаціями в межах таких напрямів, мають свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності та у визначений надали необхідні документи.

Кінцевий термін прийому документів на конкурс: Конкурсні пропозиції подаються в окремому конверті з написом «На конкурс», запечатаному печаткою учасника конкурсу. Кінцевий термін прийняття документів на конкурс — за 4 робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно). *Конкурс буде проведено о 10.00 через 14 календарних днів після публікації повідомлення в газеті* в КЕВ м. Львова, за адресою: 79007, м. Львів, вул. Батуринська, 2.

Телефон для довідок: (0322) 55–74–80;

Для участі в конкурсі учасник подає на розгляд конкурсної комісії такі документи:

1. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

2. Документація подається в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться, та включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності за встановленою формою; копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

3. Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо ціни виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням робіт, а також строк виконання робіт.

***

Військовий інститут Київського національного університету імені Тараса Шевченка (далі — Військовий інститут) згідно з вимогами Інструкції про порядок заміщення вакантних посад командування (керівного складу), наукових, науково-педагогічних (педагогічних) працівників у вищих військових навчальних закладах, військових навчальних підрозділах вищих навчальних закладів та науково-дослідних установах Збройних Сил України на конкурсній основі, затвердженої наказом Міністерства оборони України та Міністерства освіти і науки України від 27.01.2015 № 37/51, оголошує конкурс на заміщення вакантної посади науково-педагогічного працівника Військового інституту.

1. Посади, які заміщуються військовослужбовцями:

1.1. Військовий гуманітарно-лінгвістичний факультет:

Кафедра зарубіжної воєнної інформації:

начальник кафедри, ШПК «полковник», посадовий оклад 1560 — 1720 грн.

Кваліфікаційні вимоги до кандидатів:

можуть обіймати особи, які мають, як правило, вчене звання (науковий ступінь), а також стаж науково-педагогічної (наукової) роботи не менше 5 років.

Перевага надається особам, які мають статус учасника бойових дій.

Для участі в конкурсі подаються такі документи:

для офіцерів: рапорт за командою, автобіографія, копії документів про освіту та кваліфікацію, службова характеристика, службова картка, медична книжка, довідка про проходження військової служби, копії документів про науковий ступінь, учене звання, список наукових праць (винаходів) — за наявності, копія посвідчення учасника бойових дій — за наявності.

Останній день прийому документів кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантної посади науково-педагогічного працівника Військового інституту — 17.10.2016.

Документи подавати за адресою: 03680, м. Київ, вул. Ломоносова, 81.

***

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Житомира ЗС України оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати у зв'язку із укладанням договору оренди нерухомого військового майна, що перебуває на балансі КЕВ м. Житомира, а саме:

— нежитлові приміщення клубу інв. № 4 площею 25,7 м2, за адресою: м. Житомир, вул. Фещенка-Чопівського, 22, військове містечко № 13.

Запланована дата оцінювання: 30.09.2016

Претендентам на участь у конкурсі потрібно надати конкурсній комісії документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів завіряються позначкою «Згідно з оригіналом». Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності; копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається окремо в запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити:

1. Вартість виконання робіт.

2. Строки виконання робіт з оцінювання (після отримання в повному обсязі необхідної документації та інформації про об'єкт оцінювання) — не більше 10 днів (у разі необхідності — 3 дні для доопрацювання звіту).

3. Умови розрахунків: оплату виконаних робіт здійснює третя сторона згідно з укладеним тристороннім договором, а саме платник (потенційний орендар).

Конкурсна документація повинна надійти до комісії не пізніше ніж за 4 робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10.00 годині **в Квартирно-експлуатаційному відділі міста Житомира за адресою: м. Житомир, вул. Дмитра Донцова, 20** через 14 календарних днів після опублікування цієї інформації.

Заяви приймаються за адресою: м. Житомир, вул. Дмитра Донцова, 20, каб. 15.

Додаткову інформацію можна отримати в економіста з договірних та претензійних робіт КЕВ м. Житомира, каб. 15 або за тел.: (0412) 22-77-76.

Командування Військового інституту телекомунікацій та інформатизації оголошує конкурс на заміщення вакантних посад:

заступник начальника інституту, ШПК «полковник»

заступник начальника інституту з навчальної роботи, ШПК «полковник»

заступник начальника інституту з наукової роботи, ШПК «полковник»

Кваліфікаційні вимоги: особа офіцерського складу, яка має вчене звання, науковий ступінь, оперативно-тактичний рівень освіти, стаж військової служби на посадах науково-педагогічних працівників (наукових працівників) не менше 5 років та мають досвід військової служби не менше 1 року на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління (військових частинах)

начальник факультету телекомунікаційних систем, ШПК «полковник»

начальник факультету інформаційних технологій, ШПК «полковник»

начальник факультету бойового застосування систем управління та зв'язку, ШПК «полковник».

Кваліфікаційні вимоги: особа офіцерського складу, яка має досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр» або досвід військової служби на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління тактичного та вищих рівнів (не менше 10 років) та оперативно-тактичний рівень військової освіти, або науковий ступінь (за профілем діяльності), вчене звання, оперативно-тактичний рівень військової освіти, стаж військової служби на посадах науково-педагогічних працівників не менше 3 років, а також досвід військової служби на посадах керівного складу в органах військового управління (військових частинах);

заступник начальника факультету з навчальної та наукової роботи — начальник навчальної частини факультету телекомунікаційних систем, ШПК «підполковник»

заступник начальника факультету з навчальної та наукової роботи-начальник навчальної частини факультету інформаційних технологій, ШПК «підполковник»

заступник начальника факультету з навчальної та наукової роботи — начальник навчальної частини факультету бойового застосування систем управління та зв'язку, ШПК «підполковник».

Кваліфікаційні вимоги: особа офіцерського складу, яка має досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр» або науковий ступінь (за профілем діяльності), вчене звання, оперативно-тактичний рівень освіти, стаж науково-педагогічної діяльності не менше 3 років, а також досвід військової служби на посадах керівного складу в органах військового управління (військових частинах) не менше 1 року;

начальник кафедри побудови телекомунікаційних систем факультету телекомунікаційних систем, ШПК «полковник»

начальник кафедри радіозв'язку факультету телекомунікаційних систем, ШПК «полковник»

начальник кафедри транспортних мереж факультету телекомунікаційних систем, ШПК «полковник»

начальник кафедри автоматизованих систем управління факультету інформаційних технологій, ШПК «полковник»

начальник кафедри комп'ютерних інформаційних технологій факультету інформаційних технологій, ШПК «полковник»

начальник кафедри технічного та метрологічного забезпечення факультету інформаційних технологій, ШПК «полковник»

начальник кафедри бойового застосування підрозділів зв'язку факультету бойового застосування систем управління та зв'язку, ШПК «полковник»

начальник кафедри спеціальних засобів зв'язку та радіотехнічних засобів факультету бойового застосування систем управління та зв'язку, ШПК «полковник»

начальник кафедри захисту інформації та кіберзахисту факультету бойового застосування систем управління та зв'язку, ШПК «полковник»

начальник кафедри загальної тактики, ШПК «полковник»

начальник кафедри фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту — начальник фізичної підготовки і спорту, ШПК «полковник»

начальник кафедри військово-гуманітарних дисциплін, ШПК «полковник»

начальник кафедри військової підготовки, ШПК «полковник».

Кваліфікаційні вимоги: особа офіцерського складу, яка має досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр» або науковий ступінь доктора (кандидата) наук, вчене звання професора (доцента), стаж науково-педагогічної роботи не менше 5 років, оперативно-тактичний рівень військової освіти, а також досвід військової служби на командних посадах керівного складу в органах військового управління (військових частинах);

завідувач кафедри математики та фізики, працівник ЗС України

завідувач кафедри іноземних мов, працівник ЗС України.

Кваліфікаційні вимоги: цивільна особа, яка має науковий ступінь та/або вчене (почесне) звання відповідно до профілю діяльності кафедри, а також стаж науково-педагогічної роботи не менше 5 років;

заступник начальника кафедри транспортних мереж факультету телекомунікаційних систем, ШПК «підполковник»

заступник начальника кафедри комп'ютерних інформаційних технологій факультету інформаційних технологій, ШПК «підполковник»

заступник начальника кафедри загальної тактики, ШПК «підполковник».

Кваліфікаційні вимоги: особа офіцерського складу, яка має досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр» або ступінь доктора наук (кандидата наук) зі стажем науково-педагогічної роботи не менше 3 років, або вчене звання доцента (СНС) і науковий ступінь, стаж науково-педагогічної діяльності не менше 5 років, або вчене звання доцента (СНС) без наукового ступеня зі стажем науково-педагогічної роботи не менше 10 років;

заступник завідувача кафедри математики та фізики, працівник ЗС України.

Кваліфікаційні вимоги: цивільна особа, яка має вчене звання (науковий ступінь) відповідно до профілю діяльності кафедри, а також стаж науково-педагогічної роботи не менше 3 років;

професор кафедри радіозв'язку факультету телекомунікаційних систем, ШПК «підполковник»

професор кафедри транспортних мереж факультету телекомунікаційних систем, працівник ЗС України

професор кафедри комп'ютерних інформаційних технологій факультету інформаційних технологій, працівник ЗС України

професор кафедри комп'ютерних інформаційних технологій факультету інформаційних технологій, працівник ЗС України

професор кафедри військово-гуманітарних дисциплін, працівник ЗС України

професор кафедри математики та фізики, працівник ЗС України.

Кваліфікаційні вимоги: особа, яка має досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр» або вчене звання професора, або науковий ступінь доктора наук зі стажем науково-педагогічної роботи не менше 3 років, або вчене звання доцента (СНС) і науковий ступінь та стаж науково-педагогічної діяльності не менше 5 років, або вчене звання доцента (СНС) без наукового ступеня зі стажем науково-педагогічної роботи не менше 10 років;

доцент кафедри радіозв'язку факультету телекомунікаційних систем, ШПК «підполковник»

доцент кафедри радіозв'язку факультету телекомунікаційних систем, ШПК «підполковник»

доцент кафедри транспортних мереж факультету телекомунікаційних систем, ШПК «підполковник»

доцент кафедри транспортних мереж факультету телекомунікаційних систем, ШПК «підполковник»

доцент кафедри комп'ютерних інформаційних технологій факультету інформаційних технологій, ШПК «підполковник»

доцент кафедри комп'ютерних інформаційних технологій факультету інформаційних технологій, ШПК «підполковник»

доцент кафедри технічного та метрологічного забезпечення факультету інформаційних технологій, ШПК «підполковник»

доцент кафедри спеціальних засобів зв'язку та радіотехнічних засобів факультету бойового застосування систем управління та зв'язку, ШПК «підполковник»

доцент кафедри захисту інформації та кіберзахисту факультету бойового застосування систем управління та зв'язку, ШПК «підполковник»

доцент кафедри побудови телекомунікаційних систем факультету телекомунікаційних систем, ШПК «підполковник»

доцент кафедри побудови телекомунікаційних систем факультету телекомунікаційних систем, працівник ЗС України

доцент кафедри транспортних мереж факультету телекомунікаційних систем, працівник ЗС України

доцент кафедри автоматизованих систем управління факультету інформаційних технологій, працівник ЗС України

доцент кафедри комп'ютерних інформаційних технологій факультету інформаційних технологій, працівник ЗС України

доцент кафедри комп'ютерних інформаційних технологій факультету інформаційних технологій, працівник ЗС України

доцент кафедри комп'ютерних інформаційних технологій факультету інформаційних технологій, працівник ЗС України

доцент кафедри бойового застосування підрозділів зв'язку факультету бойового застосування систем управління та зв'язку, працівник ЗС України

доцент кафедри загальної тактики, працівник ЗС України

доцент кафедри загальної тактики, працівник ЗС України

доцент кафедри військово-гуманітарних дисциплін, працівник ЗС України

доцент кафедри математики та фізики, працівник ЗС України

доцент кафедри математики та фізики, працівник ЗС України

доцент кафедри іноземних мов, працівник ЗС України

доцент кафедри іноземних мов, працівник ЗС України.

Кваліфікаційні вимоги: особа, яка має досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр» або вчене звання доцента (СНС, старшого дослідника), або науковий ступінь, досвід науково-педагогічної роботи не менше 5 років, або старший викладач без наукового ступеня і вченого звання, який має не менше 10 років стажу науково-педагогічної роботи;

старший викладач кафедри побудови телекомунікаційних систем факультету телекомунікаційних систем, ШПК «підполковник»

старший викладач кафедри побудови телекомунікаційних систем факультету телекомунікаційних систем, ШПК «підполковник»

старший викладач кафедри радіозв'язку факультету телекомунікаційних систем, ШПК «підполковник»

старший викладач кафедри транспортних мереж факультету телекомунікаційних систем, ШПК «підполковник»

старший викладач кафедри транспортних мереж факультету телекомунікаційних систем, ЩПК «підполковник»

старший викладач кафедри транспортних мереж факультету телекомунікаційних систем, ШПК «підполковник»

старший викладач кафедри автоматизованих систем управління факультету інформаційних технологій, ШПК «підполковник»

старший викладач кафедри автоматизованих систем управління факультету інформаційних технологій, ШПК «підполковник»

старший викладач кафедри комп'ютерних інформаційних технологій факультету інформаційних технологій, ШПК «підполковник

старший викладач кафедри комп'ютерних інформаційних технологій факультету інформаційних технологій, ШПК «підполковник»

старший викладач кафедри технічного та метрологічного забезпечення факультету інформаційних технологій, ШПК «підполковник»

старший викладач кафедри технічного та метрологічного забезпечення факультету інформаційних технологій, ЩПК «підполковник»

старший викладач — начальник служби пожежної безпеки кафедри технічного та метрологічного забезпечення факультету інформаційних технологій, ШПК «підполковник»

старший викладач кафедри бойового застосування підрозділів зв'язку факультету бойового застосування систем управління та зв'язку, ШПК «підполковник»

старший викладач кафедри бойового застосування підрозділів зв'язку факультету бойового застосування систем управління та зв'язку, ШПК «підполковник»

старший викладач кафедри спеціальних засобів зв'язку та радіотехнічних засобів факультету бойового застосування систем управління та зв'язку, ШПК «підполковник»

старший викладач кафедри захисту інформації та кіберзахисту факультету бойового застосування систем управління та зв'язку, ШПК «підполковник»

старший викладач — начальник інженерної служби кафедри загальної тактики, ШПК «підполковник»

старший викладач — начальник служби радіаційного, хімічного, біологічного захисту та екологічної безпеки кафедри загальної тактики, ШПК «підполковник»

старший викладач кафедри загальної тактики, ШПК «підполковник»

старший викладач кафедри загальної тактики, ШПК «підполковник»

старший викладач кафедри фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту, ШПК «підполковник»

старший викладач кафедри фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту, ШПК «підполковник»

старший викладач кафедри фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту, ШПК «підполковник»

старший викладач кафедри військово-гуманітарних дисциплін, «підполковник»

старший викладач кафедри військової підготовки, ШПК «підполковник»

старший викладач кафедри військової підготовки, ШПК «підполковник»

старший викладач ВНЗ кафедри побудови телекомунікаційних систем факультету телекомунікаційних систем, працівник ЗС України,

старший викладач ВНЗ кафедри радіозв'язку факультету телекомунікаційних систем, працівник ЗС України

старший викладач ВНЗ кафедри комп'ютерних інформаційних технологій факультету інформаційних технологій, працівник ЗС України

старший викладач ВНЗ кафедри комп'ютерних інформаційних технологій факультету інформаційних технологій, працівник ЗС України

старший викладач ВНЗ кафедри комп'ютерних інформаційних технологій факультету інформаційних технологій, працівник ЗС України

старший викладач ВНЗ кафедри технічного та метрологічного забезпечення факультету інформаційних технологій, працівник ЗС України

старший викладач ВНЗ кафедри загальної тактики, працівник ЗС України

старший викладач ВНЗ кафедри математики та фізики, працівник ЗС України

старший викладач ВНЗ кафедри математики та фізики, працівник ЗС України

старший викладач ВНЗ кафедри математики та фізики, працівник ЗС України

старший викладач ВНЗ кафедри іноземних мов, працівник ЗС України

старший викладач ВНЗ кафедри іноземних мов, працівник ЗС України

старший викладач ВНЗ кафедри іноземних мов, працівник ЗС України.

Кваліфікаційні вимоги: особа, яка має досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр» або досвід військової служби на посадах за фахом, ступінь вищої освіти «магістр» або вчене звання доцента (СНС), або науковий ступінь, або викладач без наявності наукового ступеня і вченого звання, який має не менше ніж 5 років стажу науково-педагогічної роботи та видані навчально-методичні посібники, наукові праці;

викладач кафедри побудови телекомунікаційних систем факультету телекомунікаційних систем, ШПК «майор»

викладач кафедри побудови телекомунікаційних систем факультету телекомунікаційних систем, ШПК «майор»

викладач кафедри радіозв'язку факультету телекомунікаційних систем, ШПК «майор»

викладач кафедри радіозв'язку факультету телекомунікаційних систем, ШПК «майор»

викладач кафедри радіозв'язку факультету телекомунікаційних систем, ШПК «майор»

викладач кафедри транспортних мереж факультету телекомунікаційних систем, ШПК «майор»

викладач кафедри автоматизованих систем управління факультету інформаційних технологій, ШПК «майор»

викладач кафедри автоматизованих систем управління факультету інформаційних технологій, ШПК «майор»

викладач кафедри комп'ютерних інформаційних технологій факультету інформаційних технологій, ШПК «майор»

викладач кафедри комп'ютерних інформаційних технологій факультету інформаційних технологій, ШПК «майор»

викладач кафедри комп'ютерних інформаційних технологій факультету інформаційних технологій, ШПК «майор»

викладач кафедри комп'ютерних інформаційних технологій факультету інформаційних технологій, ШПК «майор»

викладач кафедри технічного та метрологічного забезпечення факультету інформаційних технологій, ШПК «майор»

викладач кафедри спеціальних засобів зв'язку та радіотехнічних засобів факультету бойового застосування систем управління та зв'язку, ШПК «майор»

викладач кафедри захисту інформації та кіберзахисту факультету бойового застосування систем управління та зв'язку, ШПК «майор»

викладач кафедри загальної тактики, ШПК «майор»

викладач кафедри загальної тактики, ШПК «майор»

викладач кафедри фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту, ШПК «майор»

викладач кафедри фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту, ШПК «майор»

викладач кафедри військової підготовки, ШПК «майор»

викладач кафедри військової підготовки, ШПК «майор»

викладач ВНЗ кафедри побудови телекомунікаційних систем факультету телекомунікаційних систем, працівник ЗС України

викладач ВНЗ кафедри радіозв'язку факультету телекомунікаційних систем, працівник ЗС України

викладач ВНЗ кафедри транспортних мереж факультету телекомунікаційних систем, працівник ЗС України

викладач ВНЗ кафедри комп'ютерних інформаційних технологій факультету інформаційних технологій працівник ЗС України

викладач ВНЗ кафедри технічного та метрологічного забезпечення факультету інформаційних технологій, працівник ЗС України

викладач ВНЗ кафедри технічного та метрологічного забезпечення факультету інформаційних технологій, працівник ЗС України

викладач ВНЗ кафедри технічного та метрологічного забезпечення факультету інформаційних технологій, працівник ЗС України

викладач ВНЗ кафедри бойового застосування підрозділів зв'язку факультету бойового застосування систем управління та зв'язку, працівник ЗС України

викладач ВНЗ кафедри бойового застосування підрозділів зв'язку факультету бойового застосування систем управління та зв'язку, працівник ЗС України

викладач ВНЗ кафедри спеціальних засобів зв'язку та радіотехнічних засобів факультету бойового застосування систем управління та зв'язку, працівник ЗС України

викладач ВНЗ кафедри захисту інформації та кіберзахисту факультету бойового застосування систем управління та зв'язку, працівник ЗС України

викладач ВНЗ кафедри загальної тактики, працівник ЗС України

викладач ВНЗ кафедри загальної тактики, працівник ЗС України

викладач ВНЗ кафедри фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту, працівник ЗС України

викладач ВНЗ кафедри військово-гуманітарних дисциплін, працівник ЗС України

викладач ВНЗ кафедри військово-гуманітарних дисциплін, працівник ЗС України

викладач ВНЗ кафедри математики та фізики, працівник ЗС України

викладач ВНЗ кафедри математики та фізики, працівник ЗС України

викладач ВНЗ кафедри математики та фізики, працівник ЗС України

викладач ВНЗ кафедри іноземних мов, працівник ЗС України

викладач ВНЗ кафедри іноземних мов, працівник ЗС України

викладач ВНЗ кафедри іноземних мов, працівник ЗС України.

Кваліфікаційні вимоги: особа, яка має досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр» або досвід військової служби на посадах за фахом, ступінь вищої освіти «магістр», або ступінь вищої освіти «магістр» або випускник ад'юнктури (аспірантури);

начальник науково-дослідного відділу (розвитку інформаційних систем) наукового центру зв'язку та інформатизації, ШПК «підполковник»

начальник науково-дослідного відділу (інформаційного, математичного та програмного забезпечення інформаційних систем) наукового центру зв'язку та інформатизації, ШПК «підполковник»

начальник науково-дослідного відділу (технічного, лінгвістичного та ергономічного забезпечення інформаційних систем) наукового центру зв'язку та інформатизації, ШПК «підполковник»

начальник науково-дослідного відділу (розвитку радіо- і супутникових систем) наукового центру зв'язку та інформатизації, ШПК «підполковник»

начальник науково-дослідного відділу (криптографічного захисту та контролю безпеки інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах) наукового центру зв'язку та інформатизації, ШПК «підполковник»

начальник проектно-конструкторського науково-дослідного відділу (створення комплексів та засобів зв'язку, автоматизації, захисту інформації та кіберзахисту інформаційно-телекомунікаційних мереж) наукового центру зв'язку та інформатизації, ШПК «підполковник».

Кваліфікаційні вимоги: особа, яка має досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр» або, як правило, має вчене звання (науковий ступінь) та досвід організації науково-дослідної роботи у відповідній галузі знань;

провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу (розвитку інформаційних систем) наукового центру зв'язку та інформатизації, ШПК «підполковник»

провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу (інформаційного, математичного та програмного забезпечення інформаційних систем) наукового центру зв'язку та інформатизації, ШПК «підполковник»

провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу (інформаційного, математичного та програмного забезпечення інформаційних систем) наукового центру зв'язку та інформатизації, ШПК «підполковник»

провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу (технічного, лінгвістичного та ергономічного забезпечення інформаційних систем) наукового центру зв'язку та інформатизації, ШПК «підполковник»

провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу (технічного, лінгвістичного та ергономічного забезпечення інформаційних систем) наукового центру зв'язку та інформатизації, ШПК «підполковник»

провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу (розвитку радіо- і супутникових систем) наукового центру зв'язку та інформатизації, ШПК «підполковник»

провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу (розвитку інформаційних систем), працівник ЗС України

провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу (криптографічного захисту та контролю безпеки інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах), працівник ЗС України.

Кваліфікаційні вимоги: особа, яка має досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр» або, як правило, має вчене звання (науковий ступінь) або стаж не менше ніж 5 років науково-дослідної (науково-педагогічної) роботи у відповідній галузі знань;

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (технічного, лінгвістичного та ергономічного забезпечення інформаційних систем) наукового центру зв'язку та інформатизації, ШПК «підполковник»

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (розвитку радіо- і супутникових систем) наукового центру зв'язку та інформатизації, ШПК «підполковник»

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (криптографічного захисту та контролю безпеки інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах) наукового центру зв'язку та інформатизації, ШПК «підполковник»

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (криптографічного захисту та контролю безпеки інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах) наукового центру зв'язку та інформатизації, ШПК «підполковник»

старший науковий співробітник науково-організаційного відділу, працівник ЗС України

старший науковий співробітник науково-організаційного відділу, працівник ЗС України

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (інформаційного, математичного та програмного забезпечення інформаційних систем), працівник ЗС України

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (технічного, лінгвістичного та ергономічного забезпечення інформаційних систем), працівник ЗС України

старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (метрологічного забезпечення) науково-дослідного відділу (метрологічного, правового, методологічного та організаційного забезпечення інформаційних систем), працівник ЗС України;

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (наукового супроводження, розроблення стандартів планування зв'язку та підготовки військ зв'язку), працівник ЗС України

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (розвитку телекомунікаційних систем), працівник ЗС України

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (розвитку телекомунікаційних систем), працівник ЗС України

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (радіо- і супутникових систем), працівник ЗС України

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (розвитку засобів радіорелейного, тропосферного, проводового зв'язку), працівник ЗС України

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (комплексних систем захисту інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах), працівник ЗС України

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (комплексних систем захисту інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах), працівник ЗС України

старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (спеціальних досліджень), працівник ЗС України

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (кібернетичної безпеки в інформаційно-телекомунікаційних системах), працівник ЗС України

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (кібернетичної безпеки в інформаційно-телекомунікаційних системах), працівник ЗС України

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (супроводження та впровадження робіт зі створення ЄАСУ, комплексів та засобів зв'язку, автоматизації та захисту інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах), працівник ЗС України

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (електромагнітної сумісності радіоелектронних засобів), працівник ЗС України

старший науковий співробітник проектно-конструкторського науково-дослідного відділу (створення комплексів та засобів зв'язку, автоматизації, захисту інформації та кіберзахисту інформаційно-телекомунікаційних мереж), працівник ЗС України.

Кваліфікаційні вимоги: особа, яка має досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр» або, як правило, має вчене звання (науковий ступінь), або стаж не менш як 3 роки науково-дослідної (науково-педагогічної) роботи у відповідній галузі знань;

науковий співробітник науково-дослідного відділу (криптографічного захисту та контролю безпеки інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах) наукового центру зв'язку та інформатизації, ШПК «майор»

науковий співробітник науково-організаційного відділу, працівник ЗС України

науковий співробітник науково-організаційного відділу, працівник ЗС України

науковий співробітник науково-дослідного відділу (розвитку інформаційних систем), працівник ЗС України

науковий співробітник науково-дослідного відділу (перспектив розвитку інформаційних систем), працівник ЗС України

науковий співробітник науково-дослідного відділу (інформаційного, математичного та програмного забезпечення інформаційних систем), працівник ЗС України

науковий співробітник науково-дослідного відділу (технічного, лінгвістичного та ергономічного забезпечення інформаційних систем), працівник ЗС України

науковий співробітник науково-дослідного відділу (метрологічного, правового, методологічного та організаційного забезпечення інформаційних систем), працівник ЗС України

науковий співробітник науково-дослідного відділу (наукового супроводження, розроблення стандартів планування зв'язку та підготовки військ зв'язку), працівник ЗС України

науковий співробітник науково-дослідного відділу (розвитку телекомунікаційних систем), працівник ЗС України

науковий співробітник науково-дослідного відділу (розвитку телекомунікаційних систем), працівник ЗС України

науковий співробітник науково-дослідного відділу (радіо- і супутникових систем), працівник ЗС України

науковий співробітник науково-дослідного відділу (радіо- і супутникових систем), працівник ЗС України

науковий співробітник науково-дослідного відділу (розвитку засобів радіорелейного, тропосферного, проводового зв'язку), працівник ЗС України

науковий співробітник науково-дослідного відділу (розвитку засобів радіорелейного, тропосферного, проводового зв'язку), працівник ЗС України

науковий співробітник науково-дослідного відділу (криптографічного захисту та контролю безпеки інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах), працівник ЗС України

науковий співробітник науково-дослідного відділу (кібернетичної безпеки в інформаційно-телекомунікаційних системах), працівник ЗС України

науковий співробітник науково-дослідного відділу (супроводження та впровадження робіт зі створення ЄАСУ, комплексів та засобів зв'язку, автоматизації та захисту інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах), працівник ЗС України

науковий співробітник науково-дослідного відділу (електромагнітної сумісності радіоелектронних засобів), працівник ЗС України

науковий співробітник науково-дослідного відділу (електромагнітної сумісності радіоелектронних засобів), працівник ЗС України

науковий співробітник проектно-конструкторського науково-дослідного відділу (створення комплексів та засобів зв'язку, автоматизації, захисту інформації та кіберзахисту інформаційно-телекомунікаційних мереж), працівник ЗС України.

Кваліфікаційні вимоги: особа, яка має досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр» або має повну вищу освіту та досвід науково-дослідної (науково-педагогічної) роботи у відповідній галузі знань, випускник ад'юнктури (аспірантури);

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу (розвитку інформаційних систем) наукового центру зв'язку та інформатизації, ШПК «капітан»

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу (розвитку інформаційних систем) наукового центру зв'язку та інформатизації, ШПК «капітан»

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу (інформаційного, математичного та програмного забезпечення інформаційних систем) наукового центру зв'язку та інформатизації, ШПК «капітан»

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу (розвитку радіо- і супутникових систем) наукового центру зв'язку та інформатизації, ШПК «капітан»

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу (розвитку радіо- і супутникових систем) наукового центру зв'язку та інформатизації, ШПК «капітан»

молодший науковий співробітник науково-організаційного відділу, працівник ЗС України

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу (метрологічного, правового, методологічного та організаційного забезпечення інформаційних систем), працівник ЗС України.

Кваліфікаційні вимоги: особа, яка має повну вищу освіту, випускник ад'юнктури (аспірантури).

Для участі у конкурсі надсилаються такі документи (матеріали): рапорт, який подається особою офіцерського складу за командою; автобіографія; копії документів про освіту та кваліфікацію; службова характеристика; службова картка; медична книжка; довідка про проходження військової служби; копії документів про науковий ступінь і вчене звання за наявності; список наукових праць (винаходів) за наявності.

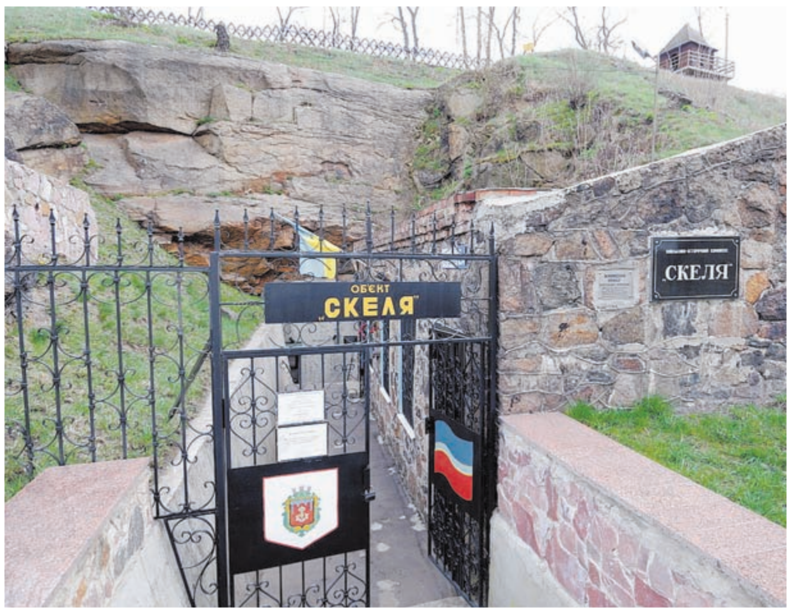
Конкурс відбудеться 30 вересня 2016 року.

Термін подання документів до конкурсної комісії — до 26 вересня 2016 року, за адресою: 01011, м. Київ-11, вул. Московська, 45/1, Військовий інститут телекомунікацій та інформатизації.

По довідки звертатися за телефоном: (044) 256-23-38.

КОРОСТЕНСЬКА «СКЕЛЯ»

ПОНАД 150 МЕТРІВ КОРИДОРІВ, ВИДОВБАНИХ У ТОВЩІ КОРОСТЕНСЬКОГО ГРАНІТУ, МАЛИ Б СТАТИ ПРИХИСТКОМ ДЛЯ ЙОСИПА СТАЛІНА ПІД ЧАС ПЕРЕБУВАННЯ НА ПЕРЕДОВІЙ

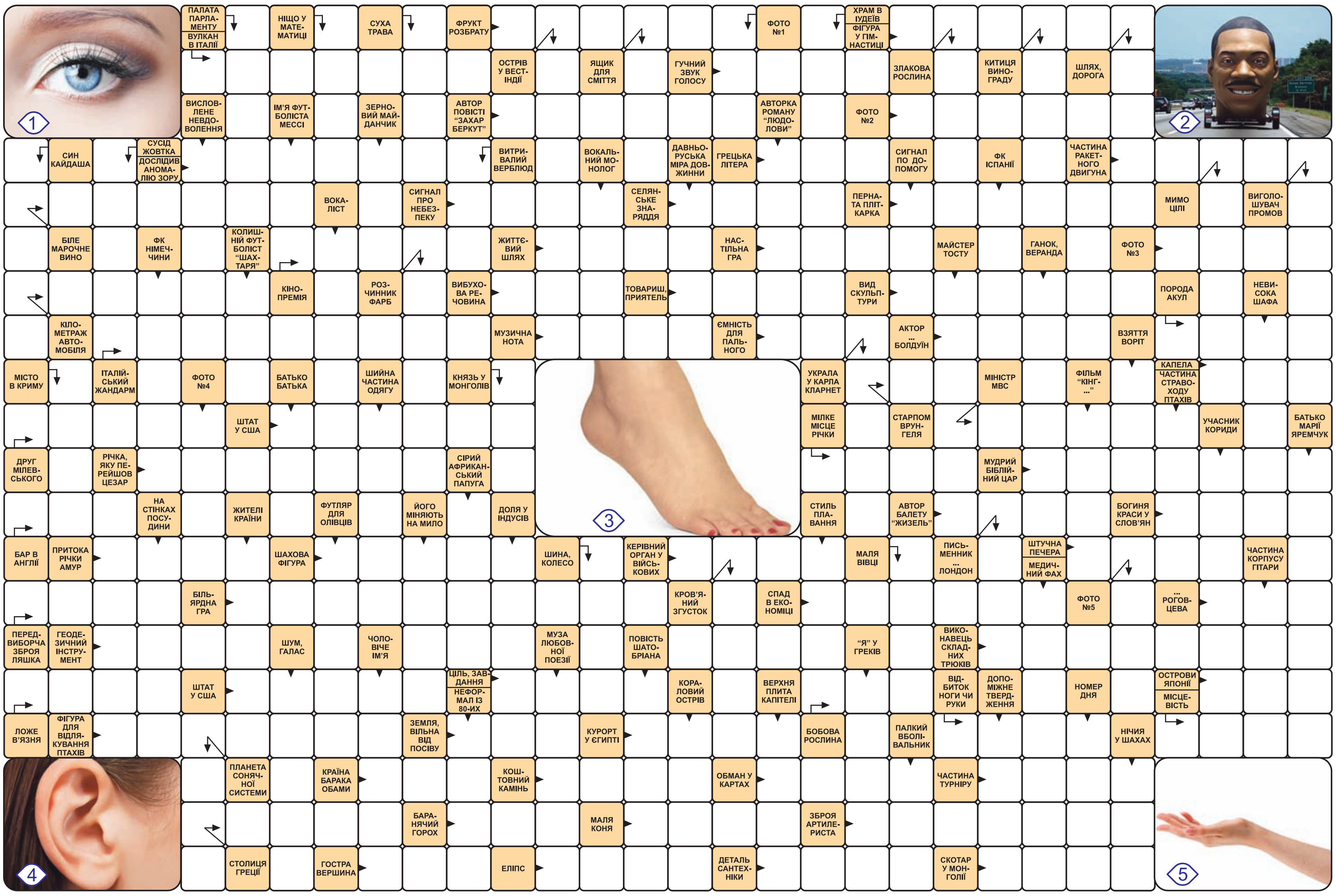
І правду, і легенду, сховані в товщі коростенського граніту, можна побачити на власні очі, якщо поїхати й оглянути «Скелю»

Запасний командний пункт, призначений для перебування найвищого військового керівництва в Коростені неподалік Житомира, почали зводити ще 1928-го під орудою відомого військового інженера генерала Карбишева. До нас він дійшов як об'єкт «Скеля», частина Коростенського укріпрайону. Кажуть, у тутешній гранітній скелі була печера, де мешкали прадавні древляни. А тепер сюди приїздять чимало туристів — здебільшого у межах турів вихідного дня.

Згаданою природною нішею військові скористалися, щоб її штучно заглибити і зробити там добре облаштований захисний бункер. 157 метрів підземних коридорів видовбали зигзагоподібними, аби завадити поширенню вибухової хвилі. З такою ж метою вхід закривають залізні двері вагою близько 2 тонн. Тут усе дуже добре продумано, іноді навіть не віриться, що це зробили в далекому 1928 році. Тепер тут облаштували цікавий музей зі зразками воєнної техніки й озброєння, які зібрали у своєрідних тематичних кубриках.

Подейкують, що той бункер призначався самому Йосипу Сталіну. Мабуть, дуже хотіли, щоб «вождь усіх народів» таки з'явився на передовій. Щоправда, тоді планували дещо іншу війну... Переможну і на чужій території. Відомо одне: ці стіни його візиту не дочекалися. Наразі тут усе в робочому стані — водопровід, каналізація, телефон, електрика, вентиляція і навіть радіо. А іноді ще й з'являється привид. Постать у формі червоноармійця іноді ввижається найбільш вразливим до розповідей гідів відвідувачам. І правду, і легенду, сховані в товщі коростенського граніту, можна побачити на власні очі. Звісно, якщо поїхати й оглянути «Скелю».

Підготував Геннадій КАРПЮК

Сканворд підготував Василь СОЛТИС, Тернопіль

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

НАРОДНА АРМІЯ

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф» (вул. Марка Вовчка, 12/14, м. Київ, 04073).

Наклад 32953 Замовлення 49478

Ціна вроздріб – договірна

Головний редактор Роман ДРАПАК

Чергові по номеру — Андрій ЛИСЕНКО, Сергій ВОРОНКОВ

Провідний літературний співробітник — Леонід ГНАТЮК

Адреса редакції:
вул. Мельникова, 24, м. Київ, 04050

e-mail: n_army@army.kiev.ua

http://www.na.mil.gov.ua

Відділ передплати: тел.: (044) 489-50-12

Рр — Реклама редакції (подається безкоштовно)

Р — Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора. При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.

ISSN 1029-9114